

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget om reform af offentlig hjælp skal ses som led i udmøntningen af Naalakkersuisuts tværdepartementale projekt om øget selvforsørgelse.

Med målet om at skabe et bæredygtigt samfund er det essentielt, at rettigheder og pligter er tydelige, og at alle borgere bidrager med det, de kan til fællesskabet. Her spiller en reform af offentlig hjælp ind, fordi reformen skal bidrage til, at flere kommer i beskæftigelse og dermed bidrager til fællesskabet. Reformen skal også give borgeren incitament til og mulighed for at forbedre egne levevilkår, så fattigdom i befolkningen reduceres.

Formålet med reformen er henholdsvis at øge beskæftigelsesgraden og at gøre op med utilstrækkelig effektivitet med andre indsatser på social-, arbejdsmarkeds-, uddannelses- og sundhedsområdet. En øget beskæftigelsesgrad er forudsætningen for at imødegå de udfordringer, den demografiske udvikling indebærer. Især for gruppen af unge er der behov for, at de hurtigere kommer i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse.

Målet er, at den nye offentlig hjælp ordning skal fungere som et effektivt økonomisk sikkerhedsnet for de personer og familier, som ikke selv kan klare sig. Det er vigtigt, at offentlig hjælp er med til at modvirke, at børn vokser op i fattigdom. Samfundet skal tage hånd om de svageste og sikre børn gode opvækst- og levevilkår.

Samtidig skal ordningen medvirke til, at modtagerne af offentlig hjælp tager ansvar for at forbedre deres situation og – så vidt det er muligt – bliver selvforsørgende. Dette kan blandt andet understøttes af en fast takst, som – også med eventuelle tillæg – har et lavere niveau end andre offentlige forsørgelsesydelse.

Ordnningen skal i videst muligt omfang være gennemskelig og tryk for modtagerne, ligesom de offentlige myndigheder – kommunerne – skal agere konstruktivt og på en administrativt hensigtsmæssig måde i forhold til ordningens formål.

Den gældende forordning om offentlig hjælp har en række udfordringer og har en del bestemmelser der ikke er tidssvarende.

Igennem længere tid, og fra flere sider, har denne kritik af den nuværende offentlig hjælp ordning eksisteret. Blandt andre Skatte- og Velfærdskommissionen samt Grønlands Økonomiske Råd har i den henseende rettet kritik af de samspilsproblemer, der knytter sig til

offentlig hjælp. Samspilsproblemer som betyder, at det for nogle grupper ikke er økonomisk fordelagtigt at søge beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked eller påbegynde uddannelse fremfor at være på offentlig hjælp.

Reform af offentlig hjælp vil adressere en række samspilsproblemer i forbindelse med ydelsesstruktur, sagsbehandling, målgrupper og indsatser, der bl.a. er påpeget i Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærds (VIVE) analyse af offentlig hjælp i 2018. (<https://www.vive.dk/da/udgivelser/analyse-af-offentlig-hjaelp-13023/>):

- Offentlig hjælp ydelsen til forsørgelse er som den eneste arbejdsmarkedsorienterede ydelse ikke skattepligtig. Det hæmmer gennemskueligheden af ydelsen for borgerne.
- Der er manglende incitament til at tage deltidsarbejde, idet praksis i dag betyder, at modtagere af offentlig hjælp beskattes 100% af lønindtægten.
- Ægtefælle eller samlever kan mangle incitament til at tage arbejde, da dennes lønindkomst modregnes i udbetalingen af offentlig hjælp. I nogle tilfælde er familiens samlede indkomst den samme, uanset om ægtefællen eller samleveren arbejder eller også modtager offentlig hjælp.
- I børnefamilier kan der mangle incitament til at komme ud af offentlig hjælp systemet, fordi der ikke er en økonomisk gevinst ved at tage en uddannelse eller et lavtlønnet arbejde i forhold til de ordninger der til offentlig hjælp modtagere tilbydes af kommunerne.
- I offentlig hjælp forordningen har kommunerne hjemmel til i en vis udstrækning at kræve tilbagebetaling af offentlig hjælp. Konsekvensen heraf er, at nogle borgere vil have et lavere rådighedsbeløb ved at genindtræde på arbejdsmarkedet, end ved at blive i offentlig hjælp systemet. Tilbagebetalingspligten kan endvidere i værste fald også forårsage hjemløshed.
- Sagsbehandleren skal i dag hver måned fastsætte støtten til faste udgifter, idet denne del af støtten afhænger af ansøgerens dokumenterede udgifter til husleje, varme mv. Det er administrativt krævende for kommunerne og den enkelte sagsbehandler, at en større del af offentlig hjælp ydelsen er skønsbaseret.
- Offentlig hjælp forordningen har skabt problemer og administrativt besvær for hjemløse og sagsbehandlere, idet der i nogle kommuner er usikkerhed om, hvordan ”fast bopæl” skal fortolkes i forbindelse med udbetaling af offentlig hjælp til borgere, der er hjemløse.
- Lønmodtagere, der har været ledige i mere end 13 uger, har ikke ret til arbejdsmarkedsydelse under sygdom, men kan søge om offentlig hjælp. En udfordring her er, at offentlig hjælp ydelsen ikke altid er tilstrækkelig til, at disse borgere, som før sygdommen indtraf var på arbejdsmarkedet, kan blive boende i deres hjem. En anden problematik omkring sygdomsramte er, at de der er indlagt på et hospital, ikke er berettiget til offentlig hjælp til forsørgelse og faste udgifter.
- Der er ikke tilstrækkelig fokus på at tilbyde forløb, der kan bringe borgere på offentlig hjælp tilbage på arbejdsmarkedet. Mange modtagere af offentlig hjælp sidder fast i systemet alt for længe. Endvidere er indsatserne ikke tilstrækkelig helhedsorienterede eller tværfaglige.

- Manglen på tværfaglige og helhedsorienterede indsatser resulterer også i, at der intet eller begrænset fokus er på forebyggende og tidlige indsatser. Det gør det sværere for udsatte børn og unge samt udsatte familier at bryde en negativ udvikling og øge trivsel.

Reform af offentlig hjælp ordningen tager udgangspunkt i et større vidensgrundlag.

VIVE har på vegne af departementet med ansvar for det sociale område gennemført en større analyse af offentlig hjælp i 2018, der bl.a. identificerede samspilsproblemer. Samme år udgav departementet redegørelsen ”Fattigdom og ulighed”, der understreger, at fattigdom er et resultat af en bred mængde af samfundsmæssige faktorer. En virksom indsats mod fattigdom kræver således en helhedsorienteret politik, hvorfor dette perspektiv også ligger i reformen af offentlig hjælp.

Derudover har erfaringer og input fra kommunerne, arbejdsmarkedets parter og Grønlands Statistik bidraget til udformningen af reform af offentlig hjælp.

Reformen af offentlig hjælp skal ses inden for rammen af en større koordineret reformindsats på uddannelses- arbejdsmarkeds- og skatteområdet, der skal sikre, at der er det afgørende samspil til at fremme beskæftigelse og øget selvforsørgelse.

I 2019 var der 4.760 borgere der modtog offentlig hjælp, heraf var 2.515 mænd og 2.245 kvinder.

Aldersfordeling og fordeling på kommune af borgere, der modtog offentlig hjælp i 2019, fremgår af nedenstående statistik.

Alder	I alt	Kommune Kujalleq	Kommuneqarfi k Sermersooq	Qeqqata Kommunia	Kommune Qeqertalik	Avannaata Kommunia
0-17 år	118	6	42	59	6	5
18-29 år	1.376	289	452	248	204	183
30-39 år	1.013	171	358	167	158	159
40-49 år	730	111	242	131	108	138
50-64 år	1.379	257	485	216	179	242
65+ år	144	21	55	22	28	18

I alt	4.760	855	1.634	843	683	745
-------	-------	-----	-------	-----	-----	-----

Kilde: Grønlands statistik.

Offentlig hjælp er subsidiær

Offentlig hjælp er en subsidiær mulighed, dvs. hvis der er mulighed for anden indkomst til forsørgelse mv., så skal denne mulighed anvendes, før der kan være mulighed for at søge om offentlig hjælp. Støtteforanstaltningerne i Inatsisartutlov om støtte til børn og Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap kan fokusere på hele familien, og derved er offentlig hjælp modtageren måske allerede en del af en indsats, der kan bringe modtageren tættere på arbejdsmarkedet. Det kan fx gælde for en forælder, som modtager misbrugsbehandling.

I tilfælde hvor offentlig hjælp modtageren har en familie, som får støtte via Inatsisartutlov om støtte til børn eller Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap, skal indsatsen koordineres.

2. Hovedpunkter i forslaget

Helt grundlæggende for reformen af offentlig hjælp er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det gælder uanset, om der er tale om få timers arbejde om ugen, om ægtefælle eller samlevers incitament til at arbejde, eller incitamentet til at arbejde hos forsørgere til børn. Offentlig hjælp ydelsen må derfor ikke være så høj, at det kan svare sig at gå hjemme frem for at tage arbejde. Samtidig skal ydelsen danne sikkerhedsnet under samfundets svageste borgere.

Det gælder derfor om at finde den helt rette balance for ydelsen og den fremtidige ydelsesmodel, der er baseret på en række hensyn, der tilgodeser princippet om, at det skal kunne betale sig at arbejde, samt at ingen der opholder sig i Grønland, må være foruden et eksistensgrundlag.

2.1 Offentlig hjælp

Offentlig hjælp er en midlertidig ydelse, som ophører, når borgeren bliver jobparat, vinder fodfæste på arbejdsmarkedet eller overgår til fx førtidspension. Dette understreger yderligere behovet for, at indsatser skal følge med ydelsen - indsatser der kan hjælpe borgeren til at blive arbejdsmarkeds- eller uddannelsesparat.

Nærværende forslag arbejder særligt med 4 reformerende fokuspunkter i den ny model for offentlig hjælp. Det er hensigten med disse fokuspunkter at hjælpe borgeren med at flytte sig fra et passivt forsørgelsesgrundlag til et forsørgelsesgrundlag, hvor borgeren deltager aktivt.

4 reformerende hovedpunkter er:

- Borgersynet
- Ret til handlingsplan og pligt til indsats
- Fokus på unge

- Ydelsesstrukturen

Borgersynet

Alle borgere har ressourcer og værdi for samfundet. I reformeringen af offentlig hjælp anskues modtagerne som borgere med ressourcer. Således kan og skal modtagere af offentlig hjælp bidrage i det omfang og på den måde, det lader sig gøre for den enkelte.

Der skal således gøres op med den nugældende mangel på incitamentsstruktur, hvor borgere der kan arbejde få timer om ugen, ikke belønnes for dette arbejde. Få timers arbejde frem for intet arbejde betyder, at borgeren er tættere knyttet til arbejdsmarkedet. Modtagere af offentlig hjælp som er langt fra arbejdsmarkedet, skal hjælpes til at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Der skal være fokus på det, borgerne kan, frem for det de ikke kan.

Ret til handlingsplan og pligt til indsats

Der er i den gældende offentlig hjælp ordning et manglende fokus på indsatser for modtagere af offentlig hjælp. I forlængelse af, at reformen indebærer et fokus på borgernes ressourcer, skal disse ressourcer fremmes gennem tilbud om indsatser. Offentlig hjælp ydelsen skal således ikke stå alene. Den skal ”gå hånd i hånd” med indsatser, som støtter og udvikler den enkelte modtager af offentlig hjælp.

Behovet for indsatser hænger tæt sammen med, at ledighed i sig selv ikke skal være grundlag for at modtage offentlig hjælp. Retten til offentlig hjælp skal bero på ledighed i sammenhæng med en social begivenhed – for eksempel sygdom eller misbrug.

Modtagere af offentlig hjælp vil derfor få en ret til en individuel tilrettelagt handlingsplan med det formål at hjælpe borgeren videre i forhold til de omstændigheder, der har gjort det nødvendigt at søge offentlig hjælp. Samtidig forpligtes modtagere af offentlig hjælp til at yde en indsats i henhold til den enkeltes handlingsplan, og dermed aktivt bidrage til muligheden for at forbedre deres egen situation.

I sagsbehandlingen skal der bl.a. fokuseres på indsatser, som kan hjælpe borgeren i forhold til dennes sociale udfordring. I den gældende forordning om offentlig hjælp fremgår det, at enhver der søger om offentlig hjælp, har ret til rådgivning. Dette er naturligvis passende, men også et eksempel på, at den nuværende forordning ikke sikrer en proaktiv indsats for borgeren. Reformen af offentlig hjælp indebærer bl.a. pligt til rådgivning frem for ret til rådgivning.

På tilsvarende vis indebærer reformen også, at man går fra ret til pligt i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplaner samt løbende revurdering og justering heraf. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og knyttes til indsatser, der er tilpasset det enkelte individ. Indsatserne skal være sammensat af et tværfagligt team med fokus på

helhedsorientering. Det kan for eksempel være tilbud om misbrugsbehandling, samtaler med en behandler, en støtteperson, en mentor, opkvalificering eller gældsrådgivning.

I det hele taget skal en tværfaglig tilgang til borgeren understøttes. Det vil sige, at borgeren skal mødes af en koordineret social-, arbejdsmarkeds- og sundhedsfaglig indsats med udgangspunkt i borgerens behov. Mange borgere har komplekse udfordringer, og derfor er en tværfaglig indsats nødvendig.

Fokus på unge

For mange unge mennesker sidder i dag fast i offentlig hjælp systemet for længe. I 2019 modtog 118 borgere under 18 år og 1.376 borgere i alderen 18-29 år offentlig hjælp. Det svarer til, at 31% af modtagerne af offentlig hjælp tilhører den unge gruppe. For en gruppe borgere gælder det, at de kommer på offentlig hjælp fra den dag, de fylder 18 år. Derfor er det vigtigt, at der med reformen fokuseres på unge mennesker og tidlig indsats. En tidlig indsats kan eksempelvis udgøres af styrkede vejledningsforløb allerede i folkeskolen, hvor der er fokus på videre uddannelse og fremtidens jobønsker.

Det er nødvendigt med en helhedsorienteret tilgang, således at unge mennesker, som går ud af 9. klasse, får noget at give sig til i stedet for blot at afvente deres 18 års fødselsdag, hvorefter de kan modtage offentlig hjælp. Derfor skal den vejledende opgave i folkeskolen prioriteres ligesom den opfølgende indsats, når de unge har forladt folkeskolen.

De unge som bliver modtagere af offentlig hjælp, skal have udarbejdet handlingsplaner, hvor fokus skal være, at de hurtigst muligt bliver jobparate eller kommer i uddannelse eller på arbejdsmarkedet. For unge hvor uddannelse vurderes muligt på sigt, bør fokus være på uddannelse frem for arbejdsmarked.

Ydelsesstrukturen

I reformen af offentlig hjælp ændres ydelsesstrukturen. For det første skal ydelsen være fast (ikke skønsbaseret) og skattepligtig. For det andet indarbejdes der et tillæg for aktiv deltagelse, så borgere der deltager i og fuldfører forløb, får en gevinst ud af det. Slutteligt skal det sikres, at offentlig hjælp ydelsen altid giver incitament til at blive jobparat/overgå til jobsøgningsydelse, til arbejde på SIK's mindsteløn eller til uddannelsesydelse. Det vil sige, at offentlig hjælp ydelsen aldrig må være højere end jobsøgningsydelsen, fuldtidsarbejde på SIK's mindsteløn henholdsvis uddannelsesydelsen.

At ydelsen skal være fast, skyldes bl.a., at det er administrativt krævende at beregne skønsbaseret offentlig hjælp ydelse som efter gældende lovgivning. Derudover varierer andelen af offentlig hjælp ydelsen til forsørgelse på tværs af kommuner, hvilket bevirker en ulige behandling af borgere på tværs af kommuner.

Ydelsen skal være skattepligtig. Dette vil reducere samspilsproblemerne med andre offentlige forsørgelsesydelse samt lønindkomst og gøre offentlig hjælp ydelsen gennemsigtig tilsvarende andre offentlige forsørgelsesydelse.

Ydelsen skal således være fast og graderet og i tilknytning hertil skal der være tilbud om indsatser.

2.2 Trangsbestemt ydelse

Der kan opstå ekstraordinære situationer, hvor borgeren ikke er i stand til at afholde sine udgifter, eller hvor borgeren får forøgede eller nye udgifter i et omfang, som borgeren ikke selv kan betale. Reformen af offentlig hjælp skal derfor give mulighed for, at der kan ydes ekstra økonomisk støtte i særlige tilfælde.

Den trangsbestemte ydelse er af midlertidig karakter og kan gives ved:

1. Akut trang: Udgifter til at dække helt basale behov i forbindelse med en ekstraordinær situation fx et sted at bo, mad, varme, el og tøj.
2. Enkeltudgifter:
 - a) Rimeligt begrundede enkeltudgifter der ellers vil vanskeliggøre ansøgerens og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden fx køb af et komfur til at lave mad på.
 - b) Restancer hos familier med børn.
 - c) Rejseudgifter i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom.
3. Begravelsesudgifter til dækning af selve begravelsen og rejseudgifter for nærmeste familie i forbindelse med død og begravelse.
4. Flyttehjælp til forbedring af boligforhold.
5. Rejseudgifter til hjemrejse til personer med fast bolig uden for Grønland.

Med visse opstramninger og præciseringer træder den trangsbestemte ydelse i stedet for gældende lovgivnings bestemmelser om hjælp ved akut trang og offentlig hjælp i særlige tilfælde. Dermed kan trangsbestemte ydelser kun komme i betragtning ved midlertidige situationer.

Den trangsbestemte ydelse gøres skattefri, idet den alene gives i tilfælde af en ekstraordinær situation. Der opstilles en række objektive betingelser for berettigelse til trangsbestemt ydelse. Det betyder, at trangsbestemte ydelser bliver lettere at administrere.

Idet den trangsbestemte ydelse gives på baggrund af en ekstraordinær situation, må der nødvendigvis være et element af skøn i forhold til beløbsstørrelse, varighed af udbetaling, og de udgiftstyper, ydelsen kan dække.

Indholdet af § 4 i den gældende offentlig hjælp lovgivning videreføres. Det betyder, at alle personer, der opholder sig i Grønland, er berettiget til den trangsbestemte ydelse, der gives til akut trang (1) og rejseudgifter i forbindelse med hjemrejse til fast bopæl uden for Grønland

(5). Det er alene personer, der har fast bopæl og folkeregisteradresse i Grønland og enten er danske statsborgere, er gift/senest været gift med en dansk statsborger eller er omfattet af aftaler, som er berettiget til de resterende formål, hvortil den trangsbestemte ydelse kan gives.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I 2019 blev der anvendt 76 mio. kr. til offentlig hjælp ordningen.

Forslaget vil give modtageren af offentlig hjælp et incitament til at søge arbejde. Modtagere af offentlig hjælp, der har evne til at arbejde, overføres til jobsøgningsydelse. De økonomiske konsekvenser for kommunerne bliver gradvist mere positive, da det må forventes, at antallet af modtagere af langsigtet passiv forsørgelse bliver reduceret både på kort og langt sigt.

Borgere, der ikke kan yde en arbejdsindsats grundet enten personlige eller sociale udfordringer, fastholdes på offentlig hjælp. Borgere, der ikke er jobklar eller indsatsklar skal igennem forløb der forbereder dem til videre indsats. Der skal udarbejdes handlingsplaner for disse borgere, så der arbejdes for, at borgeren kan blive helt eller delvis selvforsørgende. For borgere der ikke er job- eller indsats klar, vil der være aktiviteter i regi af offentlig hjælp, men dele af aktiviteterne vil ligge hos arbejdsmarked, uddannelse og sundhed. Der vil derfor blive en øget belastning på de eksisterende tilbud til borgerne. De økonomiske konsekvenser bliver på lang sigt positive for kommunerne, da det må forventes, at antallet af modtagere af langvarig passiv forsørgelse bliver reduceret.

I reformen for offentlig hjælp ændres ydelsen, således at offentlig hjælp fremover bliver takstbestemt. Denne forenkling af ydelsesstrukturen sammen med udvikling af et nyt It-modul knyttet til det kommende fælleskommunale ESDH-system, vil lette det administrative arbejde for kommunerne. De økonomiske konsekvenser for kommunerne bliver derfor en besparelse i administration af beregninger for udbetaling af offentlig hjælp. Det er vanskeligt at bedømme den samlede besparelse, men det skønnes, at den administrative byrde vil svare til ca. 12 årsværk, hvilket svarer til en besparelse på ca. 6 mio. kr.

Den takstbestemte offentlige hjælp er beregnet ud fra et forsøg på, at bruttoficere den nuværende offentlige hjælp. Beregningerne er modelberegninger foretaget af VIVE. Beregninger er foretaget ud fra en takst for en enlig:

Budget	SIK	Offentlig hjælp	Offentlig hjælp bruttoficeret
	1 Voksne, 0 Børn	1 Voksne, 0 Børn	1 Voksne, 0 Børn
Indkomst pr. år			
Lønindkomst	187.659 kr.	0 kr.	
Arbejdsmarkedsydelse	0 kr.	0 kr.	
Uddannelseshjælp	0 kr.	0 kr.	
Offentlig hjælp rådighedsbeløb	0 kr.	20.135 kr.	50.135 kr.
Timeløn ved 40 timers arbejdsuge			24 kr.
Andel af SIK's mindsteløn			26%
<i>Aktuel indkomst</i>	<i>177.659 kr.</i>	<i>0 kr.</i>	<i>40.135 kr.</i>
Indkomst efter skat pr. måned			
Skat	-54.457 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomst efter skat (pr.måned)	<u>11.100 kr.</u>	<u>1.678 kr.</u>	<u>4.178 kr.</u>
Øvrige indtægter			
Underholdsbidrag	0 kr.	0 kr.	
Boligsikring	676 kr.	4.750 kr.	4.750 kr.
Børnetilskud	0 kr.	0 kr.	
Offentlig hjælp (husleje)	0 kr.	250 kr.	
Offentlig hjælp (faste udgifter)	0 kr.	2.000 kr.	
Offentlig hjælp (daginstitution)	0	0	
Offentlig hjælp (tøjpenge o.lign.)	0 kr.	250 kr.	
Evt. Supplerende offentlig hjælp	0 kr.		
Indtægter i alt (pr. måned)	<u>11.776 kr.</u>	<u>8.928 kr.</u>	<u>8.928 kr.</u>
Udgifter			
Varme/el/vand/faste udgifter	-2.000 kr.	-2.000 kr.	-2.000 kr.
Husleje	-5.000 kr.	-5.000 kr.	-5.000 kr.
Egenbetaling vuggestue	0 kr.	0 kr.	
Egenbetaling børnehave	0 kr.	0 kr.	
Udgifter i alt	<u>-7.000 kr.</u>	<u>-7.000 kr.</u>	<u>-7.000 kr.</u>
Disponibel indkomst	4.776 kr.	1.928 kr.	1.928 kr.
Nettokompensationsgrad (rådighedsbeløb)		40%	40%

Beregningen viser en årlig offentlig hjælp på 50.135 kr., svarende til ca. 4.200 kr. om måneden. Omregnes beløbet til 2021-niveau vil beløbet svare til 4.500 kr., der er fastsat ud fra finanslovens pl-regulering og oprundet. Modtagere af offentlig hjælp med mange børn vil få mindre i offentlig hjælp, se afsnit 7.3 for børnetilskud. Den overordnede vurdering er, at der ikke kommer yderligere udgifter til det offentlige ved, at den offentlige hjælp bliver takstbestemt, da det er et forsøg på at bruttoficere ydelsen. Der vil forekomme variationer kommunerne imellem for, hvor meget udgifterne vil ændre sig. Grunden til variationen i udgiften er den gældende kommunale praksis, hvor det er den enkelte kommune, der fortolker fastsættelse af faste udgifter. Det nuværende datagrundlag giver desværre ikke mulighed for en mere præcis opgørelse af udgifterne til offentlig hjælp.

Kommunerne udarbejder allerede en visitering/handlingsplaner for borgerne, og er blevet kompenseret for dette ved bloktilskuddet siden 2006. Opfølgning af borgerne på offentlig hjælp bygger i høj grad på eksisterende tilbud til borgerne. Der vil komme en øget belastning på disse eksisterende tilbud, hvilket må forventes at have økonomiske konsekvenser. Noget nyt i ordningen er, at borgerne, der ikke er job- og indsatsklar, forventes tilknyttet en mentorordning, der skal hjælpe den enkelte borger til at blive jobklar og starte i småjobs. Kommunerne skal koordinere disse mentorer, og det må forventes at have negative økonomiske konsekvenser for kommunerne, da der skal ansættes personale med rette kompetencer til at udføre funktionen. Det er dog vanskeligt præcist at vurdere den øgede administrative byrde. Det skønnes, at kommunerne vil få yderligere administrative byrder, svarende til ca. 10 årsværk eller en merudgift på ca. 5 mio. kr.

Den nye ydelsesstruktur for offentlig hjælp bliver skattepligtig, og det offentlige vil derfor have skatteindtægter for den del af offentlig hjælp, der overstiger grundtaksten og tillægget. Kommunerne og Selvstyret forventes ikke have skatteindtægter, der får nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Opgørelse for merudgifter i 2022 og 2023 for både jobsøgningsydelse og offentlig hjælp.

Merudgifter for	2022	2023
Overgang til takstbestemt offentlig hjælp		0 mio. kr.
Tilgang af borgere til jobsøgningsydelse fra offentlig hjælp		17 mio. kr.
Rådighedsforpligtelse (færre modtagere af jobsøgningsydelse)		-5 mio. kr.
Besparelse i kommunerne af personale grundet ændret arbejdsprocedure		-6 mio. kr.
Meromkostninger i kommunerne af personale grundet koordinatører til mentorordning		5 mio. kr.
Øgede skatteindtægter – offentlig hjælp bliver skattepligtig		0 mio. kr.

Udvikling af nyt modul til ESDH-system		
Information af politikere og administrativt personale i kommunerne	0,25	0,4 mio. kr.
I alt	0,25 mio. kr.	11,4 mio. kr.

De administrative konsekvenser for det offentlige

Den overordnede vurdering er, at reformen for offentlig hjælp vil have en samlet belastning administrativt, der modsvarer den nuværende. Dele af reformen vil lette administrationen, mens andre dele vil medføre en øget administrativ byrde.

Administrationen forventes at blive lettet ved, at strukturen ændres til at blive takstbestemt. Administrationen skal derfor ikke fremover beregne den enkelte borgers udgifter samt basere ydelsen på det beregnede. Den takstbestemte offentlige hjælp resulterer i en standardisering af arbejdsprocesserne, der med udvikling af et nyt It-system, vil lette det administrative arbejde.

I den gældende landstingsforordning om offentlig hjælp har borgeren ret til at få udarbejdet en individuel handlingsplan. Der er indlagt en automatisk opfølgning, hvor kommunerne er forpligtet til at følge op på den offentlige hjælp. Udarbejdelse af handlingsplaner i den nye reform følger derfor den nuværende praksis og vil derfor ikke have administrative konsekvenser for kommunerne.

I den nye reform er kommunerne forpligtet til at følge op og igangsætte aktiviteter for borgere, der modtager offentlig hjælp. De fleste tilbud til borgerne eksisterer allerede i dag, men en ny aktivitet i reformen er, at borgerne skal tilknyttes en mentorordning, hvor kommunerne skal koordinere tiltag for mentorer til borgere, der modtager offentlig hjælp. Administrativt vil det resultere i, at kommunerne skal have personale, der kan koordinere aktiviteter for mentorerne. De administrative medarbejdere skal have kontakt til mentorerne, som kan være frivillige eller ansatte i virksomheder og koordinere deres aktiviteter. Mentorerne skal understøtte, at borgeren på offentlig hjælp forbliver i den aktivitet, den pågældende er henvist til.

Den samlede vurdering er, at den administrative byrde for kommunerne vil blive mindre i nogen udstrækning. Reformen vil lette arbejdsprocesserne for beregning af ydelsen, hvilket vil frigive ressourcer til varetagelse af andre opgaver, herunder mentorordningen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Reformen om offentlig hjælp bygger på antagelsen om ”Det rummelige arbejdsmarked”, hvor borgere, der har været uden for arbejdsmarkedet, inkluderes og bliver en del af arbejdsmarkedet.

Mentorordningen er flersidet og bygger på aktiv deltagelse af borgere med ressourcer til at hjælpe andre borgere med udfordringer af personlig eller social karakter. Intentionen med mentorordningen er at hjælpe borgeren på offentlig hjælp til at komme i beskæftigelse. Flere virksomheder har som en del af deres CSR strategi indarbejdet bl.a. deltagelse i sociale aktiviteter. CSR strategien er udbredt i større virksomheder, hvor medarbejdere kan deltage i bl.a. sociale aktiviteter i arbejdstiden. Denne ordning kunne ønskes udbredt til mindre erhvervsvirksomheder. Mentorordningen vil derfor i mindre udstrækning have økonomiske og administrative konsekvenser for virksomhederne. Mentorordningen vil have en positiv konsekvens for arbejdsmarkedet ved, at flere borgere bliver aktive på arbejdsmarkedet.

Reformen af offentlig hjælp åbner mulighed for, at borgere, der modtager offentlig hjælp, i begrænset omfang kan arbejde sideløbende med, at de modtager offentlig hjælp. Det åbner mulighed for, at borgere der modtager offentlig hjælp, kan arbejde på deltid med små jobs i få timer for at blive motiveret til at øge antallet af arbejdstimer og måske ende i almindelig beskæftigelse.

Reformen forventes derfor at påvirke erhvervslivet, idet reformen skal gøre borgere, der er på passiv forsørgelse parate til at komme på arbejdsmarked. For virksomhederne vil den positive konsekvens være, at arbejdsstyrken vokser. Mentorordningen vil have konsekvenser for virksomhederne, idet omfang virksomhederne stiller medarbejderes tid til rådighed.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Reform af offentlig hjælp forventes direkte og indirekte at påvirke folkesundheden i en positiv retning.

Først og fremmest ændres tilgangen til og opfattelsen af modtagere af offentlig hjælp markant, hvilket forventes indirekte at forbedre velvære og trivsel i befolkningen. Modtagere af offentlig hjælp skal ansues som borgere med ressourcer, der også har værdi for samfundet. Reformen gør op med forestillingen om passive modtagere af offentlig hjælp. Modtagere af offentlig hjælp som er langt fra arbejdsmarkedet, skal hjælpes til at komme tættere på arbejdsmarkedet. Der skal tages hånd om modtagerne af offentlig hjælp på en ny måde, hvor fokus er på det, borgerne kan, frem for det de ikke kan.

Det bliver med reformen indført, at kommuner forpligtes til at udarbejde handlingsplaner samt løbende revurdere og justere dem, således at de passer til borgerens behov og udviklingsproces. Handlingsplanerne skal indeholde indsatser, der adresserer borgerens barrierer for at være jobparat. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med den enkelte borger, og et tværfagligt team på kommunalt niveau sørger for, at handlingsplanen har et helhedsorienteret fokus.

Offentlig hjælp modtagere får en pligt til at deltage i udarbejdelse af handlingsplanen og indsatserne, som skal udvikle dem og bringe dem tættere på en situation, hvor de kan tage vare på eget liv og være selvforsørgende.

Det må derfor forventes, at reform af offentlig hjælp på sigt medfører en bedre livsstil og sundhedstilstand hos den enkelte modtager af offentlig hjælp - til gavn for den almene folkesundhed. Særligt gælder det de modtagere af offentlig hjælp, der har behov for en sundhedsorienteret faglig indsats for at rykke tættere på arbejdsmarkedet og blive jobparate.

Reform af offentlig hjælp skal sikre, at det altid kan betale sig økonomisk at tage arbejde. Det må forventes indirekte at gavne folkesundheden, at ydelsesstrukturen er indrettet, således at offentlig hjælp modtagere altid har incitament til at komme i arbejde og blive selvforsørgende. En reel lønindtægt frem for offentlig hjælp vil give borgeren et større økonomisk råderum og mulighed for at indrette en passende tilværelse. Ydelsesstrukturen sørger for, at dette også gælder for ægtefælle eller samlever til modtageren af offentlig hjælp og eventuelle børn.

Sluttelig forventes reform af offentlig hjælp at påvirke folkesundheden indirekte ved at skabe en større livsglæde hos borgerne som følge af, at de bliver i stand til at tage vare på eget liv og skabe en bedre fremtid.

Unge er en særlig målgruppe for reformen og derved er en tidlig indsats prioriteret. Forventningen er, at reformen af offentlig hjælp vil bidrage til at løfte sundhedsniveauet i ungemålgruppen. Via en styrket indsats målrettet unge er sigtet, at færre unge modtager offentlig hjælp. De unge der alligevel ender i offentlig hjælp systemet, skal gennem en helhedsorienteret faglig indsats hurtigt hjælpes videre i uddannelse eller ud på arbejdsmarkedet.

Reform af offentlig hjælp forventes ikke at have konsekvenser på natur og miljø.

6. Konsekvenser for borgerne

Det nye syn på modtagere af offentlig hjælp medfører en række ændringer for borgerne.

For borgere, der modtager hjælp efter Landtingsforordning om offentlig hjælp, vil det betyde at det skal vurderes, om de er jobparate. Hvis de vurderes jobparate vil de modtage hjælp efter Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse. Kan de ikke vurderes jobparate, vil de fortsat modtage offentlig hjælp, dog efter de nye regler og betingelser.

Borgeren vil opleve en kommunal sagsbehandling, der mere proaktivt arbejder for at fremme borgerens udvikling og forbedre borgerens livssituation, således at borgeren rykker tættere på arbejdsmarkedet eller bliver jobparat.

6.1 Kommunen får pligt til at udarbejde en handlingsplan og give en helhedsorienteret indsats

I forlængelse af at reformen indebærer et fokus på borgeres ressourcer, skal disse ressourcer fremmes gennem tilbud om indsatser. Offentlig hjælp ydelsen skal således ikke stå alene. Den skal gå hånd i hånd med indsatser, som støtter og udvikler den enkelte modtager af offentlig hjælp.

Behovet for indsatser hænger tæt sammen med, at ledighed i sig selv ikke skal være grundlag for at modtage offentlig hjælp. Retten til offentlig hjælp skal bero på ledighed i sammenhæng med en social begivenhed – for eksempel sygdom eller misbrug.

I sagsbehandlingen skal der således også fokuseres på indsatser, som kan hjælpe borgeren i forhold til vedkommendes sociale udfordring. Reformen af offentlig hjælp indebærer derfor pligt til rådgivning frem for ret til rådgivning.

På tilsvarende vis indebærer reformen også, at man går fra ret til pligt i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplaner samt løbende revurdering og justering heraf. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og knyttes til indsatser, der er tilpasset det enkelte individ.

I handlingsplanen skal der anlægges et helhedsorienteret perspektiv. Det er et lovbundet krav, at kommunalbestyrelsen i udarbejdelsen af handlingsplanen skal anskue borgerens samlede situation: familiemæssige forhold, sygdomme, sociale kompetencer, boligmæssige forhold, økonomiske kompetencer mv. Det tværfaglige team skal i fællesskab vurdere modtagerens samlede udfordringer og tilrettelægge indsatserne derefter. Det helhedsorienterede perspektiv ses ved at der kan være tilbud om misbrugsbehandling, samtaler med en behandler, en støtteperson, tilbud om økonomisk vejledning eller opkvalificering.

Der skal som noget nyt lægges vægt på tidlige forebyggende indsatser som del af helhedsvurderingen. Det kan for eksempel være i forhold til udsatte børn og unge, hvor en eller begge forældre modtager offentlig hjælp. En helhedsvurdering kan ligeledes afdække, hvorvidt der er behov for, at modtageren af offentlig hjælp skal indgå i forebyggende indsatser.

6.2 Borgeren har en forpligtelse til at deltage i indsatser i handlingsplanen

Idet modtagere af offentlig hjælp ansues som borgere med ressourcer, kan og skal modtagere af offentlig hjælp bidrage i det omfang og på den måde, det kan lade sig gøre for den enkelte.

Konkret betyder det, at offentlig hjælp modtagere har en forpligtelse til at indgå i de indsatser, kommunalbestyrelsen tilbyder dem. Det bliver en betingelse for at modtage offentlig hjælp, at borgeren tager imod et rimeligt tilbud. Indsatserne skal bringe ressourcer

hos modtagere af offentlig hjælp i spil og bringe dem tættere på arbejdsmarkedet, så de med tiden kan blive helt eller delvist selvforsørgende.

Hvis en modtager af offentlig hjælp ikke vil indgå i de indsatser, som kommunen tilbyder, skal der være konsekvens. Såfremt en modtager af offentlig hjælp for eksempel udebliver fra samtale med sagsbehandleren i kommunen, udebliver fra tilbud eller takker nej til tilbud, skal kommunen revurdere, om borgeren fortsat opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp. Hvis en borger uden rimelig grund udebliver fra et tilbud, skal kommunen sanktionere borgeren og foretage et fradrag i den offentlige hjælp.

En præmis for at det er rimelige tilbud, der tilbydes borgeren er, at handlingsplanerne er individuelt tilpassede. Hvis en borger eksempelvis har svært ved at komme op om morgenen og møde til tiden, skal indsatsen i handlingsplanen bl.a. styrke borgerens evne til at strukturere sin dag og fremmøde til aftaler. Denne borger skal ikke nødvendigvis trækkes i offentlig hjælp, hvis borgeren ikke møder op til et kursusforløb og ikke får hjælp til at møde op.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en person uden rimelig grund udebliver fra det tilbud, som er fastsat i handlingsplanen. Hvis der skal ske fradrag i offentlig hjælp ydelsen, skal udeblivelsen være selvforskyldt. Hvis sagsbehandlerens faglige vurdering er, at handlingsplanen stiller for store krav i forhold til borgerens kompetencer, skal handlingsplanen justeres, frem for at borgeren sanktioneres. Selvforskyldt udeblivelse kan skyldes, at en borger modsætter sig at deltage i kurser, vælger at blive væk uden at melde afbud og uden at have god grund hertil.

Er borgeren langtidssygemeldt, fritages borgeren fra at udarbejde handlingsplan og deltagelse i indsatser indtil raskmelding.

6.3 Borgeren får ansvar for at føre husholdning

I dag afholder flere kommuner de faste udgifter for hovedparten af deres modtagere af offentlig hjælp for at sikre, at regningerne betales. Med reformen af offentlig hjælp, hvor man overgår til en fast takst, bliver denne praksis ikke længere mulig. Borgeren bliver ansvarlig for at føre egen husholdning, dvs. betale sine regninger og sørge for at offentlig hjælp ydelsen rækker til at dække de månedlige udgifter.

En del modtagere af offentlig hjælp vil som konsekvens få behov for at få økonomisk vejledning, gældsrådgivning og andre indsatser, der kan forbedre deres kompetencer til at føre husholdning og håndtere egen økonomi. Det vil indgå i den helhedsorienterede indsats, som kommunerne med reformen pålægges at tilbyde modtagere af offentlig hjælp.

Ud over at borgeren på sigt udvikler kompetence til at forvalte sin økonomi, forventes det også at give et større incitament til, at borgeren selv bidrager til at nedbringe sine faste udgifter til et niveau, der matcher deres takstbestemte offentlige hjælp.

6.4 Økonomiske konsekvenser for borgeren på offentlig hjælp

Takstbestemt offentlig hjælp

Den offentlige hjælp ændres til at være takstbestemt, hvilket vil få den konsekvens, at borgere på offentlig hjælp fremover vil modtage et beløb, der skal dække de samlede udgifter til forsørgelse og faste udgifter. Tidligere har udgifter til f.eks. vand, varme, el og lignende været fuldt dækket af kommunen, dette indgår nu i taksten. Det stiller krav til, at borgeren selv administrere sin økonomi. Den takstbestemte offentlige hjælp er sammensat, så den skal dække mad og privatforbrug, husleje eksklusiv boligsikring, faste udgifter til el, vand, varme, samt tøj.

Taksten for offentlig hjælp ydelsen er baseret på, at borgeren også skal kunne dække sin husleje. Størstedelen af huslejen dækkes typisk af boligsikringsydelsen, og det er derfor kun et mindre beløb, som borgerens offentlig hjælp ydelse skal dække. Borgere i hjemløshed, der ikke har en folkeregisteradresse, har således heller ikke udgifter til at dække en husleje. Disse borgere vil derfor modtage et fradrag i taksten, således at rådighedsbeløbet svarer til borgere med huslejudgifter.

Der indføres en takst for tillæg ved deltagelse i aktiviteter. Se næste afsnit.

Tillæg for deltagelse i aktivitetsforløb.

For at give borgeren et øget incitament til at deltage i de i handlingsplanen visiterede sociale tilbud indføres et månedligt tillæg. Tillægget gives til borgere, der deltager aktivt i ulønnede forløb. Der gives ét tillæg, uanset hvor længe forløbet varer, eller hvor ressourcekrævende det er. Fremmøde ved kurser eller andre indsatser, som borgeren ifølge handlingsplanen skal deltage i, udløser tillægget. Det er sagsbehandleren, som vurderer, hvorvidt en borger er berettiget til tillægget. Fremmøde til møde med sagsbehandleren udløser ikke tillægget.

Hvis en modtager af offentlig hjælp uden lovlig grund ikke deltager aktivt i de visiterede forløb, fjernes tillægget for de måneder, borgeren ikke deltog aktivt. Borgeren vil derfor opleve en sanktion ved manglende aktiv deltagelse.

Borgere i revalidering kan således ikke berettiges til dette tillæg, da de i forvejen modtager løn fra revalideringsforløbet.

Tillæg til borgere, der ikke er berettiget til boligsikring.

Borgere, der ikke bor i lejeboliger, er ikke berettiget til boligsikring. Det omfatter borgere, der bor i BSU, selvbyggerhuse, andelsboliger eller eget hus. Der er et tillæg til borgere, der ikke er berettiget til boligsikring.

Fradrag for egen arbejdsindsats.

Tidligere har der manglet et incitament for borgere på offentlig hjælp til at tage deltidsarbejde. Der er derfor indført et fradrag for arbejdsindkomst for at tilskynde borgere, der modtager offentlig hjælp, til at arbejde i et mindre antal timer. Borgeren kan have en indkomst på 500 kr. pr. 14. dag, inden der modregnes i borgerens ydelse af offentlig hjælp. Borgeren fastholder sin tilknytning til arbejdsmarkedet, og erfaringer viser, at borgerens mulighed for beskæftigelse øges. Det er intentionen med reformen for offentlig hjælp at skabe et incitament for den enkelte borger til at søge muligheder for beskæftigelse fra fuld tid til små jobs med få arbejdstimer.

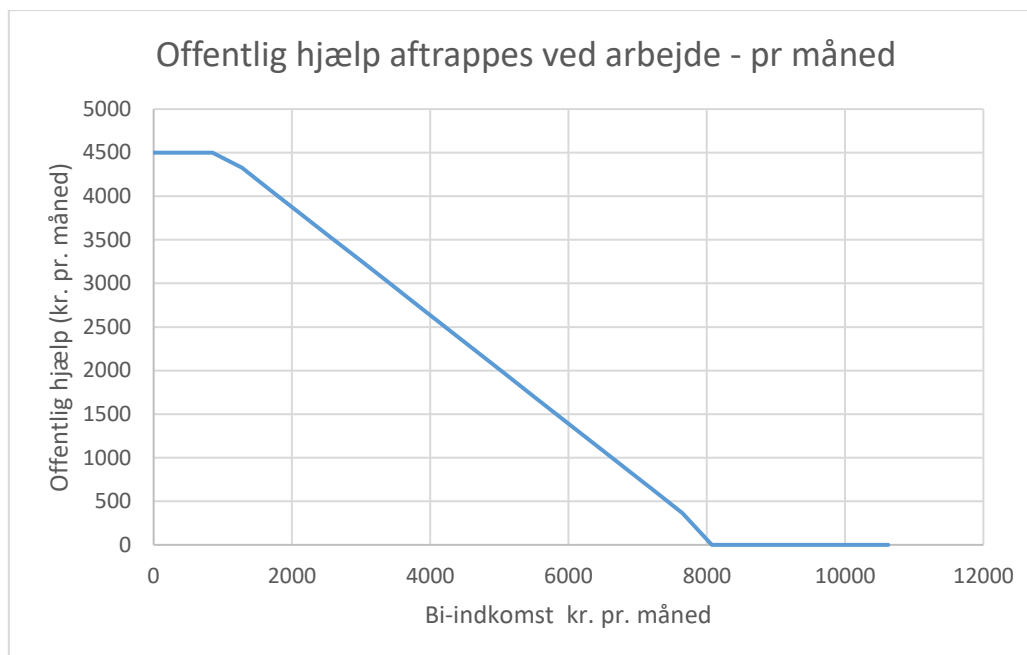
Aftrapning af egen indkomst

Grundtaksten og tillæg for aktiv deltagelse aftrappes, når borgeren på offentlig hjælp har en indkomst. Modtagere af offentlig hjælp, der delvist kan forsørge sig selv, vil modtage supplerende forsørgelse af det offentlige. Har modtageren ingen arbejdsindkomst, vil borgeren modtage hele offentlig hjælp beløbet.

For at borgeren skal have mulighed for småjobs, kan borgeren have en indkomst på 1.000 kr. per måned, uden at det indtjente beløb modregnes i borgerens offentlig hjælp ydelse.

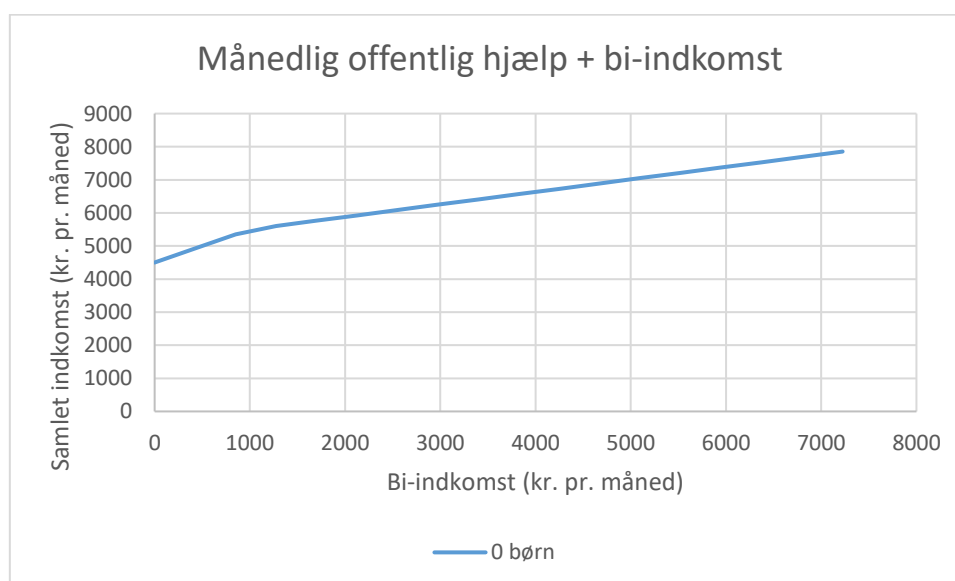
Efter en indkomst på 1.000 kr. per måned for udført arbejde vil den offentlige hjælp ydelse blive modregnet efter en aftrapningssats på 62,2%. Det betyder, at hver gang borgeren har en krone i indkomst, vil den offentlige hjælp ydelse falde med cirka 60 øre. Det er en forholdsvis høj modregning, men den høje sats skyldes, at der er risiko for, at nettoindkomsten for modtagere af offentlig hjælp vil overstige nettoindkomsten for modtagere af jobsøgningsydelse. Aftrapnings-modellen er illustreret i nedenstående figur, hvor de første 10 timer er beregnet ud fra en indkomst på SIK-mindsteløn 98 kr. pr. time.

Graf 1: Aftrapning af den offentlige hjælp ved indkomst.

Som ovenstående graf viser, vil den offentlige hjælp bortfalde, når indkomsten er på 7.900 kr. pr. måned, svarende til 3.950 kr. pr. 14 dag. Hvis den udbetalte ydelse for offentlig hjælp lægges sammen med arbejdsindkomsten, vil det give borgeren, der modtager offentlig hjælp, en højere samlet indtægt. Der er derfor et incitament for borgeren, der modtager offentlig hjælp, til at arbejde sideløbende med modtagelse af offentlig hjælp. Udviklingen i den samlede indkomst ved offentlig hjælp suppleret med arbejde er illustreret i nedenstående figur.

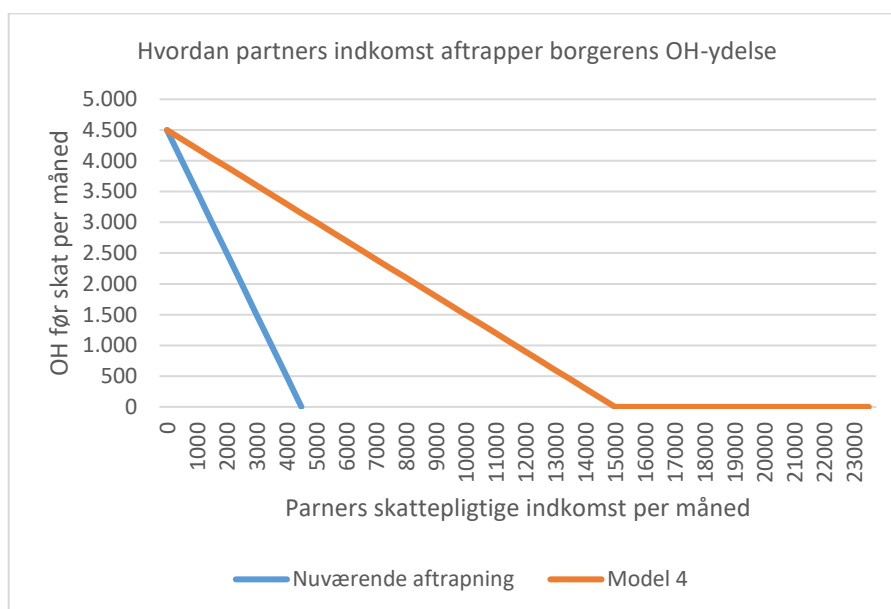
Graf 2: Udviklingen i den samlede indkomst ved offentlig hjælp og arbejde.

Ægtefælle/Partner skal arbejde.

Der er behov for at ændre reglerne for modregning af partners indkomst i den offentlige hjælp. I dag modregnes ægtefælles/partners indkomst krone for krone, hvilket skaber situationer, hvor det bedre kan betale sig for ægtefælle/partner at modtage offentlig hjælp frem for at arbejde. Ved at ændre aftrappingsmodellen, så beløbet der modregnes, mindskes, vil det tilskynde partneren til at arbejde. Aftrappingsprocenten er fastsat til 30%, hvilket betyder, at ægtefælle/partners indkomst vil resultere i et fald i den offentlige hjælp på 30 øre pr. krone, ægtefællen/partneren har i indkomst. Ved at nedtrappe modydelsen i den offentlige hjælp vil der være et incitament hos ægtefælle/partner for at varetage et arbejde. Den offentlige hjælp bliver derfor mindre afhængig af partnerens indkomst. Aftrappingen af den offentlige ydelse i forhold til ægtefælles/partners indkomst er illustreret i nedenstående graf.

Graf 3: Aftrapping ved ægtefælles/partners indkomst på borgerens offentlig hjælp ydelse.

Bagudbetaling

Den offentlige hjælp er i dag forudbetalt, hvilket resulterer i efterregulering, hvor kommunerne anvender ”forventet aktuel indkomst” til beregning af den aktuelle indkomst. Bliver offentlig hjælp bagudbetalt, vil indkomstdata være mere aktuelle, når den offentlige hjælp skal reguleres, samt at den offentlige hjælp vil blive koordineret med jobsøgningsydelsen.

Regulering

Regulering sker årligt med satstilpasningsprocenten. Reguleringen vedrører grundtaksten, tillægget for aktiv deltagelse, tillæg for borgere, der ikke er berettiget til boligsikring og fradrag for egen arbejdsindsats.

Trangsbestemt ydelse

Der kan opstå ekstraordinære situationer, hvor borgeren ikke længere er i stand til at afholde sine udgifter, eller hvor borgeren får forøgede eller nye udgifter i et omfang, som borgeren ikke selv kan betale. Reformen af offentlig hjælp skal derfor give mulighed for, at der kan ydes ekstra økonomisk støtte i særlige tilfælde. Se afsnit 2.2 Trangsbestemte ydelse for yderligere. Den trangsbestemte ydelse, med visse opstramninger og præciseringer, indtræder i stedet for akut trang og offentlig hjælp i særlige tilfælde.

Sygdomsramte.

Med reformen af offentlig hjælp er der fokus på, at borgere som rammes af sygdom, skal have ret til offentlig hjælp, såfremt de ikke har ret til anden offentlig forsørgelsesydelse. Sygdom omfatter såvel fysiske som psykiske sygdomme.

Borgere på jobsøgningsydelse vil med den nye reform blive fastholdt på jobsøgningsydelse. Begrundelsen er at borgere i job eller som er jobklar, typisk har højere boligudgifter og et længerevarende sygdomsforløb kan resultere i, at borgeren må sælge eller flytte fra sin bolig. Tidligere har der været en grænse for modtagelse af arbejdsmarkedsydelse på 13 uger. Grænsen på 13 uger bortfalder ved indførelsen af jobsøgningsydelsen. Borgeren fastholdes derfor på jobsøgningsydelsen og overføres ikke til offentlig hjælp. Der vil følgelig være en bestemmelse herom i reformen af førstnævnte.

Borgere, der modtager offentlig hjælp, er ved både kort- og langtidssygdom berettiget til offentlig hjælp. Sygdomsramte kan ligeledes søge trangsbestemt ydelse.

Det er intentionen med reformen, at borgere som er langtidssygemeldte grundet sygdom, ulykke eller arbejdsulykke, skal kunne blive boende i deres hjem. Derfor indføres med reformen en tillægsydelse til offentlig hjælp ydelsen i forbindelse med langtidssygdom. Denne tillægsydelse gælder kun for borgere, der efter sygemelding modtager jobsøgningsydelse i 26 sygdomsuger og herefter overgår til at modtage offentlig hjælp. Tillægget kan ikke gives på ubestemt tid, men bliver tidsbegrænset.

I og med, at offentlig hjælp er en midlertidig ydelse, skal sygdomsramte kun modtage offentlig hjælp, indtil de enten bliver raske og kan indtræde på arbejdsmarkedet, eller overgår til varig forsørgelsesydelse.

7. Andre væsentlige konsekvenser

7.1 Revalidender og andre, der tidligere har modtaget supplerende offentlig hjælp

Modtagere af hjælp efter Landstingsforordning om revalidering kan få brug for supplerende økonomisk hjælp efter denne lov for at kunne betale husleje og almindelige daglige fornødenheder.

Revalidender, der enten er i arbejdsprøvning eller i virksomhedsrevalidering, får alene løn og revalideringsydelse for de timer, de er i aktiviteten. De fleste revalidender starter på nedsat

tid, og der kan derfor være økonomiske udfordringer med at betale for husleje og almindelige daglige fornødenheder, hvis familien skal kunne forsørges for løn eller revalideringsydelse for et begrænset antal timer ugentligt.

Revaliderende skal kunne få supplerende offentlig hjælp hvis en økonomisk transgvurdering viser behov for støtte.

For samfundet, arbejdsmarkedet og den enkelte borger er revalidering en god investering, og for at sikre, at mennesker ikke opgiver et revalideringsforløb på grund af manglende evne til at betale helt grundlæggende udgifter, er det af afgørende betydning, at der fortsat vil være mulighed for at supplere revaliderendes ydelser med offentlig hjælp.

7.2 Krav om nye faglige indsatser til borgeren

For at hjælpe modtagere af offentlig hjælp i beskæftigelse bliver der oprette en mentorordning. Mentorerne skal give råd og vejledning til modtagere af offentlig hjælp. Mentorordningen skal hjælpe modtagere af offentlig hjælp til valg af uddannelse eller til at komme i arbejde igen. Kommunerne skal ansætte en koordinator, der skal oprette og administrere en korps af mentorer. Mentorerne rekrutteres fra lokale virksomheder og deltager frivilligt i ordningen.

Der er i ordningen indført mulighed for, at modtageren af offentlig hjælp kan tage småjobs, samt at modtageren kan arbejde i mindre udstrækning, inden der modregnes i ydelsen af offentlig hjælp.

For at give modtagere af offentlig hjælp et incitament til beskæftigelse er der indført en ordning, hvor modtageren af offentlig hjælp har mulighed for at tage små jobs. Modtageren af offentlig hjælp kan have indkomst op til 1.000 kroner om måneden, før der modregnes i ydelsen af offentlig hjælp. Ordningen skal sikre, at modtagere af offentlig hjælp fastholder tilknytning til arbejdsmarkedet og derved forbedre mulighederne for varig beskæftigelse.

Der er i ordningen indført mulighed for småjobs og mulighed for at tage beskæftigelse i mindre udstrækning inden der modregnes i ydelsen af offentlig hjælp.

7.3 Børnetilskud

En undersøgelse foretaget af VIVE har vist en kutyme hos kommunerne, hvor der udbetales et tillæg til børn for offentlig hjælp modtagere. Ved at kommunerne kun har udbetalt børnetillægget til offentlig hjælp modtagere har det resulteret i, at der ikke har været lighed for loven. Øvrige borgere med lav indkomst har ikke modtaget et tilskud til deres børn.

Der er derfor igangsat et arbejde for at finde en ordning for et tilskud til børn, hvor alle borgere med en lav indkomst, bliver tilgodeset med et forhøjet tillæg til hjælp til deres børn.

For at sikre en ensartet udbetaling af et forhøjet tilskud til borgere med lavindkomst bliver der foreslået et tillæg som supplement til det nuværende børnetilskud.

Tilskuddet skal tilkomme familier med børn og aftrappes fra en årlig indkomst på 50.000 kr.

8. Høring

Forslaget har i perioden 27. august 2021 til 24. september 2021 været offentliggjort på høringsportalen på www.naalakkersuisut.gl.

Høringssvarene gennemgås i høringssvarsnotatet. Der henvises til bilag 1.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Forslaget skal sikre et økonomisk sikkerhedsnet for personer, der ikke på anden måde kan klare sig selv økonomisk og som opfylder betingelserne for offentlig hjælp.

Samtidigt skal behovet for at modtage hjælp hos den enkelte borger så vidt muligt forebygges, eller sikres, at hjælpen kun er nødvendig i en begrænset periode.

Offentlig hjælp betegner takstbestemt hjælp, jf. kapitel 6 og trangsbestemt hjælp, jf. kapitel 7. Takstbestemt hjælp omfatter grundtakst med tilhørende tillæg. Trangsbestemt hjælp omfatter hjælp ved akut trang samt hjælp i særlige tilfælde.

Til stk. 2

Offentlig hjælp skal bidrage til at modtageren kan blive i stand til at klare sig selv. Det er derfor et krav at modtager af offentlig hjælp er forpligtet til at gøre en aktiv indsats for at udnytte og udvikle sin arbejdsevne, uanset hvilken arbejdsevne der er i behold.

Takstbestemt hjælp er knyttet sammen med krav om at modtageren af takstbestemt hjælp står til rådighed for kommunalbestyrelsen og kan påtage sig anvist arbejde samt medvirke til udarbejdelse og gennemførelse af handlingsplaner.

Trangsbestemt hjælp er knyttet til ekstraordinære og uforudsete omstændigheder og hvor modtager af offentlig hjælp ikke selv har økonomisk mulighed for at afholde udgiften eller hvor afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre mulighederne for at klare sig selv i fremtiden.

Til stk. 3

Det er et af hovedprincipperne i med denne Inatsisartutlov at borgerne gives mest muligt ansvar og selvbestemmelse i forbindelse med at hjælpe dem ud af behovet for offentlig hjælp.

Derfor tildeles der et medansvar i forbindelse med tilrettelæggelse af den forestående hjælp, og den handlingsplan der eventuelt følges op med.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til § 2 i den gældende forordning. Bestemmelsen fastslår en selvstændig forpligtelse til at forsøge sig selv, sin ægtefælle og mindreårige børn.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår ægtefællers gensidige forsørgelsespligt samt forsørgelsespligt overfor børn under 18 år.

Ægtefællers gensidige forsørgelsesforpligtigelse følger af § 2 i lov om ægteskabets retsvirkninger. For personer, der har indgået registreret partnerskab, følger forsørgelsespligten af § 3 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om registreret partnerskab m.v.

Forsørgelsesforpligtelsen for børn under 18 år følger af §§ 13 og 14 i lov om børns retsstilling.

Til stk. 2

Forsørgelsesforpligtelsen over for en ægtefælle kan tidligst ophøre ved bevilling af eller dom til separation. Indtil da består ægteskabet. Selv om der ved bevilling eller dom til separation pålægges den ene part at betale ægtefællebidrag til den anden part, anses den gensidige forsørgelsesforpligtelse ophørt med virkning fra tidspunktet for bevilling eller dom til separation. Ægtefællebidrag er skattepligtig indkomst, og vil indgå i opgørelse af modtagers aktuelle indkomst og danne grundlag for evt. reduktion i hjælp efter dette lovforslag.

Til stk. 3

Forsørgelsespligten overfor et barn ophører ikke efter §§ 13 og 14 i lov om børns retsstilling.

Når forsørgelsespligten over for et barn i forhold til nærværende forslag ophører, betyder det, alene, at kommunalbestyrelsen ikke skal tage hensyn til forældrenes økonomiske forhold ved tildeling og beregning af hjælp til barnet. Forældrenes pligt til at forsørge barnet i forhold til nærværende forslag genopstår, hvis barnet ikke længere har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at forældrenes forsørgelsesansvar består, men at kommunen uden hensyn til forældrenes økonomiske forhold giver hjælp til de behov, der er en følge af graviditeten.

Der skal være en årsagssammenhæng mellem graviditeten og behovet for hjælp, f.eks. hvis datteren må opgive et arbejde på grund af graviditeten.

Hvis graviditeten ophører ved abort, har forældrene igen det fulde forsørgelsesansvar.

Der er normalt ikke ret til udmåling af hjælp til en person under 18 år.

Til § 3

Takstbestemt hjælp defineres som en fast månedlig takst der er medgår til dækning af udgifter til bolig, faste og variable udgifter samt mad og tøj.

Den takstbestemte hjælp består af en grundtakst og et eventuelt tillæg.

Trangsbestemt hjælp defineres som hjælp til pludseligt opståede situationer, hvor modtageren af trangsbestemt hjælp, eller dennes partner, ikke selv har mulighed for at afholde udgiften.

Trangsbestemt hjælp omfatter støtte i forbindelse med akut engangshjælp, enkeltudgifter, flyttehjælp, begravelseshjælp, nære pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse og hjælp til ikke-statsborgere vedrørende akut hjælp, hjemrejse og ophold i Grønland, hvor det ikke er muligt at rejse ud af landet.

Trangsbestemt hjælp er altid en konkret vurdering i forhold til hjælpens omfang og varighed.

Til § 4

Bestemmelsen sidestiller personer, der har en samlever, med personer der har en ægtefælle eller registreret partner. Bestemmelsen fastlægger, at personer enten skal være gift, have indgået registreret partnerskab eller leve i et ægteskabslignende forhold. Der opstilles ikke krav til samlivets varighed, når blot samlivet består på tidspunktet for offentlig hjælp.

Det kan via folkeregistret konstateres, om en ugift person bor sammen med en anden voksen person. Det er imidlertid ikke afgørende om partneren er tilmeldt folkeregisteret med samme adresse som den person, der ansøger om offentlig hjælp. Det afgørende er om personerne har et ægteskabslignende samliv.

Hvis personen bor sammen med en anden, for eksempel et familiemedlem, uden at der er tale om et ægteskabslignende forhold, har personen ret til offentlig hjælp som en enlig.

Er modtager af offentlig hjælp f.eks. gift med en person, der modtager alderspension, vil samlivet kunne anses for ophørt hvis partneren er flyttet til en social døgninstitution. I givet fald anses modtager af offentlig hjælp som enlig.

Til § 5

Til stk. 1

Stk. 1 svarer til gældende § 4, stk. 1.

For at modtage offentlig hjælp skal en person have fast bopæl og folkeregisteradresse i Grønland. Ved bopæl forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er

midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele.

Personen skal enten være dansk statsborger, eller være gift med eller senest have været gift med en dansk statsborger eller være omfattet af en international aftale, der giver ret til hjælp til forsørgelse og til faste udgifter.

Personer, som ikke er danske statsborgere, ikke senest har været gift med en dansk statsborger eller ikke er omfattet af internationale aftaler, er ikke berettiget offentlig hjælp. Der kan dog efter forslaget §§ 35-36 undtagelsesvis ydes akut hjælp samt hjælp til hjemrejse til personer, der ikke i øvrigt er berettiget til offentlig hjælp.

Til stk. 2

Bestemmelsen omfatter personer der typisk betegnes som hjemløse. Bestemmelsen omfatter også personer som f.eks. har boet en periode i Danmark og vender hjem uden at have en bolig og med midlertidige overnatninger hos venner og bekendte.

For hjemløse og personer, der midlertidigt er uden bolig, er ret til offentlig hjælp betinget af fast tilknytning til det grønlandske samfund. Som fast tilknytning til det grønlandske samfund anses personer, der har en stærk personlig tilknytning til det grønlandske samfund. Det kan f.eks. været tilfældet hvis personen er født og opvokset i Grønland, personen har forældre eller andre nære pårørende i Grønland eller hvis personen tidligere gennem længere perioder har været tilmeldt folkeregisteret med fast bopæl i Grønland.

Personer omfattet af stk. 2 skal for at være berettiget til offentlig hjælp være, dansk statsborger, gift med eller senest har været gift med en dansk statsborger, eller være omfattet af aftaler med andre lande eller internationale organisationer, der giver personer, der ikke er danske statsborgere, ret til fortløbende offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter under ophold i Grønland.

Til § 6

Til stk. 1

Personer der ikke opfylder betingelserne i § 5 vil normalt ikke være berettiget til takstbestemt offentlig hjælp eller til transbestemt offentlig hjælp.

Bestemmelsen giver mulighed for at yde støtte efter konkret vurdering i de tilfælde, hvor en udenlandsk statsborger, har eller har haft lovlig opholds- og arbejdstilladelse men f.eks. har mistet arbejde og evt. tilhørende bolig.

Kommunalbestyrelsen kan yde akut engangshjælp til sådanne personer efter reglerne i § 31. Akut engangshjælp kan alene ydes for én måned.

Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgiften kan kommunalbestyrelsen ikke yde hjælp til betaling af udgiften.

§ 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

Til stk. 2

Er personen retlig forhindret i udrejse som følge af rejserestriktioner i Grønland eller udlandet kan der ydes akut engangshjælp indtil rejserestriktionerne ophæves.

Til § 7

Til stk. 1.

Personer der ikke opfylder betingelserne i § 5 vil normalt ikke være berettiget til takstbestemt offentlig hjælp eller til trangsbestemt offentlig hjælp.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der kan ydes hjælp til hjemrejse efter reglerne i § 36. Det kan f.eks. omfatte situationer, hvor udenlandske statsborgere er påtvunget at rejse hjem til det land, hvor de er statsborgere.

Kommunalbestyrelsen kan yde trangsbestemt hjælp til hjemrejse til personens hjemland. Offentlig hjælp ydes til billigste rejsehjemmel.

Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgiften kan kommunalbestyrelsen ikke yde hjælp til betaling af udgiften.

§ 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

Til stk. 2

Det præciseres, at kommunalbestyrelsen efter stk. 1 kan yde offentlig hjælp til flytning til en fast bopæl i udlandet til personer omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring.

Til § 8

Til stk. 1

For at modtaget takstbestemt hjælp skal personen være ledig, dvs. helt eller delvist uden beskæftigelse. Det er uden betydning om eventuel beskæftigelse er lønnet eller ulønnet.

Det er videre en betingelse, at den ledige har nedsat arbejdsevne og ikke er i stand til at varetage en sædvanlig stilling på normale vilkår i mindst 20 timer pr. uge. Som sædvanlig stilling på sædvanlige vilkår anses en stilling som en person med ansøgers alder og uddannelsesmæssige baggrund i almindelighed må antages at kunne varetage.

Hvis den ledige ansøger har en arbejdsevne, der overstiger 20 timer, kan der ikke ydes offentlig hjælp. I stedet vil den pågældende som hovedregel være omfattet af Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse, jf. dog undtagelse i forslaget § 8, stk. 2

Det beror på en konkret vurdering om en persons arbejdsevne er over eller under 20 timer ugentligt. Vurderingen foretages af kommunalbestyrelsen som led i sædvanlig visitering til enten jobsøgningsydelse, revalidering eller offentlig hjælp.

Vurderingen beror på personens samlede situation, herunder på personens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, uddannelsesmæssige baggrund, familiemæssige forhold, boligforhold, sygdom, misbrug, sociale kompetencer mv.

Vurderingen af arbejdsevnen vil i praksis også indgå i udarbejdelse af handlingsplan efter forslaget § 17.

Til stk. 2

Unge under 18 år med forsørgelsespligt vil kunne modtage takstbestemt hjælp, når blot vedkommende er ledig. Der stilles ikke betingelse om nedsat arbejdsevne. De øvrige betingelser for at modtage offentlig hjælp vil forsat skulle opfyldes.

Bestemmelsen er indsat da unge under 18 år ikke vil kunne modtage jobsøgningsydelse.

Til § 9

Til stk. 1

Der kan ikke ydes takstbestemt hjælp hvis vedkommendes forsørgelse er dækket gennem andre ydelser, af anden lovgivning om støtte og hjælp fra det offentlige, eller har en anden form for forsørgelsesgrundlag.

Det gælder alle typer af både private og offentlige indtægter, som en modtager af offentlig hjælp måtte have. Private og offentlige indtægter kan eksempelvis være arv, gave lønindkomst, offentlig og privat pension, revalideringsydelse, uddannelsesstøtte, jobsøgningsydelse eller lignende.

Tilsvarende vil personer, der er berettiget til pension i henhold til Inatsisartutlov om førtidspension og Inatsisartutlov om alderspension ikke samtidig kunne modtage takstbestemt hjælp i henhold til Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Takstbestemt hjælp efter denne Inatsisartutlov er subsidier i forhold til øvrig lovgivning.

Til stk. 2

Personer, der har længerevarende ophold uden for eget hjem, som eksempelvis på et døgntilbud eller på en døgninstitution, har ret til at modtage takstbestemt hjælp efter denne Inatsisartutlov.

Længere ophold vil som udgangspunkt være ophold i længere end 3 måneder, men dette vil bero på et konkret skøn. Hvis opholdet har karakter af en permanent ordning, vil reglen kunne anvendes, også inden der er forløbet 3 måneder.

Fordi det offentlige i disse situationer afholder udgifterne til forsørgelse i form af bolig og mad, bliver der udbetalt en reduceret takst jf. § 27.

Til stk. 3

Personer dømt til anbringelse i anstalt, hospital eller anden institution eller dømt til forvaring vil ikke være berettiget til at modtage takstbestemt hjælp. Personer, der på grundlag af afgørelse fra en offentlig myndighed er anbragt på institution, vil ikke være berettiget til takstbestemt hjælp.

De pågældende personer vil under ophold i anstalt eller institution være sikret forsørgelse. Samtidig vil de pågældende personer ikke stå til rådighed for kommunalbestyrelsen, jf. kapitel 4.

I forbindelse med en umiddelbar løsladelse eller lignende, vil det dog være muligt at søge om takstbestemt hjælp, der i så fald vil kunne udbetales samtidig med at løsladelsen effektueres.

Det er derfor anbefalet, at der laves en ansøgning 1 måned inden løsladelse for, at der i den forbindelse kan påbegyndes udarbejdelse af handlingsplan.

Det er stadig muligt at søge om trangsbestemt hjælp, jf. kapitel 7.

Til § 10

Til stk. 1

Trangsbestemt hjælp er nærmere defineret i Inatsisartutlovens kapitel 7.

Ydelse efter denne bestemmelse er subsidiær i forhold til øvrig lovgivning, og kan derfor først blive bevilget efter denne Inatsisartutlov, når alle andre muligheder er udtømte.

Personer, der f.eks. er berettiget til støtte i henhold til Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap eller Inatsisartutlov om støtte til børn, vil ikke kunne modtage hjælp til dækning af det samme behov i henhold til Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Dermed er det muligt, eksempelvis at modtage alderspension og stadig være berettiget til, at modtage visse ydelser efter denne Inatsisartutlov, hvis det konkrete behov ikke i forvejen kan dækkes af f.eks. Inatsisartutlov om alderspension.

Til stk. 2

Der kan kun i særlige tilfælde ydes hjælp til afholdelse af en udgift, som kunne forudses på ansøgningstidspunktet, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Det grundlæggende princip om, at modtagere af transbestemt hjælp selv skal tage ansvar for deres liv, er således gældende, og det betyder, at man skal spare op til sine udgifter, hvis det er muligt.

Der er undtagelsesvis mulighed for at yde hjælp til rimeligt begrundede transbestemte ydelser, som er forudsigelige, hvis en modtager af transbestemt hjælp ikke har haft økonomisk mulighed for at spare op til udgiften.

Der kan dog normalt kun ydes hjælp til transbestemte ydelser, hvis vedkommende ikke har kunnet tage hensyn til den opståede udgift i sine løbende dispositioner og dermed spare op på egen hånd.

Til § 11

Til stk. 1

Ved begrebet rådighed forstås, at en modtager af takstbestemt hjælp skal stå til rådighed for kommunalbestyrelsen, deltage i samarbejdet med kommunalbestyrelsen og aktivt udnytte sin arbejdsevne eller aktivt medvirke til at udvikle og forbedre sin arbejdsevne.

Det indgår som en del af rådighedsforpligtelsen, at en modtager af takstbestemt hjælp med dags varsel kan deltage i møder eller aktiviteter som iværksættes af kommunalbestyrelsen eller tiltræde en tilbud om beskæftigelse eller tiltræde en anvist ledig stilling som kan varetages inden for personens arbejdsevne.

At stå til rådighed til enhver tid betyder at det kan forventes at modtageren af takstbestemt hjælp kan deltage i aktiviteter inden for normale tidspunkter for aktiviteten. Det betyder at kurser og møder må forventes at ligge inden for normal arbejdstid, dog kan enkelte aktiviteter planlægges til eksempelvis aftenkursus, hvis det passer i den almindelige afvikling af aktiviteten. Ligeledes kan der tilbydes beskæftigelse, der inkluderer aften-og nattevagt, hvis det er normalt for den tilbudte beskæftigelse.

Hvis en modtager af takstbestemt hjælp varetager mindre beskæftigelse, må der tages hensyn til hertil ved udmøntning af rådighedsforpligtelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, som vurderer, om en modtager af takstbestemt hjælp, inden for sin arbejdsevne, er i stand til varetage, et tilbud om beskæftigelse. Denne vurdering sker med udgangspunkt i, hvad modtageren af takstbestemt hjælp skønnes at kunne klare. En person, der modtager takstbestemt hjælp kan således ikke uden konsekvenser for hjælpen afslå at tage imod et anvist tilbud om beskæftigelse med begrundelser som eksempelvis, at lønnen er for lav i forhold til, hvad man tidligere tjente, at arbejdsgiveren ikke har indgået overenskomst, eller at tilbuddet, ikke svarer til tidligere stillinger, uddannelse eller lignende. Kan en modtager af takstbestemt hjælp varetage stillingen, skal en modtager af takstbestemt hjælp tage imod dette. I modsat fald står en modtager af takstbestemt hjælp ikke til rådighed og mister retten til takstbestemt hjælp.

Hvis en modtager af takstbestemt hjælp ikke opholder sig i sin by eller bygd er personen ikke til rådighed i den periode fraværet består, dog bortset fra fravær som følge af sygdom. Fravær kan f.eks. være i forbindelse med fritidsfangst og jagt eller besøg uden for personens egen by eller bygd.

En person, der driver selvstændig virksomhed, kan være nødsaget til at stille virksomheden i bero for at blive berettiget til at modtage takstbestemt hjælp. I de tilfælde hvor den selvstændige virksomhed fortsat er aktiv, kan personen ikke anses for at stå til rådighed.

Til stk. 2

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om vurdering og fastsættelse af en persons arbejdsevne. Der kan herunder fastsættes regler om, at ansøger er forpligtet til at deltage i aktiviteter, foreløbige afklaringsforløb mv., der tjener til at afklare ansøgers arbejdsevne.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om lempelse og skærpelse af rådighedsforpligtelsen.

Lempelse af rådighedsforpligtelsen kan f.eks. omfatte modtagere af bestemt hjælp, der står til rådighed fordi de ikke har mulighed for at få passet mindreårige hjemmeboende børn som følge af manglende daginstitutionsplads eller i tilfælde af børns sygdom. Naalakkersuisut kan desuden fastsætte regler om friperiode, der giver modtagere af takstbestemt hjælp mulighed for at modtage offentlige hjælp uden at stå til rådighed.

Der kan fastsættes regler om yderligere krav til rådighedsforpligtelsen for selvstændigt erhvervsdrivende og herunder om pligt til at indstille den selvstændige erhvervsvirksomhed som vilkår for at modtage takstbestemt hjælp.

Til § 12

Selvstændige erhvervsdrivende, herunder personer, der driver erhvervsmæssigt fiskeri og fangst, er berettiget til hjælp efter denne Inatsisartutlov, hvis de opfylder Inatsisartutlovens betingelser.

For at modtage takstbestemt hjælp er det en betingelse, at den selvstændige erhvervsdrivende har en arbejdssevne, der ikke overstiger 20 timer ugentligt ligesom det kræver at den selvstændige står til rådighed. Der henvises til bemærkningerne til §§ 8 og 11.

For at modtage takstbestemt hjælp er det en betingelse, at den selvstændige erhvervsdrivende står til rådighed. For selvstændige erhvervsdrivende indebærer det at den selvstændige virksomhed er stillet i bero i den periode der ydes takstbestemt hjælp.

Takstbestemt hjælp reduceres med indkomst, jf. §§ 25 og 26. Det gælder også selvstændige erhvervsdrivende og dennes partner, som har haft indkomst i den periode, hvor der ansøges om takstbestemt hjælp.

Til § 13

Bestemmelsen fastsætter en grænse for indkomstmulighed, uden at der bliver reguleret i grundtaksten. En modtager af takstbestemt hjælp kan varetage, hvad der svarer til en indkomst på 1.000 kr. månedligt, svarende til ca. 10 timers arbejde ved en takst på SIKs mindsteløn, og stadig regnes som værende ledig og til rådighed for kommunalbestyrelsen.

Har en modtager af takstbestemt hjælp mulighed for en bibeskæftigelse, bør kommunalbestyrelsen tage hensyn til dette ved udarbejdelse af handlingsplaner. Muligheden for at en modtager af takstbestemt hjælp kan fastholde kontakt til arbejdsmarkedet, bør vægtes tungt.

Frivilligt (ulønnet) arbejde indgår ikke som en del af de 10 timer. Formålet er at give en mulighed for en ekstra indkomst. Frivilligt arbejde indebærer normalt ikke mulighed for ekstra indtægt.

Frivilligt arbejde kan i stedet indgå som en del af den individuelt tilrettelagte handlingsplan.

Til § 14

Til stk. 1

Vejledningen skal medvirke til at styrke den enkeltes mulighed for fortsat at kunne forsørge sig selv og sin familie, og at forkorte og effektivisere indsatsen for personer, som i en periode skal have takstbestemt hjælp.

Formålet er at støtte den, der søger om hjælp, til igen at blive i stand til kunne klare sig selv.

Tidlig vejledning kan medvirke til at styrke den enkeltes mulighed for fortsat at kunne forsørge sig selv og sin familie og forkorte den periode, hvor der er behov for hjælp.

Kommunalbestyrelsen skal i sin vejledning vurdere om behovet for hjælp eventuelt kan løses på en anden måde eller ved henvisning til anden relevant vejledning i forhold til problemerne.

Til stk. 2

Specielt med henblik på at styrke uddannelsesindsatsen over for personer, der søger hjælp, skal kommunalbestyrelsen være opmærksom på vejledning om muligheder for uddannelse og videreuddannelse. Der kan med fordel indgås aftale med vejledere tilknyttet lokale uddannelsesinstitutioner.

Til § 15

Til stk. 1

I det tværfaglige team har den kommunale sagsbehandler en koordinerende rolle. Teamet sammensættes, så fagprofessionelle fra hhv. sundhedssektoren, socialområdet og arbejdsmarkedsområdet repræsenteres.

Der skal for hver kommune etableres et fast team som har unge som fokusområde, og som over tid opnår erfaring med hjælp til unge personer, og hvilke indsatser og aktiviteter, der er relevante i de enkelte sager.

Det tværfaglige team fungerer som et dialog- og koordinationsforum. Teamet skal vurdere udfordringerne for modtageren af offentlig hjælp. På den baggrund skal teamet drøfte og afgive indstillinger til, hvilken indsats/hvilke indsatser modtageren af offentlig hjælp skal modtage.

Det tværfaglige team kan tage udgangspunkt i samarbejdsorganet eller det tværfaglige samarbejdsudvalg i sociale sager.

Tværfaglige teams skal bidrage til at sikre en helheds orienteret hjælp til personer, der har behov for offentlig hjælp. Den helhedsorienterede indsats skal bidrage til at udforme handlingsplanen og til at understøtte en persons evne til at udnytte og udvikle sin arbejdsevne.

Til stk. 2

Det tværfaglige team skal komme med indstillinger til brug for sagsbehandlerens udarbejdelse af handlingsplan.

Til § 16

Det er en betingelse for modtagelse af offentlig hjælp, at den ledige har nedsat arbejdsevne og ikke er i stand til at varetage en sædvanlig stilling på normale vilkår i over 20 timer pr. uge. Som sædvanlig stilling på sædvanlige vilkår anses en stilling, som en person med ansøgers alder og uddannelsesmæssige baggrund i almindelighed må antages at kunne varetage.

Det beror på en konkret vurdering om en persons arbejdsevne er over eller under 20 timer ugentligt. Vurderingen foretages af kommunalbestyrelsen som led i sædvanlig visitering til enten jobsøgningsydelse, revalidering eller offentlig hjælp.

Vurderingen beror på personens samlede situation, herunder på personens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, uddannelsesmæssige baggrund, familiemæssige forhold, boligforhold, sygdom, misbrug sociale kompetencer mv.

Det skal indgå i vurderingen, om udvikling af arbejdsevne eller studieegnhed vil kræve en forudgående indsats. Det skal medtages i handlingsplanen.

Til § 17

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er retligt forpligtet til at udarbejde en handlingsplan for personer, der modtager takstbestemt hjælp og under visse omstændigheder akut transbestemt offentlig hjælp. Udgangspunktet for arbejdet med handlingsplanen er indstillingen fra det tværfaglige team, jf. § 15.

Handlingsplanen skal udformes på grundlag af borgerens baggrund og ressourcer. Samarbejdet med ansøgeren skal tage hensyn til ansøgerens behov og forudsætninger for indflydelse og medansvar ved udarbejdelse af handlingsplanen.

Kommunalbestyrelsen kan udforme en fast procedure der sikrer, at personen og dennes ressourcer inddrages i arbejdet med handlingsplanen. Det kan bidrage til, at den korrekte indsats vælges. Derudover skal handlingsplanen medvirke til, at borgeren ser ledighedsforløbet som en klar proces med tilstrækkelig information og overblik.

En handlingsplan skal indeholde mål for den enkelte borger og en beskrivelse af indsatserne, der skal iværksættes for, at målene kan opfyldes. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og ud fra et helhedsorienteret perspektiv.

Der er ikke opstillet lovbundne krav til hvilke konkrete indsatser den enkelte modtager af takstbestemt hjælp skal tilbydes. Det vil være lovpligtigt, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde en helhedsorienteret indsats, som er vurderet på et tværfagligt grundlag.

Formålet er at sætte den enkelte borger i centrum. Det kræver, at indsatserne kan tilpasses den enkelte borger, hvorfor kommunalbestyrelsen skal have fleksibilitet i forhold til hvilke indsatser, de tilbyder den enkelte. Desuden skal der være mulighed for at udvikle og bruge nye, innovative indsatser fremadrettet.

Der vil være forskel på hvilke indsatser, der kan indgå i en handlingsplan afhængig af hvor modtager af takstbestemt hjælp bor. Der vil særligt afhænge af bostedets størrelse og de lokale muligheder for beskæftigelse og uddannelse. Har modtager af takstbestemt hjælp en partner og hjemmeboende børn, vil det naturligvis indgå i vurdering af mulighederne for, at varetage tilbud om beskæftigelse eller gennemføre faglig kompetencegivende forløb uden for bostedet.

Det forventes, at der ved udvikling af fælles IT løsninger til administration af Inatsisartutlov om offentlig hjælp udarbejdes et elektroniske paradigme for handlingsplaner, der skal anvendes ved udarbejdelse af handlingsplaner i henhold f.eks. Inatsisartutlov om revalidering, Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse og Inatsisartutlov om offentlig hjælp. Paradigme udformes med felter for generelle oplysninger, der kan anvendes på tværs samt felter dedikeret administrationen af den givne lovgivning.

Herved sikres det, at den fælles viden bibeholdes, når en person modtager bistand fra det offentlige.

Til stk. 2

En handlingsplan skal være realistisk også fra den omfattede borgers synsvinkel. Handlingsplaner må ikke være udtryk for kommunalbestyrelsens rutinemæssige krav til modtagere af takstbestemt hjælp.

Det er grundlæggende bedre i første omgang at vælge mindre og overkommelige indsatser, som modtageren af takstbestemt hjælp faktisk kan gennemføre og derved opnår en succesoplevelse. Når indsatser beskrevet i handlingsplanen er gennemført tages stilling til om modtageren kan overgå til jobsøgningsydelse. Er det ikke tilfældet udarbejdes ny handlingsplan med nye aktiviteter og mål. Der er derfor ikke noget behov for at opstille krævende indsatser, hvor det er usikkert om modtageren af offentlig hjælp er i stand til at gennemføre indsatserne.

Til stk. 3

For alle indsatser skal der anlægges et helhedsorienteret perspektiv. Det er et lovbundet krav, at kommunalbestyrelsen i udarbejdelsen af handlingsplanen skal anskue borgerens samlede situation, herunder familiemæssige forhold, sygdomme, sociale kompetencer, bolig-mæssige forhold mv. Kommunalbestyrelsen vurderer, blandt andet på baggrund af indstilling fra det tværfaglige team, modtageren af takstbestemt hjælps samlede udfordringer og tilrettelægger indsatser og mål i handlingsplan derefter.

Der skal lægges vægt på tidlige forebyggende indsatser. Dette indgår i helhedsvurderingen. Det kan for eksempel være i forhold til udsatte børn og unge, hvor en eller begge forældre modtager takstbestemt hjælp. En helhedsvurdering kan ligeledes afdække, hvorvidt der er behov for, at modtageren af takstbestemt hjælp skal indgå i forebyggende indsatser.

Til stk. 4

Kommunalbestyrelsen er retligt forpligtet til at arbejde for, at mål og indsatser i handlingsplan for unge under 30 år har fokus på uddannelse. Det er et selvstændigt mål med takstbestemt hjælp at sætte modtageren i stand til at klare sig selv, så vidt det er muligt. Uddannelse af enhver art vil alt andet lige bidrage til, at modtager af takstbestemt hjælp kan udnytte og udvikle sin arbejdsevne og dermed evnen til at klare sig selv.

Til stk. 5

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udarbejdelse og gennemførelse af handlingsplaner. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de aktiviteter, der indgår i handlingsplanerne, og herunder regler der pålægger en modtager af takstbestemt hjælp at søge behandling for sygdom som betingelse for modtagelse af hjælpen. Pålæg om behandling af sygdom kan alene have til formål at forbedre en ansøgers muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke ansøgers tilknytning til arbejdsmarkedet.

Til § 18

Handlingsplanen skal efter § 17 udarbejdes i samarbejde med modtageren af takstbestemt hjælp. Det er dog kommunalbestyrelsen der i sidste ende afgør, hvilke forpligtelser, der påhviler modtageren af takstbestemt hjælp som et vilkår for hjælpen.

Bestemmelsen bemyndiger kommunalbestyrelsen til at pålægge modtageren af takstbestemt hjælp, at deltage i aktiviteter, der har til formål, at forbedre modtagerens muligheder for at varetage beskæftigelse, samt styrke modtagerens tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed evnen til at klare sig selv.

Bestemmelsen udgør ikke en udtømmende opregning af, hvilke aktiviteter kommunalbestyrelsen kan pålægge modtagere af takstbestemt hjælp. Valg af aktiviteter skal tjene et sagligt formål. Det følger af § 17, at handlingsplanen skal opstille realistiske mål og aktiviteter.

Kommunalbestyrelsen kan herunder pålægge modtagere af takstbestemt hjælp, at deltage i f.eks. misbrugsbehandling i henhold til Inatsisartutlov om behandling af afhængighed. Denne mulighed bør dog anvendes med forsigtighed. Hvis en modtager af takstbestemt hjælp aktivt modsætter sig behandling for f.eks. alkoholmisbrug, må kommunalbestyrelsen vurdere, om det vil være kontraproduktivt at stille krav herom i handlingsplanen.

Til § 19

Til stk. 1

Mentorstøtte beror på frivillighed. Mentorstøtte indgår ikke som en del af de aktiviteter kommunalbestyrelsen kan pålægge modtagere af offentlig hjælp. Den enkelte mentor er ikke tilknyttet kommunalbestyrelsen som ansat mentor eller som mentor på konsulentbasis. Der ydes ikke betaling for varetagelse af opgaven som mentor for modtagere af takstbestemt hjælp.

Mentorer vil typisk være ressourcepersoner i private eller offentlige virksomheder, der som led i deres normale ansættelse gives tjenestefrihed til varetagelse af opgaven som mentor. Det kan f.eks. indgå som del af en privat virksomheds CSR-arbejde. Corporate Social Responsibility (CSR) er betegnelsen for virksomheders arbejde med at integrere sociale og miljømæssige hensyn i deres forretningsaktiviteter og i deres interaktion med interessenterne. Betegnes også 'Virksomheden samfundsansvar'.

Kommunalbestyrelsen varetager en formidlende rolle mellem modtagere af takstbestemt hjælp og de frivillige mentorer. Denne rolle forudsætter et samarbejde mellem kommunalbestyrelsen og de lokale virksomheder og således at der skabes overblik over hvem der ønsker at fungere som frivillige mentorer og hvilke opgaver den enkelte mentor kan varetage.

Den frivillige mentor skal bidrage til gennemførelse af handlingsplanens mål og aktiviteter. Den frivillige mentor skal understøtte, at modtagere af takstbestemt hjælp fastholder fokus på mål og aktiviteter, der indgår i handlingsplanen. Den frivillige mentor vil fungere som en støtte og bakke op om de mål og aktiviteter, der indgår i handlingsplanen.

En mentor kan for eksempel bakke op om de modtagere af offentlig hjælp, som har svært ved at mestre eget liv, at indgå i gruppeforløb, mangler motivation eller er socialt isolerede. Er modtageren af offentlig hjælp for eksempel ikke motiveret til at indgå i tilbud, kan en mentor understøtte, at borgeren bliver motiveret.

Den frivillige mentor kan for eksempel formidle kontakt til en arbejdsplads, hjælpe modtagere af takstbestemt hjælp til at komme op om morgenen, hjælpe med at ordne papirarbejde med videre. På en arbejdsplads kan en frivillig mentor hjælpe med introduktion til arbejdspladsen, arbejdet og praktiske forhold. Den frivillige mentor kan have en afgørende rolle i overgangen fra ledighed til beskæftigelse. Opstarten på en ny arbejdsplads kan være et skrøbeligt sted i processen for den tidligere ledige, og det er især her, at der er stor risiko for, at den enkelte falder fra.

Mentorordningen er således relevant på tværs af målgrupperne i reformen af offentlig hjælp. Der kan i arbejdet med gennemførelse af handlingsplanen være behov for frivillige mentorer med forskellige forudsætninger. Der kan indgås aftale med flere frivillige mentor og deres hjælp til gennemførelse af forskellige elementer i handlingsplanens mål og aktiviteter.

Til stk. 2

Mentorstøtte beror på frivillighed fra både modtageren af taksbestemt hjælp og den frivillige mentor. Når kommunalbestyrelsen i arbejdet med gennemførelse af en handlingsplan formidler frivillig mentorstøtte, er det vigtigt at aftalen tjener til at understøtte mål og aktiviteter i handlingsplanen. Der skal være klarhed over den frivillige mentors opgave, opgavens tidsmæssige omfang og hvornår aftalen ophører.

Det er vigtigt at den frivillige mentor og modtageren af takstbestemt hjælp har afstemt forventningerne og ved hvad de hver især kan forvente af den anden part. En aftale om frivillig mentorstøtte fritager ikke modtageren af offentlig hjælp for pligten til at stå til rådighed og medvirke til at gennemfører handlingsplanens mål og aktiviteter.

Til stk. 3

En aftale om frivillig mentorstøtte er en aftale mellem den frivillige mentor og modtager af takstbestemt hjælp. Aftalen indgår imidlertid som et led i gennemførelse af handlingsplan i medfør af offentligretlig regulering.

For at den frivillige mentor kan varetage sin opgave og bistå modtageren af offentlig hjælp med at gennemføre handlingsplanens mål og aktiviteter vil det være nødvendigt at kommunalbestyrelsen videregiver fortrolige oplysninger til den frivillige mentor.

Aftale om frivillig mentorstøtte, der formidles af kommunalbestyrelsen, skal indeholde udtrykkeligt samtykke til at kommunalbestyrelsen kan videregive fortrolige oplysninger til den frivillige mentor. Kommunalbestyrelsen vil f.eks. kunne videregive en kopi af handlingsplanen og oplysninger heri om modtageren af takstbestemt hjælps samlede situation, herunder oplysninger om sygdom og misbrugsproblemer.

Til stk. 4

Det er afgørende at der skabes rammer for fortrolighed mellem den frivillige mentor og modtager af takstbestemt hjælp. Alle oplysninger, der videregives fra kommunalbestyrelsen eller modtageren af offentlig hjælp til den frivillige mentor anses som fortrolige. Der er herved lagt vægt på at undgå fortolkningstvivil om, hvilke oplysninger der anses fortrolige i forhold til den frivillige mentor.

Den frivillige mentor har tavshedspligt efter kriminallovens bestemmelser herom. Det beror på kriminallovens bestemmelser om der foreligger overtrædelse af tavshedspligten. Overtrædelse af tavshedspligten kan foranstaltes efter kriminallov for Grønland.

Til stk. 5

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om frivillige mentorer.

Frivillig mentorstøtte er en nyordning og der kan i praksis vise sig behov for supplerende regulering, for eksempel af kommunalbestyrelsens formidling af frivillige aftaler og forholdet mellem kommunalbestyrelsen, den frivillige mentor og modtageren af takstbestemt hjælp.

Til § 20

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen skal løbende vurdere den aktuelle arbejdsevne for personer der modtager takstbestemt hjælp. Det skal ske senest hver 6. måned eller når handlingsplanen er gennemført.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen udarbejder redegørelse og indstilling om, hvorvidt modtager af takstbestemt hjælp anses jobparat og kan overgå til at modtage jobsøgningsydelse i medfør af Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse eller fortsat skal modtage hjælp efter Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Indstillingen behandles og afgøres i praksis af Majoriaq.

Majoriaq behandler indstillingen som en sædvanlig ansøgning om jobsøgningsydelse.

Til stk. 3

Meddeles afslag på jobsøgningsydelse ydes fortsat hjælp efter Inatsisartutlov om offentlig hjælp og der udarbejdes en ny handlingsplan med ajourførte mål og aktiviteter.

Til § 21

Offentlig hjælp er tænkt som en midlertidig støtte og med det formål at forbedre modtagere af takstbestemt hjælps muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke tilknytningen til arbejdsmarkedet og dermed klare sig selv.

Når en person har modtaget takstbestemt hjælp indtil 12 måneder, skal kommunalbestyrelsen vurdere om der kan opstilles realistiske mål og aktiviteter, der kan føre til at personen anses jobparat og kan overgå til jobsøgningsydelse.

Er det ikke tilfældet skal kommunalbestyrelsen vurdere om der skal udarbejdes ansøgning om overgang til varig forsørgelsesydelse, typisk i form af førtidspension efter de til enhver tid gældende regler herom.

Bestemmelsen er udtryk for kommunalbestyrelsens almindelige vejledningsforpligtelse. Ved at indsætte bestemmelsen i loven sikres tillige, at der løbende tages stilling til om der skal ydes takstbestemt hjælp eller der skal søges anden varigt forsørgelsesgrundlag.

Til § 22

Til stk. 1

Der ydes en fast grundtakst på kr. 4.500 pr. måned til forsørgelse og faste udgifter. Der foretages ikke nogen individuel vurdering af den økonomiske stilling for en modtager af takstbestemt hjælp.

Til stk. 2

Modtagere af takstbestemt hjælp, der er folkeregisteret i Grønland uden bolig, modtager reduceret grundtakst med kr. 4.300 pr. måned. Der er herved taget hensyn til at personen ikke har udgifter til egen bolig.

Reduktionen er foretaget på grundlag af beregning af den gennemsnitlige netto husleje udgift efter boligsikring for personer, der modtager takstbestemt hjælp.

Til stk. 3

Grundtakst reduceres til kr. 4.000 pr. måned til forsørgelse og faste udgifter, hvis modtageren af takstbestemt hjælp og dennes partner, begge modtager takstbestemt hjælp.

Grundtaksten reduceres ikke hvis partneren modtager trangsbestemt hjælp.

Til § 23

Til stk. 1

Det er afgørende for formålet med takstbestemt hjælp og udarbejdelse af handlingsplan, at modtageren af takstbestemt hjælp aktivt deltager i og søger at gennemføre handlingsplanens mål og aktiviteter. I modsat fald er der blot tale om passiv forsørgelse i strid med formålet med Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Hvis en modtager af takstbestemt hjælp på enkelte dage f.eks. udebliver fra møde med kommunalbestyrelsen eller udebliver fra aktiviteter fastsat i handlingsplanen reduceres den takstbestemte hjælp med et fast beløb for hver dag vedkommende ikke står til rådighed. Beløbet fratrækkes ved udbetaling af takstbestemt hjælp.

Saglig grund for udeblivelse kan f.eks. være egen sygdom og behandling eller konsultation hos læge, jf. § 37 eller hjemmeboendes børns behandlingskrævende sygdom. Saglig grund for at udeblive kan tillige følge af regler fastsat af Naalakkersuisut i medfør af § 11, stk. 2.

Til stk. 2

Grundtakst og tillæg vedrørende handlingsplan kan ikke reduceres med mere 2.100 kr. pr. måned på grund af gentagne udeblivelser eller manglende deltagelse.

Til § 24

Til stk. 1

Der ydes et fast tillæg for handlingsplaner på 500 kr. pr. måned. Beløbet ydes når modtagere af takstbestemt hjælp aktivt deltager i gennemførelse af aktiviteter fastsat i handlingsplanen. Det er uden betydning for tillæggets størrelse, om modtageren har deltaget i 1 eller flere aktiviteter.

Tillægget tjener til at motivere modtager af takstbestemt hjælp til at tage ejerskab for handlingsplanen.

Til stk. 2

Det er afgørende for formålet med takstbestemt hjælp og udarbejdelse af handlingsplan, at modtageren af takstbestemt hjælp aktivt deltager i og søger at gennemføre handlingsplanens mål og aktiviteter. I modsat fald er der blot tale om passiv forsørgelse i strid med formålet med Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Hvis modtageren af takstbestemt hjælp på enkelte dage f.eks. udebliver fra møde med kommunalbestyrelsen eller udebliver fra aktiviteter fastsat i handlingsplanen bortfalder tillæg for handlingsplaner for hele den pågældende måned.

Hele tillægget bortfalder for den pågældende måned, hvis handlingsplanen ikke overholdes. Det betyder samtidigt, at det ikke er muligt at udbetale en forholdsmæssige del af tillægget, hvis modtageren af takstbestemt hjælp eksempelvis møder op til halvdelen af aftalerne.

Saglig grund for udeblivelse kan f.eks. være egen sygdom og behandling eller konsultation hos læge, jf. § 37 eller hjemmeboendes børns behandlingskrævende sygdom. Saglig grund for at udeblive kan tillige følge af regler fastsat af Naalakkersuisut i medfør af § 11, stk. 2.

Til § 25

Modtager af takstbestemt hjælp kan have mindre småjobs som kan bidrage til at fastholde en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Indkomst optjent i den periode for hvilke der udbetales grundtakst og tillæg for handlingsplaner modregnes delvist ved udbetaling af grundtakst og tillæg for handlingsplaner.

Indkomst før skat op til 1.000 kr. pr. måned modregnes ikke ved udbetaling af grundtakst og tillæg for handlingsplaner. Indkomst før skat, der overstiger 1.000 kr. pr. måned modregnes med 62,2 % af indkomsten.

En person, der modtager takstbestemt hjælp, vil f.eks. kunne have 20 timers ufaglært arbejde på SIK overenskomsten svarende til en indkomst før skat på ca. 2.000 kr. pr. måned. Efter modregning i grundtakst og tillæg for handlingsplaner vil det give vedkommende en indkomst forbedring før skat på kr. 1.378 pr. måned.

Til § 26

En partners aktuelle indkomst opgøres i overensstemmelse med Inatsisartutlov om en satstilpasningsprocent og om aktuel indkomst. Aktuel indkomst opgøres for en periode på 12 måneder.

Den relevante periode for opgørelse af den aktuelle indkomst er den periode som den takstbestemte ydelse omfatter.

En modtager af takstbestemt hjælp og dennes partner anses for at have opgivet samlivet når de ikke længere har fælles bopæl. Af bevismæssige årsager og af hensyn til administration af lovgivningen er det en betingelse, at modtager af takstbestemt hjælp og dennes tidligere partner har opgivet samlivet og tillige har meddelt flytning til folkeregisteret.

Til § 27

Bestemmelse anvendes i de tilfælde, hvor en modtager af takstbestemt hjælp har ophold på døgntilbud, døgninstitution eller lignende. Fordi det offentlige allerede afholder udgifter til bolig og mad, reguleres den takstbestemte hjælp, så den højst kan udgøre 2.500 kr. samlet for grundtakst og tillæg.

Eksempelvis kan en modtager af takstbestemt hjælp være berettiget til grundtakst på 4.500 kr. og tillæg på 500 kr. for deltagelse i aktiviteter. Det vil normalt være en takstbestemt hjælp på samlet 5.000 kr. Hvis en modtager af takstbestemt hjælp bor på et døgntilbud, reguleres beløbet til 2.500 kr. bestående af grundbeløb på 2.000 kr. og dertil et tillæg på 500 kr. såfremt modtageren deltager i anviste aktiviteter.

Til § 28

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen kan yde tillæg til bidrag og renteomkostninger med op til 2.500 kr. pr. måned. Tillægget ydes for at ligestille modtagere af takstbestemt hjælp, der bor i andelsbolig, ejerbolig eller lignende, der ikke er omfattet af Inatsisartutlov om boligsikring.

Der er ikke retskrav på, at kommunalbestyrelsen yder tillæg til bidrag og renteomkostninger.

Kommunalbestyrelsen kan, som led i sin politiske prioritering og generelle administrative praksis, beslutte ikke at yde tillæg til bidrag eller renteomkostninger eller yde et mindre beløb.

En kommunal praksis for tillæg til egen bolig er undergivet almindelige forvaltningsretlige regler og grundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen. Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at yde tillæg til egen bolig bør det ske på grundlag af en formuleret politik på området.

Der tages ikke hensyn til, hvem der har formel adkomst til boligen. Modtager af takstbestemt hjælp kan bo i en ejendom som personen ejer helt eller delvist eller som ejes af en partner og hvor alene én af parterne er registreret som formel adkomsthaver.

Boligyldelse omfatter rente og bidrag/gebyr på lån samt løbende driftsbidrag til en ejerforening. Boligyldelse omfatter ikke forbrugsudgifter.

Til stk. 2

Tjener boligen som bolig for modtager af takstbestemt hjælp og dennes partner, bestemmes at bidrag og renteomkostninger deles ligeligt mellem de 2. Dette gælder uanset om der formelt måtte bestå en anden juridisk ejerfordeling mellem parterne.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer at tillæg til andelsbolig, ejerbolig eller lignende behandles skattemæssigt som boligsikring.

Tillæg til egen bolig modsvarer boligsikring, der kan ydes til personer, der bor i lejebolig.

Boligsikring ydet i henhold til Inatsisartutlov om boligsikring medregnes ikke ved opgørelse af skattepligtig indkomst, jf. § 34, nr. 10, litra c i landstingslov om indkomstskat.

Til § 29

Personer der på grund af længerevarende sygdom fortaber retten til jobsøgningsydelse og derfor overgår til takstbestemt hjælp, ydes et overgangstillæg på kr. 3.000 pr. måned.

Der er lagt vægt på, at personer med hidtidig tilknytning til arbejdsmarkedet som på grund af længerevarende sygdom overgår til offentlig hjælp, skal have en lempelig overgang og med mulighed for at tilpasse sin økonomi.

Tillægget ydes for en periode på op til seks måneder og således at der tillige er mulighed for eventuelt at udarbejde ansøgning om overgang til varig forsørgelsesydelse.

Til § 30

De forskellige satser og beløbsgrænser i Inatsisartutloven reguleres én gang årligt og således at de står i forhold til lønudviklingen for de offentligt ansatte. Det sikrer, at der ikke skal laves ændringer i loven som følge af ændringer i lønudviklingen.

Naalakkersuisut beregner de ændrede satser og beløbsgrænser. Beløbene offentliggøres på www.naalakkersuisut.gl ligesom beløbene vil blive indberettet i den fælles IT løsning til brug for administration af Inatsisartutloven.

Til § 31

Til stk. 1

Akut trangsbestemt hjælp er i overensstemmelse med §§ 1 og 2 subsidær og kan ikke ydes hvis, behov for akut hjælp kan dækkes gennem andre ydelser eller er omfattet af anden lovgivning.

Det er en forudsætning for akut engangshjælp, at ansøger, og dennes partner, ikke selv har mulighed for at afholde udgifterne til akut engangshjælp. Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgifterne, kan kommunalbestyrelsen ikke yde akut engangshjælp. § 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

Hjælp ved akut trang ydes i de tilfælde, hvor en person ikke er i stand til at skaffe sig og sin familie det mest nødvendige til livets opretholdelse. Det vil sige, at akut hjælp dækker udgifter til et sted at bo, mad, varme, el, tøj og andre basale behov.

Eksempler på væsentlige og uforudsete omstændigheder som kan foranledige hjælp ved akut trang er sygdom, barsel, ledighed og samlivsophør. Da offentlig hjælp ved akut trang er nederste sikkerhedsnet, er disse eksempler ikke udtømmende.

Begrebet uforudsete omstændigheder fortolkes konkret i forhold til den enkelte person som ansøger om hjælp ved akut trang. Det afgørende er derfor, hvad den enkelte kan forventes at have kunnet forudse.

Selvstændige erhvervsdrivende, herunder personer, der driver erhvervsmæssigt fiskeri og fangst, og som ikke er berettiget til takstbestemt hjælp, vil efter en konkret vurdering kunne være berettiget til akut trangsbestemt hjælp. Selvstændige erhvervsdrivende kan være afskåret fra at modtage taksbestemt hjælp, fordi de ikke står til rådighed eller har en arbejdssevne, der overstiger 20 timer ugentligt.

Udenlandske borgere kan søge akut hjælp i medfør af § 6, og omfatter alle udenlandske borgere, herunder også borgere fra Danmark og Færøerne.

Til stk. 2

Offentlig hjælp ved akut trang skal alene anvendes til at løse en akut situation. En akut situation kan dog både være kortsigtet og langsigtet. Udsættes en borger for en begivenhed af et omfang der gør, at borgeren i en længere periode ikke er i stand til at skaffe sig selv og sin familie det mest nødvendige, er borgeren berettiget til offentlig hjælp ved akut trang i hele perioden.

Offentlig hjælp ved akut trang kan alene ydes for en måned af gangen. Hvis der ydes hjælp ved akut trang i mere end 3 måneder, skal der udarbejdes en handlingsplan med det formål at yde hjælp til at behovet for akut engangshjælp kan ophøre.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om hjælp ved akut trang. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, hvornår der kan ydes akut engangshjælp og herunder hvilke omstændigheder, der kan indgå i vurdering af, hvornår der foreligger ekstraordinære og uforudsete omstændigheder.

Naalakkersuisut kan fastsætte regler for minimums- og maksimums beløb for akut engangshjælp til indkvartering, mad, tøj, varme og el, og herunder i hvilket omfang hjælp skal kunne ydes som naturalier.

Til § 32

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til dækning af enkeltudgifter, der er en følge af ekstraordinære og uforudsete omstændigheder. Om ekstraordinær og uforudsete omstændigheder henvises til bemærkninger til § 31, stk. 1.

Enkeltudgifter omfatter efter sin ordlyd alene udgifter, der ikke er eller må forudses at være tilbagevendende. Der kan således ikke ydes hjælp til betaling af husleje, forsikringsydelser, afdrag på lån eller lignende. Der kan være tale om udgifter til anskaffelse af større indbogenstande som f.eks. vaskemaskine og komfur.

Det er en betingelse for hjælp til betaling af enkeltudgifter, at ansøgers egen betaling afgørende vil vanskeliggøre ansøgeren og dennes families muligheder for at klare sig i fremtiden. Hvis anskaffelse af f.eks. et komfur indebærer at ansøger kan komme i restance med huslejebetaling eller betaling for el, vand og varme, kan der ydes hjælp til enkeltudgifter.

Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgiften uden at det afgørende vil vanskeliggøre ansøgeren og dennes families muligheder for at klare sig i fremtiden kan kommunalbestyrelsen ikke yde hjælp til betaling af udgiften. § 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

Til stk. 2

Der kan uanset stk. 1 ydes offentlig hjælp til enkeltudgifter til betaling af boligrestancer. Det gælder alene ansøger og dennes partner hvis de har mindreårige hjemmeboende børn, eller hvis der indenfor en nær fremtid ventes familieførøgelse i form af småbørn.

Kommunalbestyrelsen kan f.eks. yde hjælp til betaling af huslejerestance, hvis en familie med børn risikerer at miste en lejebolig og er uden anden mulighed for ophold. Restancen skal vedrøre familiens bolig som eksempelvis husleje, el-forbrug og varmeudgifter. Udgifter som eksempelvis TV og Internet kan ikke dækkes.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med mulighederne for støtte til børnefamilier efter Inatsisartutlov om støtte til børn. Hvis der kan ydes hjælp efter Inatsisartutlov om støtte til børn, kan der ikke samtidig ydes hjælp efter denne Inatsisartutlov.

Til § 33

Kommunalbestyrelsen kan yde flyttehjælp hvis det forbedrer familiens boligforhold. Bestemmelsen omfatter alene flytning med det formål af forbedre boligforholdene og den bolig økonomiske situation.

Der kan ikke ydes flyttehjælp til flytning, der er omfattet af bestemmelserne om flyttehjælp i Inatsisartutlov om arbejdsformidling og Selvstyrets bekendtgørelse om mobilitetsfremmende ydelse. Der kan derfor ikke ydes flyttehjælp hvis flytning sker som led i anvisning eller tiltrædelse af stilling uden adgang til tiltrædelsesrejse eller bohavflytning.

Offentlig hjælp til flytning kan ydes til dækning af rejseudgifter og bohavflytning. Der kan ikke ydes hjælp til dækning af depositum i lejebolig.

Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgiften kan kommunalbestyrelsen ikke yde hjælp til betaling af udgiften. § 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

For at imødegå offentlig hjælp til flytning, der er begrundet i flytning af socialt belastede familier fra en kommune til en anden kommune, skal fraflytningskommunen indhente samtykke fra tilflytningskommunen før der kan ydes offentlig hjælp til flytning.

Udgangspunktet er, at der ikke nægtes samtykke til flytning, og regler derfor i høj grad er en sikring af overlevering af information til den nye, så der kan iværksættes udarbejdelse sociale tiltag, hvis nødvendigt.

Hjælp til flytning til anden by som led i tiltrædelse af nyt job i form af tiltrædelsesrejse og bohaveflytning ydes som mobilitetsfremmende ydelse i medfør af Inatsisartutlov om arbejdsformidling m.v. og Selvstyrets bekendtgørelse om mobilitetsfremmende ydelse.

I den situation finder bestemmelsen ikke anvendelse

Til § 34

Til stk. 1

Der kan ydes offentlig hjælp til dækning af rimelige udgifter til begravelse. Der kan ydes hjælp til kiste, gravsted, blomster og lignende udgifter der har direkte relation til begravelsen. Der kan ikke ydes offentlig hjælp til arrangementer efter selve begravelsen.

Hvis afdøde er afgået ved døden uden for afdødes seneste folkeregistrerede faste bopæl i Grønland, kan det ydes offentlig hjælp til anskaffelse af kiste egnet til transport frem til afdødes seneste folkeregistrerede faste bopæl i Grønland.

Til stk. 2

Der kan ydes offentlig hjælp til transport af kiste frem til afdødes seneste folkeregistrerede faste bopæl i Grønland. Offentlig hjælp kan ikke overstige den kiste og transportløsning, der samlet set er billigst.

Der kan kun ydes hjælp til kistetransport i Grønland. Dermed kan der ikke ydes hjælp til transport af kiste fra eksempelvis Danmark.

Til stk. 3

Hvis boets økonomiske stilling er uklar på tidspunktet for begravelsen, kan offentlig hjælp til begravelse og transport af kiste ydes som en foreløbige hjælp og med pligt til tilbagebetaling, hvis det viser sig at boet er i stand til at afholde omkostningerne hertil.

Til § 35

Der kan ydes offentlig hjælp til betaling af rejseudgifter i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom og/eller død og begravelse. Ved nære pårørende forstås forældre, ægtefælle og dermed ligestillede, børn og søskende, men ikke ægtefælles og dermed ligestilledes familie.

Der kan kun ydes offentlig hjælp til den billigst mulige rejseform. Ansøgning om hjælp til betaling af rejseudgifter skal så vidt muligt være vedlagt lægeerklæring, hvoraf det skal fremgå, at sygdommen skønnes så alvorlig, at familie sædvanligvis tilkaldes. Foreligger lægeerklæringen ikke inden afrejsen, kan kommunalbestyrelsen kræve, at den skal forevises snarest efter tilbagekomsten til hjemkommunen.

Rejseudgifter og nære pårørende fortolkes i øvrigt i overensstemmelse med Aftale af 27. maj 1993 mellem Grønlands Hjemmestyre og Tjenestemænds og Overenskomstansattes Centralorganisation i Grønland om fri rejse og tjenestefrihed i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom og/eller død og begravelse.

Kommunalbestyrelsen afgør ud fra en konkret vurdering af den enkelte sag, om det anses for nødvendigt at indhente en lægeerklæring. Hvis kommunalbestyrelsen ønsker en lægeerklæring fra ansøgeren, skal kommunalbestyrelsen betale for rekvireringen heraf.

Det er en betingelse, at rejseudgiften væsentligt vil vanskeliggøre ansøgeren og dennes families muligheder for at klare sig i fremtiden.

Har ansøger eller dennes partner selv mulighed for at afholde udgiften kan kommunalbestyrelsen ikke yde hjælp til betaling af udgiften.

§ 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp.

Til § 36

Til stk. 1

Bestemmelser fastslår, at der kan ydes hjælp til udenlandske statsborgere til hjemrejse efter bestemmelsen i Inatsisartutlovens § 7 om hjælp til rejseudgifter til hjemrejse for udenlandske statsborgere.

Til stk. 2

Bestemmelsen oplister de betingelser, der skal være opfyldt, for at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om bevilling af trangsbestemt hjælp.

Ansøgeren skal have lovligt ophold, f.eks. i forbindelse med godkendt opholds- og arbejdstilladelse, eller på anden måde befinde sig i Grønland, hvor der ikke er tale om ulovligt ophold.

Det er en betingelse, at ansøgeren eller dennes partner ikke selv har økonomisk mulighed for at betale. Offentlig hjælp er en subsidiær mulighed og alle muligheder for selv at klare den økonomiske byrde skal derfor være udnyttet, før der kan bevilges trangsbestemt hjælp.

Til § 37

Til stk. 1

Personer, der i øvrigt er berettiget til offentlig hjælp, bevarer denne ret, når vedkommende er sygemeldt eller indlagt på hospital. Det gælder også ved indlæggelse på hospital i f.eks. Danmark.

Bestemmelsen oplister de enkelte former for offentlig hjælp, hvor der bevares rettigheder.

Listen er udtømmende.

Til stk. 2

Modtageren af offentlig hjælp skal hurtigst muligt underrette om et sygdomsforhold, så kommunalbestyrelsen kan inddrage det i den videre sagsbehandling. Det kan f.eks. være i form af mail eller telefonopringning.

Ved henvendelse til kommunalbestyrelsens personale kan dette naturligvis ikke ske uden for den almindelige åbningstid.

Kommunalbestyrelsen kan forlange lægeerklæring som dokumentation for sygdomsforholdet. Er der udgifter forbundet med dokumentationen, afholdes de af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelserne om rådighedspligt og handlingsplan suspenderes i sygeperioden.

Til § 38

Til stk. 1

Personer, der er berettiget til barselsorlov og modtager løn eller dagpenge under barsel vil ikke være berettiget til takstbestemt offentlig hjælp under barselsorloven. Det reguleres positivt at personer, der er berettiget til barselsorlov, bevarer retten til transbestemt offentlig hjælp.

Bestemmelsen oplister de enkelte former for offentlig hjælp, hvor der bevares rettigheder.

Listen er udtømmende.

Til stk. 2

Bestemmelserne om rådighedspligt og handlingsplan suspenderes i barselsperioden.

Til § 39

Til stk. 1

Bestemmelsen finder anvendelse i de situationer hvor børn med alvorlige sygdomme indlægges på sygehus og forældre dermed er nødsaget til at opgive deres arbejde for at følge med barnet.

Nære pårørende er defineret som værende forældre til det sygdomsramte barn og partner til det sygdomsramte barns forælder.

Der kan stadig kun modtages et forsørgelsesgrundlag, så hvis den nære pårørende f.eks. vælger i stedet at søge jobsøgningsydelse, kan der ikke samtidig modtages offentlig hjælp. Offentlig hjælp er stadig subsidiær i forhold til øvrig lovgivning.

Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse i det tilfælde, at et barn med familie og bopæl i Avannaata kommunia skal indlægges på sygehus i Nuuk, og forældrene flytter med. De vil i så fald være uden forsørgelsesgrundlag, og vil normalt ikke opfylde betingelserne for takstbestemt hjælp.

Bestemmelsen oplister de enkelte former for offentlig hjælp, hvor der bevares rettigheder.

Listen er udtømmende.

Til stk. 2

Betingelse om ikke at kunne varetage et arbejde i mere end 20 timer om ugen fraviges. Det betyder, at der er ret til offentlig hjælp uanset arbejdsevne.

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen omfatter alene takstbestemt hjælp.

Ved transbestemt hjælp kan der ikke ses bort fra likvide midler og let omsættelige aktiver.

Ved transbestemt hjælp er personen eller dennes partner som udgangspunkt forpligtet til at anvende alle likvide midler og let omsættelige aktiver, medmindre andet følger af bestemmelserne om transbestemt hjælp.

Bestemmelsen er en konsekvens af det helt grundlæggende krav om, at en person har forsørgelsespligt over for sig selv, ægtefælle og børn under 18 år samt at offentlig hjælp alene finder anvendelse hvis et behov for hjælp ikke kan dækkes på anden vis.

Har en person eller dennes partner likvide midler eller let omsættelige aktiver, der overstiger 15.000 kr. er personen eller partneren forpligtet til at anvende disse først før, der kan ydes takstbestemt hjælp.

Som let omsættelige aktiver anses værdier som hurtigt kan omsættes til penge f.eks. aktier, obligationer og andre værdipapirer samt ædelmetaller.

Til stk. 2

Hvis en person eller dennes partner har foretaget henlæggelser eller opsparing til brug for erhverv eller uddannelse kan formuegrænsen efter stk. 1 forhøjes til 25.000 kr.

Personen, der ansøger om takstbestemt hjælp skal dokumentere, at henlæggelse og opsparing er sket til det foreskrevne formål. Det er kommunalbestyrelsen, der foretager en konkret vurdering.

Der kan f.eks. lægges vægt på om opsparing er sket på særlig konto eller blot indgår som en del af ansøgers normale forbrugskonto. Der kan lægges vægt på om opsparing er sket over en periode og afspejler sædvanlig opsparing eller der er tale om beløb der er lagt til side umiddelbart før ansøgning om offentlig hjælp.

Der kan tillige lægges vægt på om henlæggelser er sket over en periode og afspejler sædvanlige erhvervsmæssige henlæggelser eller der er tale om beløb der er lagt til side umiddelbart før ansøgning om offentlig hjælp.

Likvide midler der er lagt til side umiddelbart før ansøgning om offentlig hjælp vil kræve særlig dokumentation og forklaring for at kunne anses foretaget som erhvervsmæssig henlæggelse eller som opsparing til uddannelse.

Har en person dokumenterede henlæggelser og opsparing til erhverv eller uddannelse, der overstiger 25.000 kr., skal det overskydende beløb anvendes først før, der kan ydes offentlig hjælp.

Til stk. 3

Erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén skal ikke medregnes som formue, idet disse beløb er en kompensation for eksempelvis en varig nedsættelse af hørelsen, manglende lemmer og lignende og ikke bør anvendes til almindelig forsørgelse og faste udgifter.

Personer, der modtager erstatning for arbejdsskade, vil kunne vælge kapitalisering efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade (sat i kraft ved anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland). Erstatningen vil i så fald ikke få indflydelse på retten til offentlig hjælp. Formue som afkast/forrentning af erstatning er tillige uden betydning for retten til og størrelsen af offentlig hjælp.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter et krav om, at en erstatning eller godtgørelse holdes adskilt fra modtageren af takstbestemt hjælps øvrige formue og indtægter. Kravet skal gøre det muligt at bedømme hvilke dele af en formue, der skal indgå i vurderingen af om der kan ydes takstbestemt offentlig hjælp.

Hvis en erstatning eller godtgørelse henstår på en sædvanlige lønkonto og derved blandes med personens daglige økonomi kan der ikke bortses fra formuen ved vurdering af om der kan ydes takstbestemt offentlig hjælp.

Til § 41

Det foreslås, at kommunerne og Grønlands Selvstyre er forpligtet til at anvende en fælles offentlig IT løsning til brug for administration af Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Den fælles offentlige IT løsning skal blandt andet sikre, at forvaltningen og den enkelte sagsbehandler alene har adgang til de oplysninger, der er relevante for administration af den givne lovgivning

Beslutning om en fælles offentlig IT løsning er reguleret i § 46a i Inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber. Det er forventningen, at den fælles offentlige IT løsning udformes som en applikation til de eksisterende fælles offentlige IT systemer for Grønlands Selvstyre og kommunerne.

Til § 42

Til stk. 1

Ansøgning om offentlig hjælp indgives som hovedregel til bopælskommunen.

Til stk. 2

Ansøgning om akut engangshjælp indgives til opholdskommunen. Der er herved lagt vægt på et nærhedsprincip. Opholdskommunen er nærmest til at vurdere behovet og til evt. at skaffe indkvartering når en person har behov for akut engangshjælp.

Til stk. 3

Forsvarsområdet ved Pituffik og Nationalparken i Nord- og Østgrønland er ikke undtaget fra anvendelsesområdet for offentlig hjælp. Har ansøger bopæl eller ophold uden for den kommunale inddeling indgives ansøgningen til Naalakkersuisut. Ansøgningen indgives til departementet med ansvar for sociale anliggender.

Ansøgning kan indgives mundtligt eller skriftligt.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter at kommunalbestyrelsen skal aftale et indledende møde med ansøgeren senest 14 dage efter modtagelse af ansøgning jf. stk. 1.

Mødet behøver ikke at blive afholdt inden der er forløbet 14 dage. Det anbefales dog, at kommunalbestyrelsen hurtigst muligt afholder møde med ansøgeren. Dermed kan ansøgeren hurtigt hjælpes, i form af en påbegyndt handlingsplan eller hjælp til at søge anden form for ydelse, hvis ikke betingelserne for takstbestemt offentlig hjælp er opfyldte.

Til § 43

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen skal efter kapitel 5 foretage en helhedsorienteret vurdering og med inddragelse af modtager af offentlig hjælps samlede situation. Offentlig hjælp i form af takstbestemt hjælp og trangbestemt hjælp er desuden afhængig af modtager af offentlig hjælps og dennes parternes indkomst.

Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra ansøger om offentlig hjælp indhente private og personlige oplysninger fra andre offentlige myndigheder samt fra private interessenter.

Kommunalbestyrelsen kan f.eks. indhente økonomiske oplysninger fra skattemyndighederne og fra pengeinstitutter og fra pensionskasser. Hvis regelgrundlaget for private interessenter forhindrer udlevering af oplysninger til kommunalbestyrelsen, må modtager af offentlig hjælp eller dennes partners medvirke til udlevering af oplysningerne, f.eks. gennem særlig fuldmagt til kommunalbestyrelsen.

Det er kun oplysninger der skønnes nødvendige for den konkrete sagsbehandling der kan indhentes. Der kan derfor være forskel på behov for belysning af den enkelte ansøgers konkrete sag, afhængig af om det drejer sig om takstbestemt hjælp eller trangbestemt hjælp.

Til stk. 2

I tilfælde hvor ansøger ikke ønsker at give samtykke, eller hvor det ikke er muligt at indhente et samtykke, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke kræve oplysninger om ferie- og økonomiske forhold udleveret fra andre offentlige myndigheder.

Oplysninger kan kræves udleveret i forbindelse med behandling af enkeltsager og i forhold til den kommunale kontrol af ydelseernes berettigelse.

Bemyndigelsen gælder også for ansøgerens partner, samt øvrige husstandsmedlemmer.

Bestemmelsen har til formål at opfylde betingelserne for behandling af persondata i henhold til Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal føre kontrol med udbetaling af offentlig hjælp og påse at der ikke sker udbetaling af ydelser til personer, som ikke er berettiget hertil.

Kommunalbestyrelsen kan i tilfælde, hvor der ikke foreligger et samtykke fra ansøger, kræve at pengeinstitutter og arbejdsgivere udleverer oplysninger om økonomiske forhold.

Til stk. 4

Hvis ansøgeren ikke samtykker, skal der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag medmindre at oplysningerne kan indhentes uden samtykke jf. stk. 2.

Manglende vilje til at samarbejde om indhentning af oplysninger kan ikke i sig selv medføre afslag på ansøgning om offentlig hjælp.

Til § 44

Bestemmelsen svarer til gældende § 26, stk. 1

Relevante oplysninger kan eksempelvis være, at man får arbejde, arver, og andre oplysninger, som vil have betydning for fastsættelsen af størrelsen på den offentlige hjælp.

En person, der modtager offentlig hjælp, har overfor kommunalbestyrelsen en oplysningspligt vedrørende økonomiske, personlige og sociale forhold, der har betydning for, om personen stadig er berettiget til at modtage offentlig hjælp. Oplysningspligten vedrører kun oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af.

Til § 45

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er forpligtet til løbende at påse, at der ikke sker udbetaling af offentlig hjælp til personer, som ikke vil være berettiget til at modtage hjælpen.

Det tydeliggøres med bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen har en forpligtelse til løbende at iagttage udbetaling af offentlig hjælp og herunder tage stilling til nye oplysninger, der kan rejse tvivl om den offentlige hjælps størrelse og berettigelse. Såfremt kommunalbestyrelsen på baggrund af den løbende kontrol eller øvrige nye oplysninger får mistanke om, at offentlig hjælp udbetales i større omfang end hjemlet, skal kommunalbestyrelsen iværksætte foranstaltninger med henblik på at undersøge, om den offentlige hjælp skal ophøre eller ændres.

Til stk. 2

I tilfælde af at kommunalbestyrelsen har en rimelig grund til at antage, at der bevidst er givet forkerte oplysninger, eller manglende orientering om ændringer, der væsentligt har betydning for udbetaling af offentlig hjælp, skal kommunalbestyrelse anmelde forholdet til politiet.

Det skal være med i vurderingen om rimelig grund, hvorvidt der kan være tale om en menneskelig fejl eller forglemmelse, samt at modtageren af offentlig hjælp eller dennes partner skal have foretaget en bevidst handling.

Til § 46

Til stk. 1

Offentlig hjælp udbetales til modtager af offentlig hjælps NemKonto, jf. Inatsisartutlov om offentlige betalinger m.v.

Modtager af offentlig hjælp er herefter selv ansvarlig for betaling af husleje, faste udgifter mv.

Udbetaling sker bagud hver måned ved udgangen af måneden. Dette er det klare udgangspunkt for udbetaling af offentlig hjælp.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om mere end en udbetaling pr. måned af offentlig hjælp. Eksempelvis kan der ske udbetaling den 1. og den 15. hver måned.

Det kan være en del af den enkelte modtager af offentlig hjælps handlingsplan, men også et værktøj som kommunerne kan anvende i de tilfælde, hvor det er helt klart at modtageren ikke forsvarligt kan administrere hele udbetalingen på en gang.

Til stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal altid sikre, at eventuelle børn i familien ikke udsættes for risiko for nød eller vanrøgt i forbindelse med udbetaling af takstbestemt ydelse. Det er altid barnets tarv, der kommer først. Er der risiko for, at en modtager af takstbestemt ydelse i løbet af et par dage bruger al den takstbestemte ydelse på eksempelvis alkohol, så der ikke er nok penge til mad, tøj og andre fornødenheder, kan den takstbestemte ydelse udbetales i naturalier.

Til stk. 4

Kommunalbestyrelsen træffer konkret afgørelse om tidspunktet for udbetaling af transbestemt offentlig hjælp efter kapitel 7. Der kan i den forbindelse træffes afgørelse om udbetaling i naturalier, direkte til regningsudskriver eller som et kontant beløb.

Det vil afhænge af den konkrete transbestemte ydelse og modtagerens situation som helhed, hvilken form for udbetaling, der vil være mest hensigtsmæssig.

Til stk. 5

Til personer, der bevilges offentlig hjælp til hjemrejse, jf. § 36, kan hjælpen udbetales ved overførsel til rejsebureau, der forestår bestilling af billet til hjemrejsen. Der er herved lagt vægt på at sikre, at den offentlige hjælp medgår til faktisk hjemrejse.

Til 47

Takstbestemt ydelse udbetales bagud til d. 1. i den efterfølgende måned fra ansøgningsdagen. Første udbetaling skal derfor udbetales forholdsmæssigt i forhold til en månedsudbetaling.

Den takstbestemte ydelse udbetales med virkning fra den første henvendelsesdag efter at betingelserne er opfyldte.

Til § 48

Udbetaling af takstbestemt hjælp og transbestemt hjælp skal ophøre når betingelser for udbetaling af offentlig hjælp ikke længere er opfyldt. Bestemmelsen anfører, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse herom.

Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om ændring eller ophør af udbetaling af takstbestemt hjælp. Kommunalbestyrelsen skal tilsvarende træffe afgørelse om ændring eller bortfald af allerede bevilget transbestemt offentlig hjælp.

Modtager af offentlig hjælp har mulighed for at klage over afgørelsen

Hvis modtager af offentlig hjælp fraflytter Grønland, ophører retten til offentlig hjælp med virkning fra dagen for fraflytning. Det vil typisk være datoen for meddelelse til folkeregisteret om fraflytning.

Hvis en modtager af offentlig hjælp de facto fraflytter Grønland uden at give meddelelse til folkeregisteret, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om ophør af retten til offentlig hjælp.

Til § 49

Der har ikke tidligere været regulering af adgangen til evt. retsforfølgning i retten til offentlig hjælp. Bestemmelsen svarer til § 38 i Inatsisartutlov om førtidspension og § 25 i Inatsisartutlov om alderspension.

Bestemmelsen fastslår, at offentlig hjælp alene kan gøres til genstand for udlæg eller andre former for tvangsfuldbyrdelse for gæld til det offentlige. Hermed menes, at en modtager af

offentlig hjælps private kreditorer ikke kan søge fyldestgørelse ved udlæg i den offentlige hjælp.

Inddrivelse af gæld til det offentlige sker i henhold til Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Til § 50

Til stk. 1

Når det offentlige yder hjælp til forsørgelse mv. efter nærværende forslag, kan modtageren ikke samtidig oppebære en tilsvarende ydelse i form af bidrag fra en bidragspligtig som medgår til dækning af samme behov. I den situation indtræder det offentlige i retten til at modtage bidraget, dog maksimalt med et beløb svarende til den offentlige hjælp.

Hvis den person, der er pålagt at betale underholdsbidrag mv., betaler bidraget, indtræder det offentlige ikke i retten til at få fastsat bidrag. Derimod indgår bidraget som en indtægt, der indgår i opgørelse af hjælpen til modtager af offentlig hjælp.

Til stk. 2

Hvis ansøger om offentlig hjælp kan kræve bidrag fastsat eller forhøjet indtræder kommunalbestyrelsen i denne ret. Bestemmelsen omfatter alene tilfælde, hvor der - trods en bestående bidragspligt - er givet afkald på fastsættelse af bidrag eller på at kræve bidrag forhøjet. Hvis der som led i separations- eller skilsmisse som vilkår er aftalt, at ingen af parterne har bidragspligt over for den anden, består der ikke en bidragspligt, som det offentlige kan indtræde i.

Til § 51

Bestemmelsen angiver udtømmende de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at hjælpen skal betales tilbage. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i de nævnte tilfælde har pligt til at kræve den offentlige hjælp tilbagebetalt.

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsen skal kræve den offentlige hjælp tilbagebetalt i tilfælde, hvor en modtager af offentlig hjælp ikke har opfyldt oplysningspligten, jf. § 44 eller har modtaget offentlig hjælp og vedkommende har vidst, at han eller hun ikke var berettiget hertil. Den obligatoriske tilbagebetalingspligt omfatter takstbestemt offentlig hjælp og transbestemt offentlig hjælp.

En person, der modtager offentlig hjælp, har overfor kommunalbestyrelsen en oplysningspligt vedrørende økonomiske, personlige og sociale forhold, der har betydning for, om personen stadig er berettiget til at modtage offentlig hjælp. Oplysningspligten vedrører kun

oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af.

Oplysningspligten omfatter tillige udbetaling af erstatning eller lignende, som modtageren af offentlig hjælp skal oplyse kommunalbestyrelsen om efter § 44.

Til nr. 2

Mod bedre vidende menes, at vedkommende vidste eller burde vide, at han eller hun ikke var berettiget til at modtage offentlig hjælp.

Til nr. 3

Udbetalt offentlig hjælp skal desuden kræves tilbagebetalt, hvis vedkommende efterfølgende får udbetalt en ydelse, som vedrører samme tidsrum og formål, som den udbetalte hjælp.

Til § 52

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 40 om formue. Det fremgår af § 40, at der ikke kan ydes takstbestemt offentlig hjælp, hvis modtager af den takstbestemte hjælp har likvide midler eller let omsættelige aktiver. Det indebærer, at der kan ydes takstbestemt offentlig hjælp selv om modtager ejer fast ejendom.

Hvis modtager af takstbestemt offentlig hjælp ejer fast ejendom med realisabel friværdi, der ikke tjener som bolig for modtager af takstbestemt offentlig hjælp eller dennes partner, skal takstbestemt offentlig hjælp ydes med tilbagebetalingspligt.

Der er herved lagt vægt på, at modtager af takstbestemt offentlig hjælp ejer værdier som over tid kan realiseres og uden at ansøger eller dennes partner bliver boligløse af den grund.

Til stk. 2

Dokumentation for ejendommens værdi i almindelig handel og vandel kan dokumenteres ved sagkyndig vurdering fra ejendomsmægler eller ved dokumentation for salgsværdien for sammenlignelige boliger handlet inden for de seneste 6 måneder.

Til § 53

Bestemmelsen svarer til gældende § 28 med ændring af stk. 3

Ved anvendelse af bestemmelsen skal kommunalbestyrelsen som udgangspunkt lægge vægt på, at offentlig hjælp ikke er et lån. Kommunalbestyrelsen bør ikke træffe afgørelse om offentlig hjælp med tilbagebetalingspligt, med mindre, der er rimelig anledning hertil.

Til stk. 1

Modtageren af offentlig hjælp vil have foretaget økonomiske uforvarselige dispositioner, hvis modtageren af offentlig hjælp eksempelvis bruger en høj lønindtægt i løbet af kort tid og lønnen ved fornuftigt forbrug kunne have dækket en længere periode, eksempelvis en fisker hvis løn skal dække 5 ugers sejlads og 5 ugers orlov, og vedkommende ikke kan få lønnen til at række hele orlovsperioden eller en person, der rejser på ferie til en anden kommune uden at have økonomiske midler nok til en returbillet.

En modtager af offentlig hjælp vil eksempelvis have foretaget uforvarselige arbejdsmæssige dispositioner, hvis vedkommende bliver fyret på grund af udeblivelse eller ved fremmøde i beruset tilstand.

Kommunalbestyrelsen skal i sin vurdering af om beløbet skal tilbagebetales tage hensyn til modtageren af offentlig hjælp og dennes families fremtidige muligheder for at få økonomien til at hænge sammen igen. Kommunalbestyrelsen skal desuden se på, om vedkommende tidligere har handlet uforvarligt og om der er undskyldelige elementer for den uforvarselige handling. Eksempelvis at modtageren af offentlig hjælp ikke er mødt på arbejde på grund af sygdom i familien.

Det er ikke muligt at stille krav om tilbagebetaling af den faste takstbestemte hjælp. Kun den ekstraordinære hjælp kan blive genstand for krav om tilbagebetaling.

Til stk. 2

Afgørelse om offentlig hjælp med tilbagebetalingspligt skal meddeles skriftligt senest på tidspunktet for udbetaling af offentlig hjælp. Gives meddelelse om tilbagebetalingspligt efter udbetaling af offentlig hjælp kan tilbagebetalingskravet ikke gøres gældende.

Til stk. 3

Krav på tilbagebetaling af offentlig hjælp omfattet af stk. 1, forældes automatisk 2 år efter udbetaling af den offentlige hjælp.

Kommunalbestyrelsen har derfor pligt til at vurdere om et krav skal holdes i live ved aktivt at søge inddrivelse eller på anden måde bevare fundament for inddrivelse. Vurderer kommunalbestyrelsen at kravet er uerholdeligt, skal det ikke forsøges yderligere inddrevet.

Tilbagebetalingskravet inddrives centralt af Skattestyrelsen i henhold til landstingslov om Inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige. Tvangsfuldbyrdelse sker efter reglerne i lov om rettens pleje i Grønland om fuldbyrdelse af domme mv.

Hvis Inddrivelsesmyndigheden ikke har fået kravet inddrevet efter 2 år, er kravet formentlig uerholdeligt. Automatisk bortfald letter administrationen og bidrager til digitaliseringsparat lovgivning.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til gældende § 30

Til stk. 1

Alle kommunale afgørelser i henhold til Inatsisartutlov om offentlig hjælp kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Klage til Det Sociale Ankenævn sker i henhold til landstingsforordning om Socialvæsenets styrelse og organisation.

I overensstemmelse med de nugældende regler i landstingsforordning om Socialvæsenets styrelse og organisation skal klagen skal indgives til Det Sociale Ankenævn indenfor 6 uger fra afgørelsen.

Afgørelser truffet af Naalakkersuisut vedrørende ansøgninger om offentlig hjælp fra borgere, der bor uden for den kommunale inddeling, kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Fristen er den samme som nævnt i stk. 1.

Til § 55

Til stk. 1

Det er de grønlandske kommuner, der afholder udgifterne til offentlig hjælp. Udgifterne fordeles mellem kommunerne indbyrdes efter reglerne i Landstingsforordning om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

Til stk. 2

Naalakkersuisut afholder udgifter til offentlig hjælp, når Grønlands Selvstyre anses som betalingskommune efter reglerne i Landstingsforordning om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

Til stk. 3

Naalakkersuisut afholder udgifter til offentlig hjælp til udenlandske borgere, der ydes hjælp til hjemrejse eller akut hjælp. Dette omfatter også borgere fra Danmark og Færøerne.

Til § 56

Bestemmelsen svarer til § 41 i Inatsisartutlov om førtidspension og § 29 i Inatsisartutlov om alderspension.

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer kommunernes pligt til at indsende oplysninger om modtagere af offentlig hjælp i kommunen til Naalakkersuisut i henhold til Grønlands Selvstyres

Konteringsvejledning. Denne pligt vedrører alene indsendelse af statistiske oplysninger, det vil sige ikke-personhenførbare data.

Oplysningerne skal ifølge konteringsvejledningen meddeles både kvartalsvis og årligt, samt inden for en bestemt frist, nemlig 1 måned efter kvartalets eller årets udgang.

Til stk. 2

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningens indhold og form og kan blandt andet foreskrive en elektronisk indberetning, herunder via internet.

Relevante oplysninger kan for eksempel angå beløbsstørrelser, udbetalingstidspunkter, udbetalingers opdeling på takstbestemt offentlig hjælp og transbestemt offentlig hjælp samt antallet af modtagere.

Oplysninger kan kræves opdelt nærmere, for eksempel efter modtagernes fordeling efter alder, køn, indkomst, tidspunkt for tilkendelse af offentlig hjælp.

Til § 57

Til stk. 1

Det foreslås at loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Til stk. 2

Samtidig ophæves Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp.

Til stk. 3

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp forbliver i kraft, indtil den ophæves eller erstattes af nye regler.

Til § 58

Til stk. 1

Personer, der modtager offentlig hjælp til forsørgelse og faste udgifter overgår automatisk til at modtage takstbestemt offentlig hjælp i form af grundtakst og tillæg for handlingsplan.

Der træffes afgørelse om reduktion af grundtakst og tillæg for handlingsplan ved udbetaling af takstbestemt hjælp, hvis modtager af takstbestemt hjælp eller dennes partner har indkomst.

Der træffes afgørelse om tillæg til boligydelse.

Indtil der er udarbejdet en handlingsplan efter denne Inatsisartutlov fortsætter metoden for udbetaling så vidt muligt. Dermed kan der udbetales i form af rekvisitioner, naturalier eller

kontanter som det er foregået indtil denne Inatsisartutlovs ikrafttræden. Dette er for at sikre overgangen fra gældende ordning til ordningen i indeværende forslag sker på en ordentlig og kontrolleret måde.

Til stk. 2

Bestående handlingsplaner udarbejdet i henhold til den nugældende Inatsisartutlov om offentlig hjælp finder uændret anvendelse.

Kommunalbestyrelsen skal inden 1 år udarbejde ajourførte handlingsplaner for personer der overgår fra at modtage offentlig hjælp til forsørgelse og faste udgifter i henhold til den nugældende Inatsisartutlov om offentlig hjælp til at modtage takstbestemt offentlig hjælp.

Det er vurderingen, at kommunerne inden for en 1 årig periode bør kunne ajourføre handlingsplanerne for de personer som fortsat skal modtage offentlig hjælp i form af takstbestemt offentlig hjælp.

Stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal inden 1 år gennemgå bestående sager for modtagere af takstbestemt offentlig hjælp for at vurdere om de kan overgå til jobsøgningsydelse.

Det er en del af reformen, at offentlig hjælp skal have fokus på de personer som ikke anses jobparate.

Til § 59

Til stk. 1

Ved overgang fra forudbetalt offentlig hjælp til bagudbetalt takstbestemt hjælp vil der være en periode på 1 måned hvor modtager af offentlig hjælp står uden midler.

Bestemmelsen fastsætter, at der forud foretages en ekstraordinær udbetaling svarende til en halv måneds takstbestemt hjælp.

Til stk. 2

Der ydes ekstraordinært forudbetalt takstbestemt offentlig hjælp i form af grundtakst og tillæg for handlingsplan den 15. januar 2023 svarende til en halv måneds takstbestemt hjælp.

Til stk. 3

Den takstbestemte hjælp jf. stk. 2 og 3 består af en grundtakst, jf. § 22, stk. 1-3, og et eventuelt tillæg, jf. § 24. Der foretages ingen regulering på baggrund af indkomst jf. §§ 25 og 26.

For personer, der opholder sig længerevarende uden for hjemmet, hvor det offentlige afholder udgifterne, foretages der regulering jf. § 27.

Høringssvarsnotat vedrørende forslag til: Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

Forslaget har været i høring i perioden 27. august 2021 - 24. september 2021. Derudover har forslaget været offentliggjort på høringsportalen www.naalakkersuisut.gl i samme periode.

Indledning:

Høringssvar, der indeholder kommentarer til tekniske samt sproglige fejl og mangler, er uden yderligere bemærkninger rettet i forslaget. Indkomne høringssvar med bemærkninger vedrørende forslagens materielle indhold er gengivet i deres helhed, og med departementets kommentarer anført i kursiv.

Forslaget har været sendt i høring til følgende:

Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Det Sociale Ankenævn, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Institut for Menneskerettigheder, Børnetalsmanden MIO, Foreningen Grønlandske Børn, MIBB (Bedre Børneliv), Sorlak (Fællesråd for børne- og ungdomsorganisationerne i Grønland), Tilioq/Handicaptalsmanden , Utoqqaatillersuisuat / Ældretalsmanden, INOOQAT/Forældreforening for udviklingshæmmede i Grønland, Nunatsinni Inuit Innarluutillit Kattuffiat/ Grønlandske Handicaporganisationer, ISI - Kalaallit Nunaanni tappiitsut isigiarsuttullu peqatigiiffiat/Foreningen for blinde og svagsynede i Grønland, KTK (Kalaallit nunaanni tusilartut kattuffiat)/Døveforeningen i Grønland, Landsforeningen Autisme, kreds Grønland, Kattuffik Utoqqaat Nipaat/ Ældreforeningen, Angajoqqaatigiit (Meeqqanik ADHD-qartunik aamma/imaluunniit autisimeqartunik angajoqqaat, peqatigiiffiat)/Forældreforening til børn med ADHD og/eller autisme, Pissassarfik - Inunnut innarluutilinnut Sullissivik Nunamut Tamarmut Atuuqqoq/Det landsdækkende handicapcenter, Neriuffik Kattuffiat/Kræftens Bekæmpelse i Grønland, KNIPK (Kalaallit Nunaanni Innarluutillit Piginnaanikitsut Kattuffiat)/Handicapforeningen i Grønland, Sugisaq (Tarnikkut eqqarsartaatsikkullu napparsimasut ilaqutaasullu peqatigiiffiat)/Foreningen for sindslidende og deres pårørende, Kalaallit Røde Korsiat/Røde Kors i Grønland, Sulisitsisut/Grønlands Erhverv, SIK (Suliatigut peqatigiiffiit Kattuffiat), KNAPK (Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat), Det Grønlandske Hus i Aarhus, Det Grønlandske Hus i Odense, Det Grønlandske Hus i Aalborg, Det Grønlandske Hus i København.

Følgende har indsendt høringssvar:

Det Sociale Ankenævn, Qeqertalik Kommune, Grønlands Erhverv, SIK, Tilioq, Kriminalforsorgen Grønland, Kommune Kujalleq, MIO, Qeqqata Kommunia, Avaannatta Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Institut for Menneskerettigheder, KNIPK, Inussuk IT.

Følgende har ingen bemærkninger:

Institut for Menneskerettigheder, KNIPK, Inussuk IT.

Høringssvar:

1. Det Sociale Ankenævn

”Høringssvar fra sekretariatet for Det Sociale Ankenævn vedr. forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp

Ad § 3, nr. 3: Det vurderes, at bestemmelsen kan give anledning til tvivlsspørgsmål om, hvornår der foreligger et ægteskabslignende forhold. Det er erfaringen, at det er særdeles vanskeligt for kommunerne at foretage skønsmæssige vurderinger. Det foreslås derfor, at der opstilles faste kriterier for, hvornår der foreligger et ægteskabslignende forhold.”

Svar: Indarbejdet.

Bemærkningerne udvides med en beskrivende definition af ægteskabslignende forhold.

Der foreligger et ægteskabslignende forhold, når parterne gennem kontante bidrag, arbejde i hjemmet eller på anden måde bidrager til den fælles husførelse, og der er tale om et samlivsforhold, der kan føre til ægteskab eller registreret partnerskab efter grønlandsk ret.

”Ad § 8: Det bemærkes, at der i forslag til lov om jobsøgningsydelse anvendes et timetal for varetagelse af sædvanlig beskæftigelse på minimum 20 timer. I forslag til lov om offentlig hjælp anvendes derimod et timetal for varetagelse af sædvanlig beskæftigelse på mindst 20 timer, mens der i lov om arbejdsskadesikring anvendes et timetal ved beregning af dagpenge på mindst 20 timer. Af hensyn til lovenes indbyrdes sammenhæng, kan det overvejes at anvende det samme timetal på tværs af lovene.”

Svar: Indarbejdet.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

”Ad § 10: Det foreslås, at der i bemærkningerne til denne bestemmelse indføres et særskilt afsnit om, at der også kan ydes transbestemt hjælp til den persongruppe, der er undtaget fra at kunne modtage takstbestemt hjælp efter § 9 i dette lovforslag.”

Svar: Indarbejdet.

Der vil blive tilføjet bemærkning om at transbestemt hjælp kan ydes til alle der opfylder de enkelte betingelser. Dermed er det også muligt at søge transbestemt hjælp for de persongrupper, der er afskåret fra at søge takstbestemt hjælp, jf. § 9.

”Ad § 11: Det foreslås, at det præciseres, at bestemmelsen regulerer takstbestemt hjælp og ikke offentlig hjælp generelt.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 12: Det følger af bemærkningerne til denne bestemmelse, at selvstændige erhvervsdrivende skal stå til rådighed for at være berettiget til at modtage trangsbestemt hjælp. Det følger imidlertid af bemærkningerne til forslaget § 10 om trangsbestemt hjælp, at andre persongrupper kan være berettiget til at modtage trangsbestemt hjælp uden at stå til rådighed, for eksempel alderspensionister.

Det foreslås, at det præciseres at bestemmelsen vedrører takstbestemt hjælp og bemærkningen om trangsbestemt hjælp udgår.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 13: Det foreslås, at det præciseres, at bestemmelsen regulerer takstbestemt hjælp og ikke offentlig hjælp generelt.”

Svar: Indarbejdet.

Lovtekst og bemærkninger er tilpasset til at reflektere at det omhandler takstbestemt hjælp.

”Ad § 15: Bestemmelsen regulerer kommunernes måde at organisere arbejdet på. Det foreslås, at det er op til den enkelte kommune at tilrettelægge arbejdet på den mest hensigtsmæssige måde under hensyntagen til de lokale forhold. Det kan derfor overvejes, at lade bestemmelsen udgå.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsen er en minimumsbestemmelse i henhold til Naalakkersuisuts intentioner og skal sikre, at der anvendes tværfaglig viden og kompetencer til at håndtering af de problemer som modtagere af takstbestemt hjælp har. Det er samtidig hensigten, at især unge under 30 år motiveres og hjælpes til at komme videre.

”Ad § 16: Se bemærkningerne til § 8.”

Svar: Indarbejdet.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

”Ad § 20: Derudover foreslås det, at første sætning i denne bestemmelse ændres til: ”Når aktiviteterne i handlingsplanen er gennemført.”

I forhold til 20 timers kravet, se bemærkningerne til § 8.”

Svar: Indarbejdet.

§ 20, stk. 1, 1. pkt. ændres til det foreslåede.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

”Ad § 23: Det bemærkes, at der er lagt op til en ordning, der vil medføre administrativt merarbejde i kommunerne, og i praksis må antages kun at få marginal betydning i forhold til lovens intentioner. Af administrative årsager foreslås en enklere ordning.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Den administrative byrde forventes at være minimal, og princippet om at modtageren af takstbestemt hjælp pålægges pligter og rettigheder er en central del af grundlaget for forslaget.

”Der ses umiddelbart at være uoverensstemmelse mellem lovbestemmelserne og de tilhørende bemærkninger til § 23.”

Svar: Indarbejdet.

Bemærkningernes henvisning er tilrettet, så det der beskrives, er de korrekte bestemmelser.

”Ad § 25: Det bemærkes, at der er tale om en særdeles kompleks bestemmelse, der forudsætter en høj grad af beregning og dokumentation. Der ses ikke at være taget højde for bestemmelsens samspil med øvrige økonomiske ordninger, herunder beskatning, arbejdsmarkedsfradrag, pension mv. Af administrative årsager foreslås en enklere ordning.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Modregning af takstbestemt hjælp foretages på baggrund af aktuell indkomst. Derfor forventes der ikke større kompleksitet end ved øvrig indtjening samtidig med modtagelse af takstbestemt hjælp. Beregning af takstbestemt hjælp forventes indarbejdet i det digitale sagsbehandlingssystem.

”Ad § 26: Det bemærkes, at bestemmelsen forudsætter oplysninger om en partners indtægtsforhold, hvilket i sig selv er et særligt dokumentationskrav, som kan være vanskeligt at opfylde, da det forudsætter partnerens samtykke og medvirken. Det kan allerede af den grund betyde, at nogle ansøgere om offentlig hjælp ikke får den ydelse, som de ellers vil være berettiget til.

Derudover forekommer bestemmelsen særledes vidtgående, idet der ikke er angivet en øvre grænse for, hvor meget en ansøgers offentlige hjælp til forsørgelse kan reduceres. Der vil som følge heraf opstå situationer, hvor en ugift samlevende ikke har ret til offentlig hjælp og dermed mister sit forsørgelsesgrundlag fuldstændig. Konsekvensen heraf er, at der de facto opstår en gensidig forsørgelsespligt mellem ugifte samlevende, hvilket vil være i modstrid med § 4 og det grundlæggende princip om, at der alene er gensidig forsørgelsespligt mellem ægtefæller, jf. lov om ægteskabets retsvirkninger.

Derudover er det grundlæggende, at borgere ikke kan pålægges andre pligter end dem, der er hjemlet i lovgivningen. Denne bestemmelse vil medføre, at borgere bliver forsørgerpligtige overfor en ugift samlevende, hvilket der i den øvrige lovgivning ikke er hjemmel til.

Det kan derfor overvejes, om formålet med bestemmelsen står mål med de konsekvenser, der vil være forbundet med ordningen.

Endelig bemærkes det, at anvendelsen af aktuel indkomst for en periode på 12 måneder, i visse situationer, ikke giver et retvisende billede af indtægtsforholdene på afgørelsestidspunktet.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Formålet med en takstbestemt hjælp er at sikre et forsørgelsesgrundlag for modtagere af takstbestemt hjælp.

Hovedreglen er, at modtageren er berettiget til taksterne jf. § 22. Der kan herefter træffes afgørelse om modregning på grund af partnerens indkomst, hvis det kan ske på et oplyst grundlag. Dermed vil der ikke opstå en situation, hvor der modregnes, medmindre at der er konkrete oplysninger om partners indkomst.

Der er ikke tale om gensidig forsørgelse, men en konkret vurdering af at udgifter til forsørgelse bliver mindre hvis der er flere om at dele dem, f.eks. ved at dele bolig, madudgifter m.m.

I og med at formålet er at sikre et forsørgelsesgrundlag og forvalte hele samfundets resurser bedst muligt er der derfor indført mulighed for modregning.

Med forslagets § 43, stk. 2, er det hjemmel til indhentning af oplysninger om en partners økonomi, hvis ikke oplysningerne er udleveret gennem samtykke.

Den aktuelle indkomst er det værktøj Naalakkersuisut har valgt at anvende for at få det mest aktuelle oversigt for den enkeltes økonomi.

”Ad § 34, stk. 1: Det bemærkes, at det er uklart, hvorvidt bestemmelsen også omfatter hjælp til betaling af udgifter uden for Grønland. Endvidere bemærkes det, at bemærkningerne til bestemmelsens stk. 1 er uklare. Det foreslås derfor, at bestemmelsen og bemærkningerne præciseres.”

Svar: Indarbejdet.

Lovtekst og bemærkningerne præciseres, så det fremgår klart at det kun gælder udgifter i Grønland.

”Ad § 37, stk. 2: Det bemærkes, at der i mindre byer og bygder kan være skiftende lægebetjening. Det foreslås derfor, at ”så vidt muligt” indføres i bestemmelsen. Formuleringen er ligeledes anvendt i forslag til lov om jobsøgningsydelse § 16.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 39, stk. 2: Se bemærkningerne til § 8.”

Svar: Indarbejdet.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

”Ad § 40, stk. 3 og stk. 4: Det bemærkes, at erstatning for tab af erhvervsevne er en ydelse, der erstatter arbejdsindtægt. Det foreslås derfor, at bestemmelsen formuleres som følger:

”Stk. 3. Likvide midler eller let omsættelige aktiver jf. stk. 1 omfatter ikke godtgørelse for varigt mén, der er udbetalt som følge af personskade efter:

- 1) Lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.
- 2) Lov om erstatningsansvar.
- 3) Lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Stk. 4. For stk. 3 gælder, at godtgørelsen skal holdes adskilt fra personens eller denne partners øvrige formue og indtægter.””

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 42, stk. 1: Det kan overvejes, at oprette ansøgningsblanketter til takstbestemt og trangsbestemt hjælp gennem Sullisivik, således at ansøgningen bliver dokumenteret.”

Svar: Taget til efterretning.

Det er hensigten, at der udarbejdes et Fælles IT system til sagsbehandlingen. Samtidigt vil der blive udarbejdet mulighed for at ansøge via Sullissivik, herunder ansøgningsblanketter.

”Ad § 47: Det foreslås, at der indføres følgende i bestemmelsen ”... udbetales med virkning fra...””

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 54: Der er uoverensstemmelse mellem formuleringerne af klagebestemmelsen i dette lovforslag og i forslag til lov jobsøgningsydelse. Det foreslås, at bestemmelsen om klageadgang formuleres som følger:

”Afgørelser truffet af Kommunalbestyrelsen og Naalakkersuisut i henhold til denne Inatsisartutlov kan påklages til Det Sociale Ankenævn efter de til enhver tid gældende bestemmelser i landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation.””

Svar: Indarbejdet.

2. Qeqertalik Kommune

”Kommune Qeqertalik skal hermed vende tilbage med kommentarer til høring over forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx om offentlig hjælp

Det har ikke indenfor høringsfristen været muligt at behandle høringssvaret til lovforslaget i udvalg eller Kommunalbestyrelsen, hvorfor nedenstående skal betragtes som en administrativ besvarelse.

Generelt:

Kommunen Qeqertalik takker for mulighed for at kommentere på forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp. Kommunen finder at det positivt, at der foretages en større opdatering af lovgivning på dette område.

Da lovforslaget har en vis sammenhæng med forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp bør der være en ensretning af bestemmelsernes terminologier og krav i de pågældende lovforslag. Dette ses ikke at være tilfældet. Hvor der bl.a. i det ene lovforslag er specificering af krav om afgørelse og overholdelse af sagsbehandlingsloven på bl.a. udarbejdelse af handleplaner, er der ikke samme udspecificering i det andet lovforslag.

Vedr. manglende bestemmelse om hjemmehjælp.

Nuværende Landstingsforordning om offentlig hjælp indeholder en bestemmelse om hjemmehjælp, der anfører, at det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for at der findes en hjemmehjælpsordning i kommunen samt at der kan fastsættes regler for hjemmehjælpsordning, herunder betaling for ydet hjemmehjælp. Hjemmestyrets gældende bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp er udstedt i medfør af § 29 stk. 3 i nuværende Landstingsforordning om offentlig hjælp.

Det ses ikke i dette forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx om Offentlig Hjælp, at der er fastsat lignende bestemmelser om hjemmehjælp. Det bør derfor klarlægges ud fra hvilket lovgrundlag fremtidige udstedelser af bekendtgørelser om hjemmehjælp skal foretages.”

Svar: Taget til efterretning.

Det følger af forslagets § 57, stk. 3, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp forbliver i kraft. Hjemmel til bekendtgørelsen er dermed i forslagets § 57, stk. 3.

Nærværende forslag er en ydelseslov. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at placere bestemmelser om service i forslaget.

Naalakkersuisut har intention om på sigt at fremsætte ny lovgivning vedr. sociale services, hvori der bl.a. vil være hjemmel til udstedelse af nye bekendtgørelser om hjemmehjælp.

”Kommentarer til forslagets enkelte bestemmelser

Ad § 6

Stk. 1:

Det formodes, at der er ved en fejl er henvist til § 30 i selve bestemmelsen, og at der istedet skal henvises til § 31, hvilket fremgår i bemærkningerne.”

Svar: Indarbejdet.

Henvisningen er en fejl og bliver tilrettet.

”Ad § 7

Stk. 1:

I forslaget § 36 er der også en bestemmelse om betaling af hjemrejse for udenlandske statsborgere. Her er dog kun anført ”udgifter” til hjemrejse, hvor der i § 7 stk. 1, er anført ”rejseudgifter til hjemrejse” Det forekommer derfor uklart om § 36 giver mulighed for at dække andre udgifter end rejseudgifter.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen giver hjemmel til at udenlandske statsborger kan få hjælp til at komme hjem i de tilfælde, hvor de er strandet i Grønland uden mulighed for selv at forsørge sig eller ikke har økonomiske midler til selv at betale for en rejse hjem.

Som udgangspunkt er det kun billetten til rejsen der dækkes. Dog kan der i særlige tilfælde være behov for at dække en evt. overnatning samt forplejning under rejsen.

”Desuden er det uklart, hvorfor, at der er 2 enslydende bestemmelser placeret vidt forskelligt i lovforslaget, der giver mulighed for betaling af hjemrejse for udenlandske statsborgere. De 2 bestemmelser bør kunne skrives sammen til én bestemmelse, eller også bør det gøres mere tydeligt, hvilken forskel der er på de 2 bestemmelser.

De 2 bestemmelser vil i nuværende form blot give unødvendig forvirring for ansøger og sagsbehandler.”

Svar: Ikke indarbejdet.

§ 7 giver hjemmel til at udenlandske statsborgere, der ellers ikke opfylder betingelsen i forslaget § 5, kan ydes hjælp til en hjemrejse. § 36 er bestemmelsen for den konkrete transbestemte ydelse.

”Det skal bemærkes, at forslaget § 7 ligger under afsnittet vedrørende ”Ikke- statsborgere mv.” men i bemærkningerne til § 7 anvendes betegnelsen ”udenlandske statsborgere”

I § 36 anvendes betegnelsen ”udenlandske statsborgere” i lovteksten.

Hvis det er hensigten at bestemmelserne vedrører samme persongruppe bør betegnelserne være ens. Eller også bør det klarlægges, hvad forskellen er på de 2 betegnelser/persongrupper.”

Svar: Indarbejdet.

Ordlyden i bestemmelserne og bemærkninger ensrettes.

”Stk. 2:

Det fremgår af bemærkningerne, at der er tale om hjælp til betaling af flytning til en fast bopæl i udlandet til personer omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring.

I selve bestemmelsen står der derimod hjælp til betaling af hjemrejse. Det fremstår derfor ikke klart, om der er tale om hjælp til betaling af flytning i form af f.eks. indbo eller om der kun er tale om betaling af udgifter til flybilletter eller lign. Hvis det er hensigten, at der skal gives mulighed for at betale udgifter til flytning, heriblandt indbo, for personer omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring og Nordisk Konvention om Social Bistand og Tjenester, bør det fremgå tydeligt af bestemmelsen.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der kan alene ydes hjælp til rejseudgifterne for den konkrete person, og ikke for eventuelt bohøve. Bestemmelsen beskriver borgere, der er omfattet af de nordiske konventioner, så der ikke kan være tvivl om, at disse personer også har mulighed for at søge hjælp til hjemrejse.

”Det skal bemærkes, at Nordisk Konvention om Social Sikring og Nordisk Konvention om Social Bistand og Tjenester ikke er gældende mellem rigsfællesskabets lande. Hvis hensigten er, at borgere med bopæl i Færøerne eller Danmark også skal have mulighed for hjælp til hjemrejse, skal bestemmelsen justeres.”

Svar: Indarbejdet.

Der indsættes en bestemmelse der præciserer at borger fra Danmark og Færøerne også kan ydes hjælp til en hjemrejse.

”Ad § 17

Til forskel fra nærværende bestemmelse om udarbejdelse af handleplan fremgår det i § 10 i forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. 2022 om Jobsøgningsydelse, at handlingsplanen er en offentligretlig afgørelse, der indebærer rettigheder og forpligtelser for kommunalbestyrelsen og for modtager af jobsøgningsydelse samt at den skal leve op til regler i Inatsisartutlov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, herunder reglerne om begrundelse og klagevejledning.

For at sagsbehandlerne ikke skal have alt for mange forskellige regler alt efter hvilken form for handleplan der udarbejdes bør kravene i § 17 i forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx om offentlig hjælp samt § 10 i forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. 2022 om Jobsøgningsydelse ensrettes.”

Svar: Taget til efterretning.

Handlingsplanen som helhed er defineret som faktisk forvaltningsvirksomhed. Der er dermed ikke tale om en afgørelse, der kan påklages.

Delelementer af handlingsplanen vil indeholde afgørelsesmomenter, der kan påklages.

Det er dog et krav, at hele handlingsplanen er velbegrundet og dokumenteret til brug for eventuelle klagesager, det fremtidige sagsforløb og eventuel overdragelse til andet sagsforløb som eksempelvis ansøgning om førtidspension eller jobsøgningsydelse.

”Stk. 2:

Af bestemmelsen fremgår det, at der skal opstilles mål og aktiviteter. Bestemmelsen er forholdsvis identisk med § 10 stk. 2 i forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. 2022 om Jobsøgningsydelse. Her fremgår dog, at der skal opstilles "realistiske" mål og aktiviteter. Disse 2 bestemmelser bør indeholde samme kriterier og ordet "realistiske" bør derfor enten fremgå eller fjernes i begge bestemmelser, således at der ikke gøres forskel på de krav der sættes til handleplanerne".

Svar: Taget til efterretning.

Ordlyden ensrettes i begge forslag. "Realistisk" vil ikke fremgå af lovteksten, men indgå som en forklaring i bemærkninger og vejledning.

"Ad § 32

Stk. 2.

Det bør overvejes om bestemmelsen skal udvides således, at der er også er mulighed, for at kommende forældre kan få hjælp til betaling af restancer i tilfælde af, at de risikere at miste deres bolig lige inden eller efter at barnet fødes."

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte kommende forældre.

"Ad § 33

I gældende § 21 i Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp fremgår det, at den kommune der yder flyttehjælp vil forblive betalingskommunen i 2 år, hvis der ikke indhentes samtykke i tilflytningskommunen inden flyttehjælp ydes.

Ovennævnte er ikke indarbejdet i lovforslagets § 33. Det fremstår derfor ikke klart, hvad konsekvensen er, hvis der ydes flyttehjælp på trods af, at der er ikke er indhentet samtykke i tilflytningskommunen."

Svar: Ikke indarbejdet.

For at det kan ydes hjælp efter forslaget § 33 er det en betingelse at tilflytningskommunen giver samtykke. Det antages at kommunerne som udgangspunkt giver samtykke, medmindre der er meget, der taler imod et samtykke.

Det følger af Landstingsforordning nr. 2 af 12. juni 1995 om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser at hjemkommunen samtidig er betalingskommune i forbindelse med hjælp fra det offentlige. Det princip fraviges dermed ikke længere.

"Ad § 34

Stk. 1.

Det bør fremgå af bestemmelsen, hvem der er berettiget til at ansøge på vegne af boet. Er det kun bobestyrer eller også nære pårørende/arvinger.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det vil fremgå af vejledningen hvem der kan ansøge på vegne af boet. Det vil som udgangspunkt være den person som skifteretten betragter som nærmeste efterladte, eller den der påtager sig at betale begravelsen.

”Stk. 2.

Det bør afklares nærmere hvem der skal betale transport af kiste, når afdøde er sendt uden for hjemsted på sundhedsvæsenet regning og efterfølgende er afgået ved døden. Normalvis ville sundhedsvæsenet have betalt hjemrejsen, hvis pågældende ikke var afgået ved døden i mellemtiden.

Kan der gives offentlig hjælp til kistetransport i sådanne tilfælde?”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsen giver mulighed for at yde transbestemt hjælp til hjemtransport af urner. Dog kan der ikke gives hjælp til transport af kister.

Selv om afdøde ikke er dækket af patientbegrebet, og sundhedsvæsenet derfor ikke har pligt til at dække udgifterne, er der dog en praksis for, at der betales et beløb til de efterladte til hjælp med hjemtransport af den afdøde.

”Ad § 37

I lovforslagets § 7 er der allerede en bestemmelse der giver mulighed for betaling af udgifter for udenlandske statsborgere. Det forekommer derfor uklart, hvorfor det skal gentages i lovforslagets § 36.

Desuden anvender bestemmelsen betegnelsen ”udenlandske statsborgere”, mens forslagets paragraf § 7 ifølge afsnittets overskrift vedrører ”Ikke-statsborgere m.v.” Hvis det er hensigten at bestemmelserne vedrører samme persongruppe bør betegnelserne være ens. Eller også bør det klarlægges hvad forskellen er på de 2 betegnelser.

De 2 bestemmelser bør kunne skrives sammen til én bestemmelse eller også bør det gøres mere tydeligt hvilken forskel der er på de 2 bestemmelser.

De 2 bestemmelser i nuværende form vil blot give unødvendig forvirring for ansøger og sagsbehandler.”

Svar: Delvist indarbejdet.

§ 7 giver hjemmel til at udenlandske statsborgere, der ellers ikke opfylder betingelsen i forslaget § 5, kan ydes hjælp til en hjemrejse. § 36 er bestemmelsen for den konkrete trangsbestemte ydelse.

Ordlyden i bestemmelserne og bemærkninger ensrettes.

”Ad § 41

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om den Fælles Offentlig IT-organisation uden inddragelse af kommunerne. Det bør derfor tilføjes en forpligtelse til at Naalakkersuisut inddrager kommunerne i fastsættelse af regler efter bestemmelsen.

Medfører lovforslaget ekstra omkostninger for kommunerne til udvikling, implementering og drift af systemet bør disse indarbejdes i lovforslaget med henblik på kompensation efter Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT).”

Svar: Taget til efterretning.

Arbejdet med det fælles offentlige IT system er igangværende og kommunalbestyrelserne har været og vil blive inddraget i den kommende proces.

Eventuelle økonomiske konsekvenser i forbindelse med implementering af løsningen vil blive indgå som en del af forhandlingerne mellem kommunerne og Selvstyret.

”Ad § 57:

stk. 3:

Bestemmelsen fastsætter, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp forbliver i kraft, indtil den ophæves eller erstattes af nye regler. Det ses dog ikke, at forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. om Offentlig Hjælp indeholder en bestemmelse der giver hjemmel til udsendelse af ny bekendtgørelse om hjemmehjælp. Se i øvrigt kommentar om hjemmehjælp under generelt”

Svar: Taget til efterretning.

Det følger af forslaget § 57, stk. 3, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp forbliver i kraft. Hjemlen er dermed i forslaget § 57, stk. 3.

Nærværende forslag er en ydelseslov. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at placere bestemmelser om service i forslaget.

Naalakkersuisut har intention om, på sigt at fremsætte ny lovgivning vedrørende social service, hvori der bl.a. vil være hjemmel til udstedelse af nye bekendtgørelser om hjemmehjælp.

3. Grønlands Erhverv

”Grønlands Erhverv er generelt positiv over for lovforslaget, der ligger op til, at alle bliver mere selvforsørgende.

Grønlands Erhverv har følgende enkelte konkrete bemærkninger.

I henhold til § 8, stk. 2, kræver det, at en ung under 18 år skal være ledig for at få offentlig hjælp under graviditet og orlov.

Hvordan harmonerer dette med, at skoleelever får børn, de er ikke ledige? Kan de også med denne hjemmel få offentlige hjælp?”

Svar: Ikke indarbejdet.

Hvis en person under 18 år selv får forsørgelsespligt, vil det være muligt at søge offentlig hjælp, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte. Det betyder ikke, at alle personer under 18 år, der får en forsørgelsespligt, er berettiget til hjælp efter dette forslag.

”Der bør indsættes nogle eksempler i bemærkningerne til § 26 om reduktion ved ægtefælle indkomst.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Eksempler på reduktion i forhold til forslagens § 26 vil indgå i en kommende vejledning.

”GE stiller sig lidt uforstående overfor bemærkningerne til § 39, hvoraf det fremgår at "....,så hvis der den nære pårørende f.eks. vælger i stedet at søge jobsøgningsydelse, kan der ikke samtidig modtages offentlig hjælp.”

GE har forstået reglerne om jobsøgningsydelse således, at en der søger jobsøgningsydelse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil ikke være tilfældet, hvis en forælder skal passe sit syge barn.

Både i forhold til statistiske oplysninger og for at have et klart skel mellem jobsøgningsydelse (til rådighed) og offentlig hjælp (ikke til rådighed), vil det være mest hensigtsmæssigt denne gruppe er på offentlig hjælp.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er en betingelse for at søge offentlig hjælp, at man ikke i forvejen oppebærer et forsørgelsesgrundlag. Bestemmelsen giver mulighed for at fravige visse betingelser for at kunne modtage takstbestemt offentlig hjælp. Det er dog valgfrit om muligheden anvendes, eller om personen i stedet vælger at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og dermed have mulighed for at søge jobsøgningsydelse.

Det er ikke et krav i bestemmelsen, at modtageren af takstbestemt offentlig hjælp selv skal tage sig af pleje og pasning i forhold til barnets sygdomsforløb. Bestemmelsen giver mulighed for et økonomisk forsørgelsesgrundlag så der kan bruges tid til omsorg for barnet uden at skulle bekymre sig alt for meget om forsørgelse.

”I § 57, stk. 3 står der”, indtil den ophæves ..”, der bør stå ”de” hvis begge bekendtgørelser forbliver i kraft.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens ordlyd er ændret, så den kun omhandler en bekendtgørelse.

”Grønlands Erhverv har ikke yderligere bemærkninger.”

4. SIK

”SIK takker for muligheden for at komme med bemærkninger til det fremsendte forslag til inatsisartutlov om offentlig hjælp, der er tiltænkt at træde i kraft 1. januar 2023.

SIK finder intentionerne bag forslaget gode, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde, samtidigt med, at der skal være et socialt sikkerhedsnet for dem, der af forskellige årsager ikke har evnen til at arbejde i en given periode.

Intentionen med at gå fra en skønsbaseret social ydelse til en fast ydelse er også umiddelbart god, da det bl.a. gør systemet mere overskueligt og ens for alle, og vil være en administrativ forenkling for kommunerne, hvilket der i høj grad er brug for, for at forbedre mulighederne for, at forvaltningen af de sociale ydelser sker på en ordentlig måde.

Når det er sagt må man også konstatere, at den foreslåede grundtakst på 4.500 kr. pr. måned gør det meget svært at leve et anstændigt liv for, med de udgifter der er til mad m.v. i dagens samfund. Dette selvom der ifølge forslaget er mulighed for at få akut engangshjælp, støtte til enkeltudgifter, flyttehjælp m.v. SIK skal derfor opfordre forslagsstilleren til at genvurdere størrelsen af grundtaksten, således at den hæves til et acceptabelt beløb, som man reelt kan leve et anstændigt liv for!”

Svar: Taget til efterretning.

Grundtaksten er fastsat ud fra en vurdering af, hvad det er muligt at overleve på uden at lide nød, baseret på VIVE's analyse af offentlig hjælp i 2018. Samtidigt indeholder forslaget incitament til aktiv deltagelse, der kan udløse ekstra tillæg.

Departementet vil løbende arbejde videre med vurderingen af grundtaksten og forholdet til den øvrige lovgivning.

”SIK finder det meget vigtigt, at samfundet gør så meget som muligt for, at den enkelte modtager af offentlig hjælp motiveres til at kunne få et arbejde eller en uddannelse, således at de kan forbedre deres situation, og at de ikke for længe skal leve på det minimale eksistensgrundlag, som loven lægger op til.

SIK har bemærket, at det fremgår af bemærkningerne til loven, at "Modtagere af offentlig hjælp, der har evnen til at arbejde, overføres til jobsøgningsydelse". Dette er et positivt signal, og forslaget om offentlig hjælp skal derfor ses i sammenhæng med det forslag til inatsisartutlov om jobsøgningsydelse, der ligeledes er sendt i høring med høringsfrist den 24. september 2021.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser:

§ 4:

SIK finder det underligt, at denne bestemmelse er placeret under kapitlet om definitioner.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen er flyttet til kapitel 1, der omhandler formål og den enkeltes ansvar.

”§ 8:

SIK kunne godt tænke sig en begrundelse for, hvorfor man har valgt netop 20 timer ugentligt som grænse. Forstår således bestemmelsen og de tilhørende bemærkninger til lovforslaget således, at såfremt en person er ledig og ikke er i stand til at varetage sædvanligt beskæftigelse i mindst 20 timer; ja så er man berettiget til hjælp efter loven om offentlig hjælp. Omvendt er man ledig, men i stand til at varetage et arbejde i mindst 20 timer pr. uge er man berettiget til jobsøgningsydelse. SIK har derfor endvidere forstået det således, at en person der er ledig og ikke skønnes at kunne arbejde mere end 20 timer pr. uge kan få grundydelsen på 4.500 kr. om måneden, men at der ikke er mulighed for supplerende hjælp efter lov om offentlig ydelse, såfremt vedkommende f.eks. vurderes til at kunne arbejde 15 timer om ugen. Sidstnævnte forhold vil imidlertid være godt at få præciseret i bemærkningerne til loven, således at der er vished om, hvorvidt man kan få supplerende offentlig hjælp, såfremt man vurderes til at kunne arbejde et vist antal timer, som er under de 20 timer pr. uge.

SIK har ligeledes forstået det således, at der ikke er mulighed for supplerende hjælp efter denne lov, såfremt man eksempelvis har arbejde i 23 timer om ugen. Dette vil også være godt at få præciseret i bemærkningerne, såfremt dette er tilfældet. Dette forhold tages frem, da det jo er svært at kunne leve for en sådan indtægt, såfremt man arbejder deltids med eksempelvis 23 timer pr. uge.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Den vurderede arbejdsevne er afgørende for, hvilken ydelse borgeren kan modtage. Hvis arbejdsevnen vurderes til at være under 20 timer, vil borgeren modtage takstbestemt offentlig hjælp med en grundydelse på 4.500 kr. Dertil kommer muligheden for tillæg ved aktiv deltagelse og supplerende indtægt på 1.000 kr. om måneden førend, der modregnes i den takstbestemte ydelse.

Modtagere af takstbestemt offentlig hjælp er opmuntret til at, tage det arbejde de kan, for at opnå kontakt til arbejdsmarkedet. Hvis det så viser sig at arbejdsevnen er til mere end 20 timer ugentligt, vil de enten blive flyttet til jobsøgningsydelse eller beholde det arbejde de har, hvor der arbejdes 20 timer eller mere ugentligt.

Borgere der kan arbejde 20 timer eller mere ugentligt vil være berettiget til jobsøgningsydelse. Der er ingen mulighed for supplerende offentlig hjælp.

Hvis en borger vurderes til ikke at kunne arbejde mere end eksempelvis 25 timer om ugen, bør borgeren vejledes om muligheden for at søge førtidspension. Dermed kan der kompenseres for den nedsatte arbejdsevne.

”§ 13:

Denne bestemmelse er svært at forstå, og det foreslås derfor, at den omformuleres til et mere forståeligt sprog. SIK læser dog bestemmelsen sådan, at en person der modtager offentlig hjælp vil kunne have en arbejdsindtægt på 1000 kr. pr. måned, uden at der sker reduktion i den offentlige hjælp. Når man forsøger at læse bemærkningerne til § 13 viser det sig, at bemærkningerne til denne bestemmelse vedrører en helt anden bestemmelse i forslaget. Bemærkningerne bør derfor tilrettes.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Bestemmelsen giver mulighed for at modtagere af offentlig hjælp kan varetage arbejde svarende til ca. 10 timers arbejde om måneden og fortsat opfylde betingelsen om at stå til rådighed for kommunalbestyrelsen. Indtægten på 1.000 kr. modregnes ikke i grundtaksten.

Bestemmelsen ændres ikke, men bemærkningen tilrettes.

”§ 17:

Det lyder rigtigt godt, at der ifølge forslaget skal laves individuelle handlingsplaner for den enkelte person med det formål at forbedre vedkommendes muligheder for at gennemføre en uddannelse, eller forbedre mulighederne for at få et arbejde. SIK håber at de gode intentioner i forslaget kan virkeliggøres i den virkelige verden.

§ 18:

SIK støtter, at kommunerne som led i en handlingsplan kan træffe afgørelse om, at den berørte person skal deltage i diverse aktiviteter for at forbedre muligheder for at komme i arbejde.

§ 19:

SIK forstår det således, at indførelse af en mentorordning er et nyt tiltag i forhold til gældende lovgivning. Mentorstøtte ses som værende en god ide, og det er SIK's håb, at en sådan ordning vil være til gavn, både for den enkelte borger og kommunernes administration.

§ 20 og § 21:

SIK finder det positivt, at kommunen mindst hver 6 måned skal følge op på den udarbejdede handlingsplan og revurdere, om modtageren af offentlig hjælp er jobparat, ligesom det er positivt, at det af § 21 fremgår, at kommunen senest 12 måneder efter, at der er bevilget takstbestemt hjælp skal foretage en vurdering af, hvorvidt modtageren skal overgå til anden forsørgelsesydelse, hvilket må forstås som eksempelvis førtidspension.

§ 22:

Grundtaksten på 4.500 kr. pr. måned er ikke meget at leve for, men SIK er i den forbindelse opmærksom på samspilsproblemerne i forholdet mellem størrelsen på offentlig hjælp i forhold til hvad man kan tjene ved at være i arbejde. SIK skal dog opfordre til at forslagsstilleren tager en seriøs vurdering af, hvorvidt grundtaksten kan sættes op i forhold til det der er foreslået, da det foreslåede beløb reelt ikke giver mulighed for en rimelig levestandard for de berørte borgere - henset til de forbrugspriser vi har vi vort samfund.”

Svar: Taget til efterretning.

Grundtaksten i § 22 er fastsat ud fra en vurdering af, hvad det er muligt at overleve på uden at lide nød, baseret på VIVE's analyse af offentlig hjælp i 2018. Samtidigt indeholder forslaget incitament til aktiv deltagelse, der kan udløse ekstra tillæg.

Departementet vil løbende arbejde videre med vurderingen af grundtaksten og forholdet til den øvrige lovgivning.

”§ 23:

SIK skal foreslå, at det i bemærkningerne til forslaget præciseres hvad dette forslag går ud på, og hvilke konsekvenser det kan have for dem, der bliver berørt af bestemmelsen. Har forslagsstilleren gjort sig nogen tanker om for hvor lang tid grundtaksten kan reduceres med 210 kr. pr. hverdag, såfremt en modtager udebliver fra eller ikke aktivt deltager i og gennemfører indsatser, som er bestemt i handlingsplanen? Hvis fradraget er over mange dage, vil det jo kunne betyde, at borgeren ikke engang har et eksistensminimum at leve for.

Og hvad menes der egentligt med "ikke aktivt deltager i og gennemfører indsatser som er bestemt i handlingsplanen", som det fremgår af ordlyden i § 23? Dette kunne være godt at få præciseret i bemærkningerne til lovforslaget."

Svar: Ikke indarbejdet.

Eksempler på aktiv deltagelse og udeblivelse vil fremgå i den kommende vejledning.

”§ 24:

Umiddelbart ser det fint nok ud, at der gives et tillæg på 500 kr. for dem der aktivt deltager i aktiviteterne, som er bestemt i handlingsplanen. Men hvorfor ikke bare lægge dette tillæg oven i grundtaksten, da man jo som udgangspunkt må forudsætte, at alle deltager aktivt. Og hvis de ikke gør det, kan man jo så anvende § 23 til at reducere i grundtaksten.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Tillægget er tiltænkt som et incitament for at deltage aktivt, og dermed være motiverende for de personer, der igennem længere tid har haft svært ved at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller møde stabilt.

Et af hovedprincipperne bag forslaget er at give mere ansvar til den enkelte modtager af offentlig hjælp. I den forbindelse er det bedre at belønne end at sanktionere.

”§ 29:

SIK finder det positivt, at personer, der på grund af længerevarende sygemelding fortaber retten til jobsøgningsydelse, og overgår til offentlig hjælp vil modtage et overgangstillæg på 3.000 kr. om måneden.

§§ 31-36:

SIK finder det positivt, at der er mulighed for skønsmæssig hjælp til akut engangshjælp, enkeltudgifter, flyttehjælp, begravelsesudgifter, nære pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse, samt til hjemrejse til udenlandske statsborgere. Det er SIK's håb at kommunerne i deres administration foretager et velovervejet skøn, og at der er tilstrækkelige økonomiske midler til at opfylde intentionerne i loven om at kunne hjælpe de personer, der har behov for hjælp ud over grundtaksten. SIK skal i den forbindelse forespørge, i hvilken udstrækning

Grønlands Selvstyre vil have kontrol med, at disse bestemmelser anvendes efter intentionerne?”

Svar: Taget til efterretning.

Naalakkersuisut har tillid til at kommunalbestyrelserne følger gældende lovgivning.

Som kontrol værktøj fører Naalakkersuisut løbende tilsyn med kommunalbestyrelsernes forvaltning af den sociale lovgivning, samt revision af økonomien.

”§ 35:

Af bestemmelsen fremgår det, at der alene kan ydes hjælp til rejse i Grønland i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse. Men hvorfor kan der ikke ydes hjælp til en sådan rejse til Danmark, såfremt man eksempelvis har en nær pårørende i Danmark der er syg eller død?”

Svar: Ikke indarbejdet.

Forslaget omhandler ydelser til borgere i Grønland. Derfor er hjælpen som udgangspunkt afgrænset til grønlandske forhold.

Det faktum, at en borger vælger at bosætte sig i eksempelvis Danmark og familien dermed ikke nødvendigvis kan besøge vedkommende i tilfælde af alvor sygdom, vil være et privat anliggende.

”SIK har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.”

5. Tilioq

”Departementet for Sociale Anliggender og arbejdsmarked har anmodet Handicaptalsmandsinstitutionen om at komme med eventuelle bemærkninger til **’Forslag til: Inatsisartutlov om offentlig hjælp’**.

Tilioq modtager årligt flere henvendelser fra borgere med handicap som modtager offentlig hjælp i henhold til den nuværende landstingsforordning om offentlig hjælp. På dette grundlag afgiver Tilioq dette høringsvar.

Om handlingsplaner og sanktionsmuligheder

Tilioq finder det særligt bekymrende, at der i dette udkast til lovgivningen gives mulighed for at lave økonomiske sanktioner, hvis en borger ikke lever op til handleplanen og de aktiviteter denne udstikker. Personer med handicap kan være specielt udsatte i forhold til de sanktioner lovgivningen giver mulighed for. Tilioq har dokumenteret at personer med handicap oplever at udredninger af eventuelle psykiske handicap forsinkes. Samt at der, specielt i yderområdet,

mangler en faglig viden om handicap og de tiltag der bør tages for at sikre, at personer med handicap kan deltage i samfundet. Det kan f.eks. være, hvad en sagsbehandler bør være opmærksom på i mødet med en person med en bipolar lidelse, en person som er hørehæmmet eller har en kognitiv funktionsnedsættelse.

På denne baggrund er Tilioq stærkt bekymret for, at handleplanerne ikke altid kan tilpasses personer med handicap, fordi der ikke er tilstrækkelig faglig kapacitet i kommunerne til at sikre tilpasningen til de individuelle personers særlige behov. Bekymringen bestyrkes yderligere af at personer med handicap som modtager offentlig hjælp, er særlig udfordret i forhold til generelt at søge og få hjælp til at forstå deres handicap.

Tilioq anerkender at de økonomiske sanktionsmuligheder foretages efter en individuelle vurdering, men Tilioq er bekymret for at sanktionsmuligheder særligt vil tilfalde personer med handicap, da der som beskrevet ikke er den nødvendige faglige kapacitet til at sikre at handlingsplanen er tilpasset personer med handicaps eventuelle særlige behov. Derfor foreslår Tilioq at man frafalder mulighederne for økonomiske sanktioner ved reduktion af grundtaksten jvf. § 23.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Udgangspunktet er at handlingsplaner skal indeholde realistiske og individuelle aftalte mål. Der kan derfor tages hensyn til den enkelte borgers konkrete og særlige forhold. Dette vil også gælde i de tilfælde hvor en borger med handicap har behov for at søge takstbestemt offentlig hjælp.

Der vil blive udarbejdet en vejledning hvor særlige forhold bliver forklaret nærmere, samt i hvilket omfang sanktionsmuligheden bør anvendes.

”Tilioq finder det positivt, at der er fokus på tværfagligt samarbejde og en helhedsorienteret hjælp til borgere i forhold til at hjælpe dem videre i beskæftigelsessystemet. Tilioq har dog erfaringer med, at det tværfaglige samarbejde og den helhedsorienterede indsats kan være svær at implementere. Derfor opfordrer Tilioq til at man sikrer den nødvendige oplæring i loven når den implementeres. Tilioq opfordrer yderligere til, at det er tydeligt hvilken national offentlig instans, der har pligt til at vejlede kommunerne løbende i forhold til lov om offentlig hjælp.”

Svar: Taget til efterretning.

Der er i forslaget afsat midler til undervisning i hele Grønland i forbindelse med implementeringen Inatsisartutloven.

Det vil være Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked, der har ansvaret for vejledning af kommunerne.

”Forsørgelsespligt jf. § 4

Tilioq anbefaler at den gensidige forsørgelsespligt jvf. § 4 frafalder. Personer med handicap har i henhold til handicapkonventionen ret til social tryghed (artikel 28 i handicapkonventionen) Social tryghed omhandler retten til sociale ydelser, når en person ikke selv kan opretholde en tilstrækkelig levefod. Desuden har personer med handicap jvf. artikel 19 i handicapkonventionen ret til et selvstændigt liv, hvor de bl.a. har selvbestemmelse over deres økonomi. Forsørgelsespligten i § 4 går direkte imod retten til social tryghed og et selvstændigt liv, da en person med handicap, som har ret til offentlig hjælp, vil blive afhængiggjort af en partner som er i arbejde, da den offentlige hjælp vil blive reduceret på grund af partnerens indtægt.

Personer med handicap er i højere grad end personer uden et handicap mere udsatte for at være ofre for vold og overgreb. Dette faktum finder Tilioq særlig bekymrende når det kædes sammen med forsørgelsespligten, da personer med handicap kan blive fastholdt i voldelige forhold på grund af den økonomiske afhængighed der opstår på grund af forsørgelsespligten.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde, eller ved at bruge sin formue. Det kan også være at andre har en forsørgelsespligt.

Gensidig forsørgelsespligt er etableret ved hjemmel i Inatsisartutlov og er afledt af de familieretlige principper i lov om ægteskabets retsvirkninger, § 2. Generelt søges der mod at skabe ligestilling imellem de forskellige eksisterende samlivsformer, uanset om det er ægteskab, registreret partnerskab eller samlevende i et ægteskabslignende forhold.

Regulering af grundbeløb i forhold til den bevilget takstbaseret ydelse på grund af partnerens aktuelle indkomst fastholdes i den nuværende form.

”Sagsbehandlingsfrister

Tilioq foreslår at der i § 42 nedsættes en frist på sagsbehandling af offentlig hjælp, så det tydeliggøres for borgere og kommuner, hvor lang tid der kan gå fra man søger offentlig hjælp, til at der falder en afgørelse i borgerens sag. Dette bør både fastsættes i forhold til transbestemt hjælp og takstbestemthjælp.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der er en frist på 14 dage fra henvendelse om takstbestemt offentlig hjælp til første samtale med borgeren. Ansøgning om takstbestemt offentlig hjælp har virkning fra henvendelsesdatoen.

Ved ansøgning om transbestemt hjælp skal der træffes afgørelse hurtigst muligt, da ansøgningens konkrete forhold ofte vil være betinget af en hurtig eller straks afgørelse.

6. Kriminalforsorgen i Grønland

”Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked har i henhold til Selvstyrets Bekendtgørelse om forretningsordenen for Nalaakkersuisut, § 8, stk 1 fremsendt Inatsisartutlov om offentlig hjælp i offentlig høring.

Kriminalforsorgen i Grønland har følgende bemærkninger:

- ▶ Kriminalforsorgen i Grønland har ingen indvendinger til lovforslaget generelt og anerkender at domfældte der afsoner i anstalt ikke umiddelbart vil være til rådighed for relevante forvaltning på en måde der efterlever lovens rådighedskrav.
- ▶ Kriminalforsorgen i Grønland bemærker dog at der kan være tilsynsklienter og prøveløsladte uden for anstalterne, tilknyttet Kriminalforsorgen i Frihedstilsyn, som potentielt kan være aktuelle ansøgere til nærværende ydelse.

Svar: Indarbejdet.

Der indsættes mulighed for, at visse domsanbragte personer kan være berettiget til at søge takstbestemt offentlig hjælp.

Forslagets § 9, stk. 3 forhindrer udbetaling af ydelse til personer, der opholder sig på institution eller døgntilbud under kriminalforsorgen eller socialvæsenet i henhold til foranstaltning efter kriminalloven. Det er ikke til hindring for, at der kan søges om blandt andet takstbestemt hjælp, eksempelvis en måned før løsladelse, således at ydelsen udbetales samtidigt med at løsladelsen effektueres.

”Kriminalforsorgen i Grønland indgår i sådanne tilfælde gerne i samarbejde med den kommunale sagsbehandler om en hensigtsmæssig handleplan, i det omfang tilsynsklienten er omfattet af nærværende lovforslag.

- ▶ Kriminalforsorgen i Grønland bemærker endvidere, at det vil være særdeles hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at domfældte på vej mod løsladelse eller førtidsløsladelse kan søge offentlig ydelse eksempelvis en måned før løsladelsesdatoen, således at sagsbehandlingen kan varetages mens den sidste tid afsones, og ydelsen kan effektueres ved løsladelsen. Derved er borgeren sikret underhold umiddelbart ved løsladelse, med henblik på at forebygge recidiv

adfærd på baggrund af manglende underhold. Det kan ligeledes bidrage til at sikre en konstruktiv overgang i forhold til udarbejdelse af handleplan mellem Kriminalforsorgen i Grønland og kommunerne. Således vil der også være mulighed for at indarbejde i handleplanen hvorledes borgerens arbejdsevne defineres eller arbejdsprøvning kan forløbe straks efter løsladelse, så borgeren så vidt muligt fastholdes i en prosocial udvikling. (jf. § 9, stk. 3)”

Svar: Indarbejdet.

Der indsættes en mulighed for at søge takstbestemt offentlig hjælp i forbindelse med en forestående løsladelse, hvis borgeren ikke har andre muligheder.

- ▶ ”Kriminalforsorgen i Grønland finder §43, stk. 2 og 3, meget indgribende og kan være bekymret for hvorvidt reglerne i persondataloven samt regler omkring tavshedspligt overholdes i denne hjemmel. Kriminalforsorgen i Grønland foretrækker en samtykkebaseret tværfaglig indsats i forhold til sagsbehandlingen af klienter og domfældte. Kriminalforsorgen i Grønland har dog ikke en holdning til hvorledes de offentlige myndigheder ønsker at føre kontrol med udbetalte ydelser.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Udgangspunktet for sagsbehandling i dette forslag er samtykkebaseret tværfaglig indsats, men i de tilfælde hvor det ikke er muligt at gennemføre forslagens krav kan bestemmelsen anvendes. Bestemmelsen opfylder betingelserne for behandling af persondata og som al sagsbehandling i sociale sager underlagt tavshedspligt.

7. Kommune Kujalleq

”Kommune Kujalleq har modtaget ny version af forslag til Inatsisartut om offentlig hjælp. For god ordens skyld skal der påpeges, at høringsvar til den første version af lovforslaget blev afsendt den 12-01-2021.

1). Generelle kommentarer:

Kommune Kujalleq anser det for positivt, at der nu foreligger et lovforslag på offentlig hjælp-området, da der - specielt gennem de seneste år - har vist sig behov for uddybning/tydeliggørelse på visse områder af den nugældende lovgivning, for opdatering på andre områder og for ændringer på atter andre områder.

1.2). Kommunen anser det ligeledes for positivt, at der nu bliver en tydeligere sammenhæng mellem offentlig hjælp lovgivningen og jobsøgningsloven, ligesom der forventes flere lovtiltag på tilgrænsende områder. På denne baggrund må det anses som en fordel, hvis begge love er administreret af samme kommunale fagforvaltning.

1.3). Samtidigt vil kommunen påpege, at lovforslaget ikke indeholder nogen sats eller tillæg til forsørgelse af ansøgerens mindreårige børn, hvilket kan resultere i mere udbredt børnefattigdom blandt økonomisk sårbare familier med flere børn.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Mulighed for børnetillæg, som det er kendt fra øvrig lovgivning om sociale ydelser, er ikke indarbejdet forslaget. Der henvises till afsnit 7.3 i de almindelige bemærkninger, hvor det beskrives, at der i stedet arbejdes på en ændring af Inatsisartutlov om børnetilskud.

Ændringen vil betyde, at der ydes et større beløb i børnetilskud til lavindkomst familier end tilfældet er med den nuværende ordning. Altså bliver den hidtidige praksis med børnetillæg til særlige grupper i forbindelse med sociale ydelser flyttet til Inatsisartutlov om børnetilskud.

Formålet er at skabe lighed for alle modtagere af børnetilskud på baggrund af husstandens samlede indkomst.

”1.4). Kommunen vil ligeledes påpege, at lovforslagets struktur kunne være mere klar og gennemsigtig, så loven lettere kunne operationaliseres både af sagsbehandlere og af det fremtidige kommunale IT-system.

1.5). Kommunen har bemærket flere bemyndigelsesbestemmelser i lovforslaget og forventer, at alle relevante bekendtgørelser vil være udarbejdet i god tid inden lovens ikrafttræden, så der vil være tilstrækkelig tid til vurdering af dem, foretagelse af eventuelle rettelser samt oplæring af personalet.”

Svar: Taget til efterretning.

Bekendtgørelse med hjemmel i forslagets bestemmelser vil blive udarbejdet umiddelbart efter forslagets eventuelle vedtagelse, samt indgå i de planlagte undervisningsforløb.

”1.6). Kommunen finder i øvrigt, at det vil have meget stor betydning for lovforslagets implementering, at arbejdet på det nye IT-system sættes i gang hurtigst muligt, og at systemet oprettes og afprøves i god tid samt bliver synkroniseret med et tilsvarende IT-system til sagsbehandling af ansøgninger om jobsøgningsydelse.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Processen med udviklingen af IT systemet er igangværende, og vil blive udarbejdet med det formål at håndtere sagsbehandling i forhold til forslag om offentlig hjælp og forslag om jobsøgningsydelse.

2). Kommentarer til forslagens enkelte bestemmelser

”2.1). Ad§ 3. Der er behov for tydeliggørelse af denne bestemmelse, især i relation til ægteskabslignende forhold. Af bemærkningerne fremgår, at: "Der opstilles ikke krav til samlivets varighed, når blot samlivet består på tidspunktet for offentlig hjælp. Se her definition af "partner" i alderspensionsloven: *"Som partner betragtes efter denne Inatsisartutlov en person, som alderspensionisten er gift med, har indgået registreret partnerskab med eller lever med i et ægteskabslignende forhold, som har varet i mindst 1 år."* Såfremt forskellige sociale love i Grønland skal have forskelligt formulerede definitioner af begrebet "partner", bør man måske overveje i den enkelte lov at tilføje efter definitionen: " i følge denne Inatsisartutlov".

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne, at: "Det er imidlertid ikke afgørende, om partneren er tilmeldt folkeregisteret med samme adresse som den person, der ansøger om offentlig hjælp. Det afgørende er, om personerne har et ægteskabslignende samliv". Der henvises i denne forbindelse til tidligere udsendte retningslinjer fra Departementet for Sociale Anliggender, Familie og Justitsområdet af 11-02-2019, samt Det Sociale Ankenævns praksis på området, hvorefter man i udmåling af offentlig hjælp kun skal tage højde for at gensidig forsørgerpligt kun gælder ægtefæller og personer i registreret partnerskab, men ikke samlevende. Ordret: *"(. ..) ugifte, der har et ægteskabslignende samliv og har haft fælles folkeregisteradresse i mindst 1 år, ikke har pligt til at forsørge hinanden"*.

2.2). Ad§ 4. Mht. forsørgelsespligten henvises til kommentar til§ 3.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde eller ved at bruge sin formue. Men der kan også være tale om, at andre har en forsørgelsespligt.

Gensidig forsørgelsespligt er etableres ved hjemmel i Inatsisartutlov og er afledt af de familieretlige principper i lov om ægteskabets retsvirkninger, § 2. Generelt søges der mod at skabe ligestilling imellem de forskellige eksisterende samlivsformer, uanset om det er ægteskab, registreret partnerskab eller samlevende i et ægteskabslignende forhold. Regulering af grundbeløb i forhold til den bevilgede takstbaseret ydelse på grund af partnerens aktuelle indkomst fastholdes.

Departementet for Sociale Anliggender, Familie og Justitsrådets udsendte retningslinjer af 11. februar 2019 vedrører fortolkning af reglerne efter den gældende Landstingsforordning om offentlig hjælp og Det Sociale Ankenævns praksis på området.

Forslaget indeholder en ændring i forhold til de gældende regler, så et ægteskabslignende samliv ikke længere er betinget af 1 års samliv.

”2.4). Ad § 6. Hvis begrebet "ikke-statsborgere" i § 6 svarer til begrebet "udenlandske statsborgere" i § 36, bør man måske overveje at anvende samme benævnelse, evt. konsolidere lovbestemmelserne ved at tydeliggøre, at også personer, der ikke opfylder betingelserne i § 5 kan være berettiget til akut hjælp, herunder hjælp til hjemrejse.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Begreberne ensrettes.

”Henvisningen til § 30 må være en fejl. Der bør henvises til § 31.”

Svar: Indarbejdet.

Henvisning tilrettes.

”I stedet for "hvis ansøgeren eller dennes partner" bør der måske stå "hvis hverken ansøgeren eller dennes partner"? Det kunne være nyttigt, at man i en vejledning præciserede, hvilke lande, der er omfattet af konventionerne.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens indhold fremstår klart. Der er ikke behov for en omformulering.

Vejledningen vil indeholde en beskrivelse af hvilke lande der er omfattet af konventionerne.

2.5). Ad § 7, stk. 1. Det foreslås, at denne lovbestemmelses ordlyd relateres til ordlyden i § 36- se kommentar i pkt. 2.4 herover. Lovligt ophold må vel også omfatte udenlandske turister eller andre strandede udenlandske borgere?”

Svar: Indarbejdet.

Ordlyden i bestemmelserne ensrettes.

Lovligt omfatter også udenlandske turister.

”Ulovligt ophold resulterer typisk i deportation (statens ansvarsområdet?).”

Svar: Taget til efterretning.

Ved ulovligt ophold overdrages sagen til politiet. Dette vil fremgå af den kommende vejledning.

”Arbejdsgivere bør som udgangspunkt have ansvar for hjemrejser/senderejser af tilkaldte udenlandske arbejdere på ophold, fx. i.f.m. kontrakter omkring lufthavnsbyggeri eller anlæg og drift af miner og tilhørende projekter på råstofområdet.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Betingelser om hjemrejse for udenlandsk arbejdskraft indgår normalt som en del af ansættelsen. Der kan dog være særlige tilfælde hvor en udenlandsk arbejdstager står uden mulighed for at rejse hjem. Eksempelvis ved uoverensstemmelse med arbejdsgiveren, arbejdsgiverens konkurs og opsigelse i forbindelse med nationale restriktioner.

”**2.6). Ad§ 7, stk. 2.** Så vidt det kan ses, er udenlandske statsborgere omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring (NKSS) og Nordisk Konvention om Social Bistand og Tjenester (NKSBT) beskyttede mod hjemsendelse. Til gengæld er det tilsyneladende ikke helt klart, at de har ret til hjemrejse til deres faste bopæl i et andet nordisk land. Det synes heller ikke helt klart, hvorvidt udenlandske statsborgere omfattet af NKSS og NKSBT har større rettigheder på dette område i.f.t. udenlandske statsborgere fra andre lande.”

Svar: Taget til efterretning.

Udenlandske statsborgere, der er omfattet af de nordiske konventioner, er beskyttet mod hjemsendelse i tilfælde af subsistensløshed, og har samme rettighed som alle andre i forhold til hjemrejse. Konventionerne er nævnt i bestemmelsen for at sikre, at der ikke opstår tvivlstilfælde.

”**2.7). Ad§ 8.** Hvis reglerne om arbejdsevne kun relaterer til takstbestemt hjælp, foreslås det at bestemmelsen i § 8 placeres i afsnit "Takstbestemt hjælp". Hvis betingelsen vedrører flere former af offentlig hjælp bør begrebet "takstbestemt hjælp" erstattes med en beskrivelse af disse.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen flyttes, så det bliver en del af takstbestemt hjælp.

”**2.8). Ad § 10.** Der antages, at formuleringen "hvis hverken ansøgeren eller dennes partner" vil skabe større klarhed.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens indhold fremstår klart. Der er ikke behov for en omformulering.

”2.9). Ad § 12. Dette kapitel benytter ordet "rådighed" i overskriften, men lovbestemmelse i § 12 står tilsyneladende kun implicit i relation til dette begreb. Man forudsætter, at landbrugere er omfattet af ordlyden "selvstændige erhvervsdrivende".”

Svar: Ikke indarbejdet.

Alle selvstændige der opfylder betingelserne vil være berettiget til takstbestemt hjælp, herunder landbrugere.

”2.10). Ad § 13. Det er ikke helt klart, hvilken rolle indtægt på 1.000 kr. spiller i modtagerens pligt til at stå til rådighed for kommunalbestyrelsen. Drejer det sig om indtægt på op til 1.000 kr.? Det er ikke helt klart, hvordan denne lovbestemmelse vil kunne operationaliseres, herunder vha. det offentlige IT-system på området.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er en betingelse for at modtage takstbestemt hjælp, at modtageren skal stå til rådighed for kommunalbestyrelsen. Modtageren kan normalt ikke både have en indtægt ved arbejde og samtidigt stå til rådighed for kommunalbestyrelsen. For at fremme enhver tilknytning til arbejdsmarkedet gives der incitament og mulighed for at varetage en minimal beskæftigelsesgrad og stadig opfylde betingelsen om rådighed.

Indberetning, beregning og anden administrative forhold reguleres af de fælles offentlig IT-systemer.

”2.11). "Kapitel 5. Visitation, handlingsplaner, mentorer mv." Det foreslås, at kapiteloverskriften ændres, så den svarer til kapitles øvrige overskrifter og indhold i de respektive paragraffer. Som overskrift foreslås: "Kapitel 5. Vejledning, tværfaglige teams til visitering, handleplaner og mentorstøtte". Se i øvrigt pkt. 2.12, 2.13 og 2.16.

2.12). Se kommentar i pkt. 2.11 herover. Lovbestemmelse i § 14 omtaler vejledning- ikke visitation.

2.13). Se kommentar i pkt. 2.11 herover. Lovbestemmelse i § 15 omtaler tværfaglige teams til visitering.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Overskriften til kapitel 5 og de tilhørende overskrifter til de enkelte bestemmelser tilrettes så de fyldestgørende reflekterer bestemmelsernes indhold.

”2.14). Ad§ 15. Der mangler nærmere oplysninger om tværfaglige teams, herunder deres sammensætning, arbejdsfunktioner og aflønning. Kunne det ikke tænkes, at de allerede eksisterende samarbejdsorganer bare styrkes?”

Svar: Taget til efterretning.

Nærmere regler vedrørende de tværfaglige teams vil fremgå af en kommende bekendtgørelse.

”2.15). Ad§ 17. Det fremgår af bestemmelsen, at: "Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med den, der ansøger om takstbestemt hjælp foretage en helhedsorienteret vurdering af i hvilket omfang, ansøger kan varetage sædvanlig beskæftigelse mindst 20 timer ugentligt eller..." Det er uklart, hvilke konsekvenser, der kan være, hvis kommunalbestyrelsen og ansøgeren har forskellig opfattelse af, hvad ansøgeren kan. Det er hellere ikke taget højde for, hvorvidt den helhedsorienterede vurdering kan finde sted på baggrund af den helbredsmæssige dokumentation anskaffet i medfør af forudgående tildelt mellemste eller laveste førtidspension, når ansøgeren vurderes til at kunne på sigt kunne udnytte og udvikle sin arbejdsevne. Der bør tages hensyn til vurderingens tilsyneladende relation til bestemmelser om ressourceprofil samt § 9, stk. 2, samt § 19 i Inatsisartutlov nr. 40 af 9. december 2015 om førtidspension, herunder til at ikke foretage unødvendigt flere vurderinger af arbejdsevnen på diverse områder. Det er nævnt i de i generelle bemærkninger, afsnit 5: "Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med den enkelte borger, og et tværfagligt team på kommunalt niveau sørger for, at handlingsplanen har et helhedsorienteret fokus." Hvorledes agter man, at de eksisterende samarbejdsorganer styrkes. Man henviser til, at førtidspensionssager går virkelig trægt. Man kan frygte, at de nævnte frivillige mentorer vil være vanskelige at finde.”

Svar: Ikke indarbejdet.

I den indledende visitering skal det vurderes, hvorvidt borgeren er jobparat, altså om borgeren er i stand til at arbejde 20 timer ugentligt. Udgangspunktet er, at alle er i stand til at arbejde mindst 20 timer ugentlig, og dermed skal visiteres til jobsøgningsydelse, medmindre andet taler imod dette, eksempelvis i form af en lægelig udtalelse, eller fordi der er et kendt misbrug.

Borgeren vil kunne klage over at blive vurderet ikke jobparat.

Der er i forslaget § 43 givet mulighed for at indhente oplysninger fra offentlige myndigheder, herunder oplysninger givet i forbindelse med sagsbehandling af førtidspension. Det skal nævnes at, hvis borgeren har fået afslag på førtidspension, er borgeren vurderet til at have en arbejdsevne på mere end 75% og skal derfor som udgangspunkt visiteres til

jobsøgningsydelse. Har borgeren fået bevilget førtidspension, kan der ikke samtidig søges takstbestemt offentlig hjælp.

I forhold til de tværfaglige teams vil nærmere regler fremgå af en kommende bekendtgørelse.

”Det nævnes de i generelle bemærkninger, afsnit 6.2: ”Det bliver en betingelse for at modtage offentlig hjælp, at borgeren tager imod et rimeligt tilbud.” Hvad er definitionen på rimeligt tilbud?”

Svar: Taget til efterretning.

Et rimeligt tilbud vil afhænge af borgerens konkrete forhold. Tilbud der er rimelige for en borger, kan være urimelig for en anden. Det vil være op til den enkeltes handlingsplan, hvad der kan forventes rimeligt. En kommende vejledning vil have nogle generelle retningslinjer for rimelige tilbud.

”**2.16).** Se kommentar i pkt. 2.11 herover. Overskrift til lovbestemmelse i § 19 er ”Mentorstøtte”. ”

Svar: Ikke indarbejdet.

Overskriften fastholdes.

”**2.17).** **Ad § 19.** Kommunen anmoder om følgelovgivning/regler vedrørende mentorstøtte i god tid inden lovens ikrafttræden, herunder også regler om, hvorvidt kommunen skal indhente straffeattest m.m. på frivillige mentorer. I generelle bemærkninger anvendes begrebet ”administrativ mentor” (”de administrative mentorer skal have kontakt til mentorerne”) uden nærmere forklaring, hvorvidt der er planer om, at mentorer vil blive opdelt i forskellige kategorier eller typer. Der kan i øvrigt være tvivl om, hvorvidt frivillige mentorer vil være en særlig effektiv ordning i Grønland, især udenfor Nuuk. Det vurderes, at omfanget af socioøkonomiske problemer er alt for stort i.f.t. et ganske spinkelt befolkningstal, herunder antal ressourcepersoner med tilstrækkelig tid og økonomi til frivilligt arbejde. Det er meget udbredt, at stort set alle ressourcepersoner i mindre byer og bygder allerede er optaget af andre opgaver, og det er f.ex. i forvejen meget svært at finde nye plejefamilier, bisiddere og værger. Så vidt det kan ses, er ikke al mentorstøtte i Danmark ydet på frivillig basis.

Det faktum, at mentorer er ulønnede, vil også vanskeliggøre rekruttering.”

Svar: Taget til efterretning.

Der vil blive udarbejdet en bekendtgørelse med nærmere regler for frivillige mentorer.

Frivillig mentor ordningen er et tilbud. I de tilfælde, hvor der ikke kan laves aftaler med frivillige mentorer, kan tilbuddet ikke ydes til modtageren af takstbestemt hjælp.

”2.18). Ad § 20. Begrebet "jobparat" er ikke yderligere defineret i lovforslaget, og optræder kun i denne paragraf og står tilsyneladende i relation til at kunne varetage sædvanlig beskæftigelse i mindst 20 timer ugentligt. Mindste grænse på 20 timer ugentligt bliver tidligere nævnt i § 8, hvor den relateres til begrebet "arbejdsevne", der i øvrigt anvendes flere steder i lovteksten. Det er ikke helt klart, hvorvidt begrebet "jobparat" er nødvendigt, men hvis det anses for nødvendigt, bør det defineres nærmere.”

Svar: Indarbejdet.

Jobparat dækker over en arbejdsevne på mindst 20 timer ugentligt. Det vil blive defineret mere præcist.

”2.19). Ad § 20, stk. 2. Obs. fejl "skaludarbejde"; der bør stå "skal udarbejde"

2.20). Ad Kapitel 6. Forslaget indeholder ikke sats/tillæg til forsørgelse af ansøgerens samboende mindreårige børn. Dette kan resultere i mere udbredt børnefattigdom blandt økonomisk sårbare familier med mange børn.

Det står i generelle bemærkninger, afsnit 6.3/6.4: "I dag afholder flere kommuner de faste udgifter for hovedparten af deres modtagere af offentlig hjælp for at sikre, at regningerne betales". Med reformen af offentlig hjælp, hvor man overgår til en fast takst, bliver denne praksis vanskelig.

Borgeren bliver ansvarlig for at administrere sin egen husholdning, d.v.s. betale sine regninger og sørge for de offentlige hjælp ydelsen rækker til at dække de månedlige udgifter. Det stiller store krav til at borgere, der ofte har svært ved dette, selv administrere sin økonomi. Den takstbestemte offentlige hjælp er sammensat, så den skal dække mad og privatforbrug, husleje eksklusiv boligsikring, faste udgifter til el, vand, varme, samt tøj." Derfor er brug af forpligtende betalingserviceordning formentligt i mange tilfælde uundgåelig, hvis man ikke ønsker flere udsættelser.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er Naalakkersuisuts holdning at borgerne så vidt muligt skal have ansvar for egen forsørgelse, herunder administration af egen økonomi. Dermed får flere mulighed for at tage de første skridt mod selvforsørgelse. Derfor indføres der en takstbestemt ydelse i stedet for den skønsbaseret ydelse, der praktiseres med de nuværende regler.

Der opfordres til, at der, som en del af handlingsplanen, indgås aftaler om oprettelse af betalingservice igennem banken, så modtagere af takstbestemt hjælp får mest mulig hjælp til afholdelse af deres udgifter.

Det er udgangspunktet, at takstbestemt hjælp udbetales til modtageren, der så selv administrerer ydelsen. I de tilfælde, hvor borgeren ikke kan administrere egen økonomi, er der i forslaget § 46 givet mulighed for en anden praksis ud fra en konkret vurdering.

”2.21). Ad Overskrift til § 24. "Tillæg". Dersom tillægget beskrevet i § 24 ikke er det eneste tillæg i lovteksten, men et af flere forskellige tillæg, ansøger om takstbestemt hjælp kan være berettiget til, så vurderes det, at det ville skabe større klarhed at betegne det nærmere, f.x. som "Aktivitetstillæg" el. lign"

2.22). Ad § 24, stk. 2, § 25 og § 26. Udtryk "Tillæg for handlingsplaner" er ikke længere overskriften til dette afsnit i kapitel 6 i den nye version af lovforslaget. I øvrigt er det faktisk ikke et tillæg for handlingsplaner, men for at gennemføre aktiviteter i handlingsplanen. Se i øvrigt kommentar i pkt. 2.21).”

Svar: Indarbejdet.

Ordlyden ændres fra "tillæg" til "tillæg vedrørende handlingsplan".

”2.23). Ad § 26. Der henvises til kommentar i pkt. 2.1 herover om retningslinjer fra Departementet for Sociale Anliggender, Familie og Justitsområdet samt Det Sociale Ankenævns praksis.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde eller ved at bruge sin formue. Men der kan også være tale om, at andre har en forsørgelsespligt.

Gensidig forsørgelsespligt etableres ved hjemmel i Inatsisartutlov og er afledt af de familieretlige principper i lov om ægteskabets retsvirkninger, § 2. Generelt søges der mod at skabe ligestilling imellem de forskellige eksisterende samlivsformer, uanset om det er ægteskab, registreret partnerskab eller samlevende i et ægteskabslignende forhold. Regulering af grundbeløb i forhold til den bevilligede takstbaserede ydelse på grund af partnerens aktuelle indkomst fastholdes.

Departementet for Sociale Anliggender, Familie og Justitsrådets udsendte retningslinjer af 11. februar 2019 vedrører fortolkning af reglerne efter den gældende Landstingsforordning om offentlig hjælp og Det Sociale Ankenævns praksis på området.

Forslaget indeholder en ændring i forhold til de gældende regler, så et ægteskabslignende samliv ikke længere er betinget af 1 års samliv.

”2.24). Ad § 28. Overskriften "Egen bolig" virker upræcis, dersom det drejer sig om tillæg til bidrags- og renteudgifter i egen bolig. "Tillæg til egen bolig" ville være mere dækkende. Det er i øvrigt ikke klart, hvorvidt begrebet "bidrag" dækker alternativt "ejerudgift" (ejerbolig) eller "boligydelse" (andelsbolig). Begrebet "offentlig takstbestemt hjælp" er kun anvendt i denne lovbestemmelse, og det er ikke klart, hvorvidt det er forskelligt fra begrebet "takstbestemt hjælp". Der mangler tilsyneladende punktum efter første sætning i § 28, stk. 1.

Ifølge de generelle bemærkninger til loven, skal den blandt andre sikre mere ensartethed i kommunerne i forbindelse med tildeling af offentlig hjælp og minimere administrationsbyrden. Det vurderes, at denne bestemmelse uden retskrav er udtryk for det modsatte.

Det er uvist, om dette fører til øgede kommunale udgifter, da boligudgifterne i mange tilfælde er høje og ikke altid suppleret med boligsikring.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Bestemmelsen giver mulighed for at yde et tillæg til de personer der modtager takstbestemt hjælp og bor i egen bolig, eksempelvis ejerbolig eller andelsbolig. Tillægget kan højst være på 2.500 kr. kan udelukkende anvendes til dækning af bidragsydelse og renteomkostninger. Det kan ikke anvendes til nedbringelse af boliglånet.

Det er op til kommunalbestyrelserne hvor meget der skal ydes. Det skal blot være ud fra objektive kriterier således at der er ligestilling for loven.

”2.25). Overskrift "Overgang fra jobsøgningsydelse". Måske en mere præcis overskrift ville være "Tillæg i forbindelse med overgang fra jobsøgningsydelse" eller "Overgangstillæg”.

Svar: Ikke indarbejdet.

Overskriften fastholdes i den nuværende form.

”2.26). Ad § 30. Det vil være ønskeligt, at disse reguleringer offentliggøres i god tid, inden de nye beløb skal anvendes. Der skal understreges, at sociale ydelser reguleres årligt den 1. januar i.f.m. udgivelsen af takstcirkulære - ikke den 1. september.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen ændres til at reguleringen sker pr. 1. januar og offentliggøres ved departementets cirkulære om takstydelse på det sociale område.

”2.27). Ad§ 31. Der formodes, at der vil være mange ansøgere til akut engangshjælp, især dersom der er mulighed for at modtage denne type af hjælp over en længere periode, d.v.s. op til 3 måneder uden handlingsplan og tilsyneladende endnu længere, hvis der er udarbejdet handlingsplan. Det kan diskuteres, hvorvidt engangshjælp som ydes i over 3 måneder stadigvæk kan kaldes akut engangshjælp. Nærmere regler på området er meget ønskelige.”

Svar: Taget til efterretning.

Anvendelsesområdet for akut engangshjælp vil blive nærmere defineret i en kommende vejledning.

”2.28). Ad§ 31, stk. 1. Der antages, at formuleringen "hvis hverken ansøgeren eller dennes partner" vil skabe større klarhed.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens indhold fremstår klart. Der er ikke behov for en omformulering.

”2.29). Ad§ 31, stk. 2. Efter konkret vurdering kunne der være en fast sats til forsørgelse ("overlevelseshjælp") til at undgå unødvendige administrative udgifter.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det vil være en konkret vurdering, hvilket omfang der skal ydes hjælp.

”2.30). Ad § 32, stk. 1. Der formodes, at der vil være mange ansøgere om hjælp til dækning af enkeltudgifter, især hvis den nye Inatsisartutlov gør betingelserne for at modtage hjælpen mere lempelig i.f.t. den gældende lovgivning (§ 20, stk. 1, i landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp).”

Svar: Indarbejdet.

Der indsættes bestemmelse om at transbestemt ydelse er betinget af pludselig og uforudset begivenhed. Det er en videreførelse af de eksisterende regler.

”2.31). Ad§ 32, stk. 2. Der formodes at hjælp på baggrund af denne lovbestemmelse vil have anvendelse og virkning analogisk til støtteforanstaltning iht. § 21, stk. 4, nr. 4, i Inatsisartutlov

nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn. Derfor bør forpligtende betalingserviceordning være krav netop for at undgå restancer.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens anvendelse er analog med § 21, stk. 4, nr. 4, i Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn. Der er ikke krav om betalingserviceordning, men det anbefales at kommunalbestyrelsen går i dialog med modtageren af den trangsbestemte hjælp med henblik på at få lavet aftaler om eksempelvis betalingservice. Dermed kan lignende situationer i fremtiden undgås.

”2.32). Ad§ 33. Der foreslås præcisering af, hvorvidt der kun kan søges om flyttehjælp til en anden kommune eller også til Danmark, hvorvidt fraflytningskommunen skal indhente samtykke til flytning fra tilflytningskommunen inden flyttehjælp ydes samt eventuelle konsekvenser af, at fraflytningskommunen bevilger hjælpen uden forinden at indhente samtykke fra den grønlandske eller den danske tilflytningskommune.”

Svar: Indarbejdet.

Der kan kun søges flyttehjælp i forbindelse med flytning i Grønland, ikke til eller fra Danmark.

For at der kan ydes hjælp efter forslaget § 33, er det en betingelse at tilflytningskommunen giver samtykke. Det antages, at kommunerne som udgangspunkt giver samtykke, medmindre der er meget, der taler imod et samtykke.

”2.33). Ad§ 34. Det bør fremgå af bestemmelsen, hvem der er berettiget til at søge hjælp på boets vegne.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det vil fremgå af vejledningen, hvem der kan ansøge på vegne af boet. Det vil som udgangspunkt være den person, som skifteretten betragter som nærmeste efterladte, eller den der påtager sig at betale begravelsen.

”2.34). Overskrift "Nære pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse". Der foreslås at bindeord "og" erstatter "eller" i "død eller begravelse", så man udelukker absurd fortolkning (begravelse af ikke døde pårørende). Gældende landstingsforordning har formulering "alvorlig sygdom og/eller død og begravelse".

Svar: Indarbejdet.

”2.35). § 36. Se kommentar i pkt. 2.4-2.5. Her kunne man overveje, om ikke landsmyndighederne burde overtage disse udgifter.”

Svar: Indarbejdet

Offentlig hjælp administreres af kommunalbestyrelserne med undtagelse af de sjældne situationer med ansøgninger fra borgere uden for den kommunale inddeling. Forslagets § 55 udvides med præcisering af at Landskassen afholder udgifter til offentlig hjælp til personer, der har bopæl uden for den kommunale inddeling.

”2.36). § 36, stk. 2. Se kommentar i pkt. 2.8).”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens indhold fremstår klart. Der er ikke behov for en omformulering.

”2.37). § 37, stk. 1, nr. 6. Se kommentar i pkt. 2.34.

2.38). § 38, stk. 1, nr. 6. Se kommentar i pkt. 2.34.

2.39). § 39, stk. 1, nr. 6. Se kommentar i pkt. 2.34.”

Svar: Indarbejdet.

”2.40). § 39, stk. 1. I bemærkningerne til bestemmelsen er anført, at: "Nære pårørende er defineret som værende forældre til det sygdomsramte barn og partner til det sygdomsramte barns forælder". Som bestemmelsen er udformet, giver det efter vor mening ret til, at op til 4 personer kan falde ind under definitionen (den ene forælder samt dennes partner plus den anden forælder og dennes partner), hvilket kan forekomme urimeligt.”

Svar: Indarbejdet.

Meningen med bestemmelsen er at de forældre, der har den daglige omsorg for barnet skal have mulighed for at koncentrere sig om barnets omsorg og derfor for mulighed for at modtage takstbestemt hjælp, selvom de ikke opfylder betingelsen om ikke at kunne arbejde mindst 20 timer ugentligt, og heller ikke behøver at stå til rådighed for kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen forventes kun anvendt meget sjældent.

Bestemmelsen og bemærkningerne tilpasses, så det ikke er alle 4 der kan benytte bestemmelsen.

”2.41). § 40, stk. 1. For at skabe større klarhed, bør det fremgå af selve bestemmelsen, at ved trangsbestemt hjælp kan der ikke overhovedet ses bort fra likvide midler eller let omsættelige aktiver.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Trangsbestemt hjælp kan kun ydes, hvis modtageren eller dennes partner ikke selv har økonomi til. Hvis de har midler til selv at afholde udgiften, kan der ikke ydes trangsbestemt hjælp.

”2.42). § 42, stk. 1. Ansøgning i.h.t. § 7 samt § 36 kan ligeledes indgives til opholdskommunen på trods af, at det ikke står eksplicit i loven, at det drejer sig om akut hjælp. Er det rigtigt forstået?”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen tilrettes, så det præciseres, hvor der skal ansøges om hjælp til hjemrejse.

”2.43). § 43, stk. 2. Kommunen foreslår beskrevet, hvorvidt kommunen kan kræve oplysninger om ansøgerens økonomiske forhold/ferieforhold fra andre parter end offentlige myndigheder, f.x. private arbejdsgivere. Kommunen ønsker ligeledes beskrevet, om andre husstandsmedlemmer skal informeres, hvis der indhentes oplysninger om disses økonomiske forhold /ferieforhold. I bekræftende fald udbedes eksempel på, hvordan dette kan ske, uden at tavshedspligten i forhold til ansøgeren overtrædes.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsens ordlyd angiver klart, at det drejer sig om offentlige myndigheder. Altså kan der ikke indhentes oplysninger fra private, jf. bestemmelsen. I forbindelse med kontrol af sager om offentlig hjælp, kan der jf. forslaget § 43, stk. 3 indhentes oplysninger om løn fra arbejdsgivere.

Det følger af reglerne i Persondatalov for Grønland, at borgerne skal informeres, hvis deres data anvendes i sagsbehandling.

Forholdene vil blive nærmere beskrevet i en kommende vejledning.

”2.45). § 54, stk. 2. Henvisning til § 2, stk. 1, må være en fejl. Der bør henvises til § 42, stk. 1, sætning nr.3.”

Svar: Indarbejdet.

”2.46). § 55. Udgifter til offentlig hjælp til personer med fast bopæl eller ophold uden for den kommunale inddeling afholdes vel af Naalakkersuisut?

Svar: Indarbejdet.

Udgifter til offentlig hjælp til personer med fast bopæl eller ophold uden for den kommunale inddeling afholdes af Naalakkersuisut. Dette præciseres i bestemmelsen.

”2.47). § 56. Det er ønskeligt, at det nye IT-system vil være i stand til at generere statistik automatisk på baggrund af de data, der dannes ved daglig sagsbehandling, herunder til at sikre ensartet datagrundlag og dataformat i hele landet samt muliggøre løbende indhentning af statistik af Naalakkersuisut efter behov.”

Svar: Taget til efterretning.

Det nye IT-system udarbejdes med henblik på at gøre sagsbehandlingen bedre og nemmere. Herunder også med mulighed for at udtrække statistiske data.

”2.48). § 57, stk. 3. Trods af denne regel må det stærkt tilrådes at udarbejde ny lovgivning om hjemmehjælp.”

Svar: Taget til efterretning.

Naalakkersuisut har intention om, på sigt at fremsætte ny lovgivning vedrørende social service, hvori der bl.a. vil være hjemmel til udstedelse af nye bekendtgørelser om hjemmehjælp.

”2.49). § 59, stk. 3. Ang. udtryk "Tillæg for handlingsplan" (nu tilsyneladende i singularis) se kommentar i pkt. 2.22).”

Svar: Indarbejdet.

Ordlyden ændres fra ”tillæg” til ”tillæg vedrørende handlingsplan”.

8. MIO

“Børnetalsmanden har den 27. august 2021 modtaget høring vedr. ”Forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp”.

Børnetalsmanden takker for denne mulighed for at kommentere på høringen.

Børnetalsmanden vurderer høringen ud fra et børne- og ungeperspektiv ud fra FN's Konvention om Barnets

Rettigheder, særligt FN-artikel 3, 26 og 27:

Artikel 3

I alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række.

Artikel 18

Deltagerstaterne skal bestræbe sig på at sikre anerkendelse af princippet om, at begge forældre har fælles ansvar for barnets opdragelse og udvikling. Forældrene, eller i givet fald værger, har hovedansvaret for barnets opdragelse og udvikling. Barnets tarv skal for dem komme i første række. 2. Med henblik på at sikre og fremme de rettigheder, der er indeholdt i denne konvention, skal deltagerstaterne yde passende bistand til forældre og værger ved disses udførelse af deres pligter som opdragere af børn og skal sikre udviklingen af institutioner, ordninger og tjenesteydelser til omsorg for børn. 3. Deltagerstaterne skal træffe alle passende forholdsregler for at sikre, at børn af arbejdende forældre har ret til at nyde godt af omsorgsforanstaltninger for børn, som de er berettigede til.

Artikel 26

Deltagerstaterne skal anerkende ethvert barns ret til at nyde godt af social sikkerhed, herunder social forskning, og skal tage de nødvendige forholdsregler for at opnå uindskrænket opnåelse af denne ret i overensstemmelse med national ret.

1. Hvor det er hensigtsmæssigt bør bistanden ydes under hensyntagen til de forhåndenværende midler og omstændighederne, for barnet og de personer, der har ansvaret for barnets underhold, og til enhver anden omstændighed af betydning for en bistandsansøgning indgivet af barnet eller på dets vegne.

Artikel 27

1. Deltagerstaterne anerkender ethvert barns ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling.
2. Forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling.
3. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med nationale forhold og inden for deres evner og økonomiske muligheder træffe passende forholdsregler for at bistå forældre og andre med ansvar for barnet med at gennemføre denne ret og skal i tilfælde af behov derfor yde materiel bistand og udarbejde støtteprogrammer, især med hensyn til ernæring, beklædning og bolig.

Generelle bemærkninger

Børnetalsmanden er generelt opløftet over at se, at reformen om offentlig hjælp sætter fokus på at øge beskæftigelsen og gøre op med utilstrækkelig effektivitet med andre indsatser på social-, arbejdsmarkeds-, uddannelses-, og sundhedsområdet. Den er desuden en styrkelse for de personer og familier, som har risiko for at leve i fattigdom. Det er ligeledes glædeligt, at

der kommer mere fokus på de unge, som ikke kommer videre efter folkeskolen. Som Børnetalsmand er det ligeledes vigtigt, at der sker en helhedsorienteret koordinering for de udsatte familier. Det er positivt, at der her er fokus på tværfaglige indsatser, da dette er et stort behov rundt omkring de forskellige byer og bygder.

Med henvisning til Koalitionsaftalens formulering: ”*Koalitionen er enig om, at der er behov for en massiv indsats med hensyn til børn og unge. Koalitionen mener, at der i forbindelse med arbejdet med børn, er behov for at inddrage forældrene (...)*” finder Børnetalsmanden det derfor oplagt at fokusere på inddragelse af borgerne i loven om offentlig hjælp. Børnetalsmanden vil især gøre opmærksom på de mange borgere – også uden komplekse problemstillinger - der i deres sagsbehandling ikke føler, at de bliver mødt med anerkendelse og forståelse af myndighederne. Det risikerer at få den følge, at børnene i disse familier ikke får den hjælp, de har ret til.”

Svar: Taget til efterretning.

Et af formålene med forslaget er at der tages udgangspunkt i den enkelte borgers konkrete situation. Dette blandt andet gennem individuelt tilrettelagte handlingsplaner. Det er derfor forventet at der i højere grad vil blive lyttet til den enkelte borger.

“Side 3, Almindelige bemærkninger

Inatsisartut har vedtaget National handlingsplan for omsorgssvigt af børn samt National handlingsplan for implementering af FN’s Børnekonvention. Disse bør også fremgå.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Forslaget omhandler sociale ydelser til voksne, samt børn der selv har en forsørgelsespligt. Departementet er enig i, at personer, der modtager offentlig hjælp, ofte kan have komplekse problemstillinger. Herunder blandt andet problemer i familielivet, og i nogle tilfælde omsorgssvigt af børn. En sagsbehandling og konkret helhedsvurdering af borgerens problemstilling vil medføre, at den øvrige sociale lovgivning anvendes, hvor det er berettiget.

I tilfælde med risiko for, eller mulig omsorgssvigt af børn, skal der anvises hjælp efter Inatsisartutlov om støtte til børn.

“Side 4, Almindelige bemærkninger

Handlingsplaner for børn under lov til støtte om børn og unge er ofte mangelfuld i kommunerne eller bliver ikke revideret, og når behovene har ændret sig, kan sagsbehandlingen ikke følge med pga. udskiftning eller mangel på uddannet personale. Der bliver et stor vurderingsbehov hos udsatte familier med komplicerede sociale problemer, hvor det er vigtigt, at sagerne bliver vurderet af sagsbehandlere med fra social- og sundhedsfaglig baggrund og ikke mindst med børnefagkyndig personale. Sagerne falder ofte fra hinanden, da

der mangles en koordinerende faglig enhed, samt mangel på helhedsorienterede behandlingssteder.

Anbragte børn har mulighed for at få efterværn i henhold til § 42, stk 2. Ifølge undersøgelser, har mange tidligere anbragte børn svære livsvilkår. Disse børn skal derfor beskyttes særligt, jf. Børnekonventionens artikel 25. Der bør derfor være et særligt fokus på denne målgruppe.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der er i forslaget indarbejdet krav om, at kommunalbestyrelsen nedsætter mindst et tværfagligt team med fokus på unge under 30 år. Unge der har været anbragt uden for hjemmet vil også være omfattet.

“Side 5, Almindelige bemærkninger

I forhold til mere fokus på borgernes ressourcer, bør der være opmærksomhed på at mange steder er udfordrede i forhold til at kunne tilbyde indsatser ud fra det som borgerne har behov for. Der bør også være mere opmærksomhed på PTSD-lidelser i Grønland blandt børn som har været udsat for omsorgssvigt/sekuelle overgreb, og voksne med senfølger af omsorgssvigt/sekuelle overgreb i barndommen.”

Svar: Taget til efterretning.

Naalakkersuisut arbejder for at hele Grønland skal have flest mulige tilbud. Hvis en borger ikke kan varetage mindst 20 timers arbejde ugentligt på grund af omsorgssvigt mv., vil det så vidt muligt indgå i den individuelt tilrettelagt handlingsplan.

“Side 6, Almindelige bemærkninger

Lov om støtte til børn skal forebygge at familier ikke udsættes af deres boliger og Børnekonventionens artikel 18, siger at der skal sikres støtte til forældre som har behov for det. I reformen lægges der op til, at der skal laves handlingsplaner med en tværfaglig tilgang. Reformen vil være til stor gavn for familier som er udsatte, fordi der skal laves en koordineret indsats. Det er dog bekymrende at Landstingsforordning nr. 14 af 1. november 1982 om tværfaglig samarbejde i sociale sager, er forældet. MIO opfordrer derfor til en revidering af forordningen så rammerne sikrer det tværfaglige arbejde.

Det glæder Børnetalsmanden, at de unge som bliver modtagere af offentlig hjælp skal have udarbejdet handlingsplaner, hvor fokus bliver at de hurtigt bliver jobparate eller kommer i uddannelse eller på arbejdsmarkedet. Disse unge har ofte mistet tilliden til systemet og været igennem svære livsvilkår. Det er derfor vigtigt at der tages hurtigt hånd om dem, så snart de kommer ud af folkeskolen i form af særlig tilrettelagte handlingsplaner.”

Svar: Taget til efterretning.

Opfordringen overbringes til Departementet for Børn, Unge og Familier der er ressort ansvarlig for Landstingsforordning nr. 14 af 1. november 1982 om tværfaglig samarbejde i sociale sager.

“Side 13, Almindelige bemærkninger

Inatsisartut har vedtaget at lave et tværsektorielt samarbejde i forhold til National handlingsplan om omsorgssvigt af børn og implementeringen af FN's Børnekonvention, hvilket offentlig hjælps reformen er en vigtig del af og kan ikke adskilles fra social-skole- og sundhedsområdet.

Derudover har Børnetalsmanden ingen bemærkninger.”

9. Qeqqata Kommunia

“Qeqqata Kommunia værdsætter at Naalakkersuisut søger at adressere samspilsproblemer i forbindelse med ydelsesstrukturen, og søger at gøre incitamentet til at være tilknyttet arbejdsmarkedet større hos ydelsesmodtagerne.

Det er dog kommunens erfaring at de fleste ydelsesmodtagere har så store fysiske, psykiske eller sociale udfordringer, at de ikke er i stand til at varetage et deltidsarbejde. På nuværende tidspunkt har sagsbehandlerne i kommunen kun mulighed for, at tilbyde misbrugsbehandling i Allorfik, rådgivningsforløb i familiecenteret (som kun er tiltænkt børnefamilier) og henvisning til Pissassarfik (som kun er tiltænkt borgere omfattet af handicaplovgivningen). Kommunen har brug for flere tilbud til at imødegå ydelsesmodtagernes ofte komplicerede og i mange tilfælde, overlappende udfordringer.

Qeqqata Kommunia opfordrer derfor Naalakkersuisut om at yde økonomisk støtte til, at kommunerne kan oprette flere tilbud med henblik på, at kommunerne kan implementere reformens formål med, at give ydelsesmodtagerne incitament til at forbedre egne levevilkår.”

Svar: Taget til efterretning.

Naalakkersuisut vil arbejde videre med udvikling af forskellige tilbud, samt tage de eventuelle øget økonomiske omkostninger med i overvejelserne.

”Kommunen har derudover følgende bemærkninger til de enkelte paragraffer:

Ad § 15: Kommunen har på nuværende tidspunkt allerede et godt tværfagligt samarbejde med forskellige offentlige instanser herunder Familiecenteret, Majoriaq, Sundhedsvæsenet mv., hvorfor kommunen ser frem til at fortsætte de gode samarbejde, men anser det for værende unødvendigt at etablering af tværfaglige teams indgår i forslaget.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er et hovedprincip, at borgerens samlede situation tages i betragtning. Det er derfor vigtigt, at der anvendes tværfaglig viden i bestræbelserne på at hjælpe borgeren. Hvis kommunalbestyrelsen i forvejen har et velfungerende tværfagligt team til behandling af socialsager, vil Inatsisartutlovens forpligtelse være opfyldt, hvis der samtidig også er særlig fokus på unge under 30 år.

”Ad § 17: I den nuværende lovgivning står det meget klart hvad handlingsplanen skal indeholde, hvorimod man i nærværende forslag til lov og dens bemærkninger ikke har en liste over hvad handlingsplanen skal indeholde. Kommunen vil opfordre Naalakkersuisut til at lave nærmere regler om, hvad en handlingsplan skal indeholde for at sikre en ensartet og koordineret sagsbehandling i alle sager om offentligt hjælp.”

Svar: Taget til efterretning.

Der vil blive udarbejdet en bekendtgørelse med nærmere regler for indhold i handlingsplanen.

”Ad § 19: Kommunen har på nuværende tidspunkt et samarbejde med Majoriaq i forhold til revalidering af borgere på førtidspensionsområdet, hvor Majoriaq har ansvaret for at få borgeren i kontakt med virksomheder med henblik på, at få borgeren på jobprøvning. Kommunen mener at man må bevare arbejdsfordelingen på alle områder for, at bevare overblik over hvilke arbejdsområder de forskellige offentlige instanser er ansvarlige for. Kommunen mener derfor at Majoriaq er den rette instans til, at bistå ydelsesmodtageren med indgåelse af aftale med frivillig mentor, eftersom Majoriaq allerede har forbindelse med de lokale virksomheder.”

Svar: Taget til efterretning.

Den frivillige mentor ordning vedrører takstbestemt hjælp. Derfor er reglerne reguleret i dette forslag. Der er ikke noget til hinder for at kommunalbestyrelsen indgår i samarbejde med Majoriaq om den mest hensigtsmæssige pragmatiske løsning.

”Ad §22: Kommunen har svært ved at se hvordan grundtaksten på 4.500kr per måned, kan dække alle de faste og variable månedlige udgifter som husleje, mad, tøj mv., med de priser der er i Grønland i dag. Qeqqata Kommunia vil i den forbindelse vide, hvilke kriterier Naalakkersuisut har benyttet i beregningen af grundtaksten.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Grundtaksten er fastsat ud fra en vurdering af, hvad det er muligt at overleve på uden at lide nød, baseret på VIVE's analyse af offentlig hjælp i 2018. Samtidigt indeholder forslaget incitament til aktiv deltagelse, der kan udløse ekstra tillæg.

Dette er beskrevet i de almindelige bemærkninger.

”Ad §§24-26: Ydelsesmodtagerne vil efter den reformerede lovgivning se frem til tillæg som udbetales, såfremt de deltager aktivt i og gennemfører aktiviteter bestemt i handlingsplanen. Kommunen er i bund og grund glad for, at man på den måde søger at gøre incitamentet til at deltage aktiv i sagsbehandlingen større samtidig med, at man gør incitamentet til at være tilknyttet arbejdsmarkedet større. Kommunen støtter dog ikke forslaget om, at man giver ydelsesmodtageren et tillæg, som reduceres hvis vedkommende selv eller en partner har haft indkomst i den pågældende periode. Dette vil medføre en uforholdsmæssig høj grad af administrativt merarbejde sammenholdt med ydelsens størrelse.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde eller ved at bruge sin formue. Det kan også være at andre har en forsørgelsespligt.

”Ad §53, stk. 3: Den gældende lovgivning angiver at kommunalbestyrelsen kun **i særlige tilfælde**, efter forløbet af 1 år efter udbetalingen af offentligt hjælp kan beslutte, at kravet om tilbagebetaling bortfalder. Hvorimod man i nærværende forslag foreslår at kravet på tilbagebetaling af offentligt hjælp, automatisk bortfalder 2 år efter udbetaling.

Kommunen er bange for at der kan være visse borgere, der kan finde på at misbruge offentligt hjælp eftersom tilbagebetalingskravet bortfalder allerede 2 år efter. Kommunen opfordrer derfor Naalakkersuisut til at fastholde stk. 3 i den gældende paragraf 48, der angiver at kommunalbestyrelsen kun i særlige tilfælde kan beslutte, at tilbagebetalingskravet bortfalder.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Det indarbejdes, at krav som kommunalbestyrelsen ikke har gjort krav på efter 2 år forældes. Dette er en skærpelse de almindelige forældelsesfrister i forhold til de gældende regler om forældelse. Det er formålet med bestemmelse, at der ikke holdes liv i gæld, hvor inddrivelsen er vurderet som håbløs, samt at kommunalbestyrelserne skal sikre sig at holde øje med inddrivelserne.

”Qeqqata Kommunian opfordrer Naalakkersuisut **til** at køre et introduktionskursus før den nye lovgivning på området træder i kraft, med henblik på at sikre at der bliver en fælles forståelse hos de kommunale sagsbehandlere, om den reformerede lovgivning.”

Svar: Taget til efterretning.

Der er i forslaget afsat midler til afholdelse af undervisning i hele Grønland vedrørende de nye regler.

”Høringssvaret er behandlet administrativt.”

10. Avannaata Kommunia

”Generelle kommentarer:

Avannaata Kommunia hilser det velkomment, at der med de to lovforslag: dels det foreliggende om offentlig hjælp, dels om jobsøgningsydelse nu bliver tydeligere, hvilke personer, der er berettiget til jobsøgningsydelse, og hvilke personer der er berettiget til offentlig hjælp og under hvilke forudsætninger.

Avannaata Kommunia stiller sig tvivlende over for det i Bemærkningerne til lovforslaget, Almindelige bemærkninger anførte om, at overgangen til takstbestemt hjælp i sig selv vil bevirke så stor en administrativ lettelse, som det der lægges til grund. Dette vurderes på baggrund af, at en stor del af de nuværende offentlig hjælp-modtagere, som modtager offentlig hjælp gennem længere tid, har de samme løbende udgifter til f.eks. husleje og aconto-varme, og derfor alligevel er berettiget til at modtage det samme beløb hver gang.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er vurderet, at der bruges væsentlige administrative resurser i forbindelse med skønsbaseret udmålingen af offentlig hjælp. Dette blandt andet på baggrund af VIVEs analyse af offentlig hjælp i Grønland.

Samtidigt forventes en stor del af offentlig hjælp modtagere at overgå til jobsøgningsydelse, og dermed lette administrationen af offentlig hjælp.

”Udtrykket "stå til rådighed for kommunalbestyrelsen" foreslås ændret til "være tilgængelige for/kunne kontaktes af" eller lignende.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Udtrykket "stå til rådighed" er alment anvendt i sagsbehandling om sociale ydelser. Dette omfatter blandt andet også at være tilgængelig for, at kunne kontaktes mv.

”I bemærkningerne til loven anvendes ordet "bosted" flere gange. Dette foreslås ændret til "bopæl" eller "by/bygd”.

Svar: Indarbejdet.

Bosted erstattes med bopæl.

”Kommunen forventer, at de skrivefejl/ trykfejl/sproglige fejl, der er både i lovforslaget og i bemærkningerne, rettes inden videre behandling.

Konkrete kommentarer:

Ad § 1: Ingen kommentarer.

Ad § 2: Ingen kommentarer.

Ad § 3: Kommunen ønsker en tydeliggørelse af formålet med denne bestemmelse, herunder således at forskellen mellem § 3 og § 4 bliver tydeligere og således, at det klart fremgår, om bestemmelsens nr. 3 medfører forsørgelsespligt over for samlevende (fra samlivets første dag), eller om hensigten er, at det derved lægges til grund, at samlevende hver skal bidrage med halvdelen af diverse fælles udgifter, f.eks. husleje og el. Kommunen er opmærksom på, at det fortrinsvis vil få betydning for afgørelser efter kapitel 7. Kommunen finder endvidere ikke, at bemærkningerne til § 3 udgør tilstrækkelig hjælp til at foretage vurdering af, hvornår der reelt er tale om "ægteskabslignende forhold". Det skal bemærkes, at disse undersøgelser og vurderinger kan være ret ressourcekrævende. Dette er f.eks. tilfældet, hvor den "mulige" partner i Folkeregisteret er tilmeldt samme by men uden fast bopæl.”

Svar: Indarbejdet.

Bemærkningerne udvides med en beskrivende definition af ægteskabslignende forhold.

Der foreligger et ægteskabslignende forhold, når parterne gennem kontante bidrag, arbejde i hjemmet eller på anden måde bidrager til den fælles husførelse, og der er tale om et samlivsforhold, der kan føre til ægteskab eller registreret partnerskab efter grønlandsk ret.

”Ad § 4: Ingen kommentarer.

Ad § 5 stk. 1, nr. 3: Det er ønskeligt med en liste over de aftaler, der her er tale om.”

Svar: Taget til efterretning.

De relevante aftaler vil fremgå af en kommende vejledning.

”Ad § 5, stk. 2: efter ordene "det grønlandske samfund" bør tilføjes "jf. § 22, stk. 2.”

Det er ønskeligt, at der udarbejdes hjælp til vurderingen af, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund, enten i form af en bekendtgørelse eller i vejledning.

Svar: Taget til efterretning.

Fast tilknytning til det grønlandske samfund vil blive nærmere beskrevet i en kommende vejledning.

”Ad§ 6, stk. 1: Henvisningen til§ 30 bør ændres til§ 31.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad§ 6, stk. 2: I disse situationer bør udgifterne til akut hjælp dækkes af Selvstyret.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Administration af offentlig hjælp og udgifterne forbundet hermed, er udlagt til kommunerne og indgår som del af den økonomiske aftale mellem kommunerne og Selvstyret.

”I bemærkningerne til§ 6 bør ordet "kommunebestyrelsen" ændres til "kommunalbestyrelsen".

Svar: Indarbejdet.

”Ordene”§ 40 finder ikke anvendelse på trangsbestemt hjælp” bør også fremgå direkte af loven, enten§ 6 eller§ 31.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det følger af ordlyden i bestemmelsen at ansøgeren eller dennes partner, ikke har mulighed for selv at afholde den konkrete udgift. Dette indebærer blandt andet at sælge andre ting af økonomisk værdi.

”Ad § 7, stk. 1: det bør fremgå tydeligt, om der er geografiske begrænsninger, eller om bestemmelsen gælder hele verden.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det fremgår af bestemmelsen i den tilhørende § 36, at det omhandler udenlandske statsborgere. Der er dermed ingen geografisk begrænsning.

”Ad § 7, stk. 2: I loven er anvendt ordene "betaling af hjemrejse". I bemærkningerne er anført "offentlig hjælp til flytning". Da der er væsentlig forskel på disse to udtryk og omkostningerne derved, bør ordlyden i bemærkninger ændres, så den svarer til lovgivningen.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen giver hjemmel til at udenlandske statsborger kan få hjælp til at komme hjem i de tilfælde, hvor de er strandet i Grønland uden mulighed for selv at forsørge sig, eller har økonomiske midler til selv at betale for en rejse hjem.

Som udgangspunkt er det kun billetten til rejsen, der dækkes. Dog kan der i særlige tilfælde være behov for at dække en evt. overnatning samt forplejning under rejsen.

”Ad § 8, stk. 1: I bestemmelsen er anført "20 timer", mens der i f.eks. § 1 i Lovforslag til Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse er anført "20 timer". Der ses ikke i bemærkningerne til nogen af lovene at være en forklaring på denne forskel. Det foreslås derfor, at forskellen enten forklares, eller at antal timer bliver det samme i begge lovgivninger.”

Svar: Indarbejdet.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

”Ad § 9, stk. 1: I loven er anvendt ordene "oppebærer et andet forsørgelsesgrundlag". I bemærkningerne er anvendt "er dækket gennem andre ydelser". Da der er forskel på disse to udtryk, bør der skabes overensstemmelse. En person, der f.eks. modtager barseldagpenge svarende til 14 timer efter § 41 i Inatsisartutlov nr. 5 af 19. november 2020 om orlov i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption vil således "oppebære et andet forsørgelsesgrundlag", men vedkommendes forsørgelsesbehov er ikke nødvendigvis "dækket". Det bør derfor klart fremgå af loven, om en person i denne eller tilsvarende situation vil kunne modtage takstbestemt hjælp med en tilsvarende brøkdelt, eksempelvis 26/40 dele. Situationen ses ikke dækket af § 38. Kommunen er opmærksom på bemærkningerne til § 10.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Reglerne om offentlig hjælp er subsidiære til anden forsørgelse eller ydelse. Der kan derfor ikke søges takstbestemt hjælp hvis man eksempelvis modtager barseldagpenge eller løn under barsel, hvilket er beskrevet i bemærkningen til § 38. Der er ingen mulighed for brøkdels takstbestemt hjælp.

Alle kan søge om transbestemt offentlig hjælp og få hjælpen bevilget, hvis betingelserne i øvrigt opfyldes.

”Ad § 9, stk. 2: Der bør være en henvisning til § 37. Det foreslås, at ordene "på institution eller døgntilbud" ændres til "på institution, døgntilbud eller lignende.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad bemærkningerne til bestemmelsen: Det bør fremgå klart, gerne i en bekendtgørelse, hvornår det skønnes rimeligt, at en person opsiger en lejebolig og i så fald, om der kan ydes hjælp til opmagasinering. Der tænkes specielt på en situation, hvor et ophold er længerevarende men dog midlertidigt.”

Svar: Taget til efterretning.

Det fremgår af bemærkningen at ophold i mere end 3 måneder ikke længere kan betragtes som midlertidigt. Dette følger samme betragtning som er defineret i Inatsisartutlov om førtidspension § 22 om uændret ydelse ved midlertidigt ophold uden for eget hjem.

”Ad§ 9, stk. 3: Det foreslås, at ordene "på institution eller døgntilbud" ændres til "på institution, døgntilbud eller lignende".”

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 10: Det er ønskeligt med en tydeliggørelse af, hvad udtrykket "mulighed for selv at afholde udgifter" dækker, f.eks. lån i bank eller hos private.”

Svar: Taget til efterretning.

I det omfang at ansøger realistisk vil kunne få et banklån på almindelige vilkår, eksempelvis mod at stille sikkerhed, vil betingelsen om ”ikke at have mulighed for selv at afholde udgiften” ikke være opfyldt. Der kan ikke stilles krav om, at der optages private lån.

Formålet med bestemmelsen er at afgrænse muligheden for at søge trangsbestemt hjælp, så den trangsbestemte hjælp fremstår som subsidier til øvrige muligheder for ydelser.

Anvendelsesområdet vil blive uddybet i en kommende vejledning.

”Ad§ 11, stk. 1: se generelle bemærkninger vedrørende ordene "stå til rådighed for kommunalbestyrelsen".

Det virker som om denne bestemmelse og særligt bemærkningerne til bestemmelsen i højere grad retter sig til nuværende lovgivning og ikke fuldt ud tager højde for, at de fleste af de personer, der vil kunne påtage sig et arbejde, vil være i den persongruppe, der henhører under jobsøgningsydelseslovgivningen og ikke nærværende lov. Det foreslås derfor, at de krav, der stilles til den enkeltes "rådighed" udfærdiges mere individuelt, f.eks. i personens handleplan.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Udtrykket ”stå til rådighed” er alment anvendt i sagsbehandling om sociale ydelser.

At stå til rådighed for kommunalbestyrelsen i forhold til modtagelse af offentlig hjælp er betinget af en individuelt tilrettelagt handlingsplan. Den bør indeholde konkrete tiltag og aktiviteter, som modtageren af offentlig hjælp er forpligtet til at deltage aktivt i.

”For så vidt angår det sidste afsnit i bemærkningerne til § 11, stk. 1, foreslås, at dette flyttes til bemærkningerne til § 12, og at betydningen af det anførte "kan være nødsaget til at stille virksomheden i bero" kommer til at fremstå klart i loven, ligesom der udbedes forklaring på, hvad dette indebærer.

For så vidt angår det sidste afsnit i bemærkningerne til § 11, stk. 2, foreslås, at dette flyttes til bemærkningerne til § 12.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bemærkningerne relaterer til de enkelte bestemmelser, mens forslaget § 12 er en præcisering af, at selvstændige erhvervsdrivende også er berettiget til at søge takstbestemt hjælp efter forslaget regler.

Forslagets § 12 er indsat for at imødekomme de mange henvendelser departementet modtager, om selvstændige erhvervsdrivendes mulighed for at søge offentlig hjælp efter de gældende regler.

”Ad § 13: Det er uklart, om bestemmelsen også dækker frivilligt, ulønnet arbejde i et omfang af op til ca. 10 timer.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen er et incitament til at modtageren af takstbestemt hjælp kan opnå en ekstra indtægt, og stadig betragtes som værende til rådighed for kommunalbestyrelsen.

Frivilligt arbejde kan skabe en kontakt til arbejdsmarkedet, og det bør derfor opfordres, men er ikke omfattet af bestemmelsens timeantal. Frivilligt arbejde kan i stedet indgå som en del af handlingsplanen.

Bestemmelsens ordlyd rettes til takstbestemt hjælp. Betragtninger om frivilligt arbejde indarbejdes i bemærkningerne.

”Ad § 14, stk. 1: Ordene "søger om hjælp" bør ændres til "søger om offentlig hjælp" eller "søger om økonomisk hjælp”.

Svar: Indarbejdet.

Ordlyden ændres til offentlig hjælp.

”Det foreslås, at der tilføjes et stk. 3: Har personen modtaget sådan vejledning inden for de seneste 6 måneder, kan denne undlades, medmindre personen selv ønsker vejledning.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Denne mulighed er indarbejdet i bestemmelsens ordlyd. Kommunalbestyrelsen skal vurdere, om der er behov for at yde vejledning.

”Ad § 15: Der bør gives mulighed for, at en persons sagsbehandler kan vurdere, om der i hver enkelt sag er behov for, at sagen visiteres af et tværfagligt teams, eller om der ikke er behov for dette.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Borgere der ikke kan arbejde 20 timer ugentligt, er berettiget til at modtage takstbestemt hjælp. Det er departementets vurdering, at disse borger som udgangspunkt har komplekse udfordringer, der gør at de ikke kan anses for at være jobparate. Disse udfordringer overlapper flere forskellige sagsområder. Derfor er det nødvendigt med en tværfaglig behandling af sagen.

”Ad § 16: Det anføres, at der skal foretages en "helhedsorienteret vurdering af i hvilket omfang, ansøgeren kan varetage sædvanlig beskæftigelse mindst 20 timer ugentligt...". Tilsvarende er i bemærkningerne anført: "Der er en betingelse, at den ledige..." (Der må her forstås "en betingelse for at modtage takstbestemt hjælp".) Da det beror på denne vurdering, om personen skal modtage offentlig hjælp eller jobsøgningsydelse, må der antages at være tale om en afgørelse. Det foreslås derfor, at ordet "afgørelse" anvendes, blandt andet så der ikke er tvivl om, at bestemmelserne i Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer finder anvendelse. Det kan eventuelt ske ved at tilføje et stk. 2 med følgende ordlyd: "På baggrund af denne vurdering, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, hvorvidt..."”

Svar: Indarbejdet.

Det vil blive præciseret, at der træffes afgørelse om jobparathed, altså hvorvidt borgeren kan arbejde mindst 20 timer om ugen. Denne afgørelse kan påklages.

”Ad§ 17, stk. 1: I bemærkningerne til§ 17, stk. 1, er anført "Det vil være lovpligtigt, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde en helhedsorienteret indsats, som der er truffet afgørelse om på et tværfagligt grundlag". Ligeledes er senere anført "Det er kommunalbestyrelsen der endelig træffer afgørelse om handlingsplanens mål og indsatser. Afgørelsen kan påklages til

Det Sociale Ankenævn." Det forudsættes således i bemærkningerne, at der i medfør af § 17 skal træffes en egentlig afgørelse. Dette bør fremgå tydeligt af selve bestemmelsen, tilsvarende kommunens kommentarer til § 16. Hvis der menes den afgørelse, som omhandles i § 18, bør det fremgå klart. Ad § 17, stk. 2: I bemærkningerne til § 17, stk. 2 er anført: "Når indsatsen beskrevet i handlingsplanen er gennemført tages stilling til om modtager af offentlig hjælp kan overgå til jobsøgningsydelse". Da det beror på denne vurdering, om personen skal modtage offentlig hjælp eller jobsøgningsydelse, må der antages at være tale om en afgørelse. Det foreslås derfor (tilsvarende bemærkningerne ovenfor til § 16), at ordet "afgørelse" anvendes, blandt andet så der ikke er tvivl om, at bestemmelserne i Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer finder anvendelse."

Svar: Ikke indarbejdet.

Handlingsplanen som helhed er defineret som faktisk forvaltningsvirksomhed. Der er dermed ikke tale om en afgørelse, der kan påklages.

Delelementer af handlingsplanen vil indeholde afgørelsesmomenter, der kan påklages.

Det er dog et krav, at hele handlingsplanen er velbegrundet og dokumenteret til brug for eventuelle klagesager, det fremtidige sagsforløb og eventuel overdragelse til andet sagsforløb som eksempelvis ansøgning om førtidspension eller jobsøgningsydelse.

Bemærkningerne vil blive tilrettet, så der ikke er tvivl om, at handlingsplanen er defineret som en faktisk forvaltningsvirksomhed.

"Ad § 17, stk. 5: I lovtæksten er anført, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om behandling af sygdom. I bemærkningerne til § 17, stk. 5, er anført: "...og herunder regler der pålægger modtager af offentlig hjælp at søge behandling for sygdom." Behandling af sygdom bør efter Avannaata Kommunias opfattelse være et tilbud, der fremsættes af sundhedsvæsenet og ikke noget, som kommunen kan træffe afgørelse om. I øvrigt henvises til ovenstående kommentarer vedrørende afgørelse, idet ordet "pålæg" her må antages at betyde "træffe afgørelse".

Svar: Taget til efterretning.

Det er sundhedsvæsenet der giver tilbud om behandling. Det kan være en betingelse i handlingsplanen, at der søges hjælp og deltages aktivt i en eventuel behandling forestået af sundhedsvæsenet, hvis dette er aftalt i et samarbejde mellem borger og kommunalbestyrelse.

Nærmere regler om pålæg i forbindelse med sygdom og misbrug vil blive udarbejdet i en kommende bekendtgørelse.

”Ad § 18: Der henvises til kommunens bemærkninger til §§ 16 og 17 ovenfor.”

Svar: Taget til efterretning.

Handlingsplanen som helhed er en faktisk forvaltningsvirksomhed og kan derfor ikke påklages. Dele af handlingsplanen kan efter konkret vurdering betragtes som afgørelser i henhold til i Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer.

Der vil blive udarbejdet vejledende eksempler i forbindelse med en kommende vejledning og undervisningsmateriale til implementering af Inatsisartutloven.

”Ad § 19, stk. 1: I bemærkningerne til § 19, stk. 1, er anført, at arbejdet som mentor er ulønnet. Da mentorordning på dette område er et nyt tiltag, bør det fremgå af selve lovgivningen.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Nærmere regler om frivillige mentorer vil blive udarbejdet i en kommende bekendtgørelse.

”Ad § 20, stk. 2: Det er anført, at kommunalbestyrelsen i medfør af Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse skal træffe afgørelse om, hvorvidt personen er jobparat. Da bestemmelsen er indeholdt i nærværende lovgivning, bør afgørelsen træffes i medfør af § 20, stk. 2, jf. § 8, stk. 1, og således, at den går ud på, at personen ikke længere opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp, men i stedet henvises til at søge jobsøgningsydelse. Hvis hensigten er som anført i bemærkningerne: "Indstillingen behandles og afgøres i praksis af Majoriaq", bør bestemmelsen udgå af nærværende lov.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen tilrettes så 2. punktum udgår. Dermed kan redegørelsen resultere i en ansøgning om jobsøgningsydelse efter regler i forslag til Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse.

”Ad § 21: ingen kommentarer. Ad § 22: ingen kommentarer.

Ad § 23: Det foreslås, at beløbet på 210 kroner ændres til en del af grundtaksten i henholdsvis § 22, stk. 1, § 22, stk. 2 og § 22, stk. 3, for eksempel 1/21 af det relevante beløb, da dette dels vil betyde en nemmere regulering end den, der følger af § 30, dels vil sætte beløbet i nærmere relation til grundtaksten og derved tydeliggøre hensigten og sammenhængen.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Beløbet er nævnt i lovtæksten som en hjælp til lettere forståelse af konsekvensen ved en eventuel udeblivelse.

”Ad § 24, stk. 1: Det foreslås, at beløbet på 500 kroner ændres til en del af grundtaksten, tilsvarende kommunens bemærkninger til § 23 ovenfor.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Tillægget er tiltænkt som et incitament for at deltage aktivt, og dermed være motiverende for de personer, der igennem længere tid har haft svært ved at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller møde stabilt.

Et af hovedprincipperne bag forslaget er at give mere ansvar til den enkelte modtager af offentlig hjælp. I den forbindelse er det bedre at belønne end at sanktionere.

”Ad § 25: Det vurderes, at en reduktion på 62,2 % (efter de første 1000 kroner) udgør så stor en del af indkomsten, at det vil modarbejde hensigten med loven, specielt en persons incitament til at påtage sig et lille arbejde.”

Svar: Taget til efterretning.

Reduktion på 62,2% er udarbejdet efter økonomiske analyser. Der vil løbende blive vurderet om procentsatsen skal ændres.

”Ad § 26: Det pålægges herved en partner indirekte forsørgelsespligt, hvilket ikke er i overensstemmelse med § 4. Den gensidige forsørgelsespligt mellem ægtefæller, henholdsvis registrerede partnere, som følger af lovgivningen på det område, må anses at være undtagelse fra hovedreglen om, at enhver voksen person så vidt muligt skal forsørge sig selv.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde eller ved at bruge sin formue.

”Ad § 27: Når det beløb, der kan modtages, højst kan udgøre 2000 kroner, kan det nemt medføre manglende incitament til at optjene tillæg.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen tilrettes så grundtaksten højst kan udgøre 2.000 kr. Dermed er der stadig incitament til deltage aktivt i handlingsplanen.

”Ad § 28, stk. 1: I lovteksten er anvendt ordene "egen bolig". Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at der menes ejerbolig. Lovteksten bør derfor ændres til dette. I bemærkningerne til bestemmelsen er anvendt udtrykket "boligyldelse". Det bør overvejes også at anvende dette ord i selve lovteksten.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Bestemmelsens ordlyd præciseres til at omfatte ejerbolig og andelsbolig. Bemærkningerne tilrettes.

”Da bestemmelsen ifølge bemærkningerne skal tilsvare reglerne om boligsikring, bør bestemmelsen udformes, så det dels er en ydelse, den enkelte person har krav på, dels skal der være ens regler for hele landet om størrelsen af ydelsen, således at det ligger klart, hvad hver enkelt person har krav på. Dette vil både forstærke personens retssikkerhed og samtidig nedsætte omfanget af kommunens administrative arbejde.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsen giver mulighed for at kommunalbestyrelsen kan yde tillægget, men kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til det. Dog opfordrer departementet til, at muligheden udnyttes.

Der vil blive udarbejdet vejledende takster for tillægget i en kommende vejledning.

Ad § 29: I bestemmelsen er anført, at: "Overgangstillægget ydes i op til 6 måneder". Det bør fremgå af bestemmelse, hvornår tillægget ydes i 6 måneder, hvornår det ydes for en kortere periode og hvordan, perioden vurderes. Det bør fremgå af bestemmelsen, at kommunen træffer afgørelse om perioden, samt ud fra hvilke kriterier afgørelsen træffes.

Svar: Ikke indarbejdet.

Det følger af bestemmelserne i forslag til Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse, at når betingelserne herfor ikke længere opfyldte (ikke længere jobparat), så overgår borgeren til offentlig hjælp. Overgangstillægget kan derfor ydes de efterfølgende 6 måneder, eller indtil at borgeren raskmeldes, eller overgår til anden varig forsørgelse, eksempelvis førtidspension.

”Ad § 30: ingen kommentarer.

Ad § 31, stk. 1: Udgifter til helt personlige formål f.eks. tøj og hygiejneartikler bør ikke kunne pålægges en partner. Der bør derfor foretages en opdeling af formålet med udgifterne. Der

henvises tilsvarende til bemærkningerne til Inatsisartutlov nr. 40 af 23. november 2017 om ændring af Inatsisartutlov om førtidspension vedrørende § 17, stk. 4.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Enhver, der ikke kan forsørge sig selv, skal have hjælp af det offentlige. Inden det offentlige træder til, skal den enkelte have udnyttet sine egne muligheder. Det kan være gennem arbejde eller ved at bruge sin formue. Men der kan også være tale om, at andre har en forsørgelsespligt.

I de tilfælde hvor en eventuel partner ikke har mulighed for at bistå med køb tøj, hygiejneprodukter mv. fordi partneren eksempelvis afholder alle faste udgifter i forbindelse med hjemmet vil det være berettiget at yde hjælp.

”Ad § 31, stk. 2: Uanset at hjælpen som udgangspunkt ydes for en måned ad gangen, bør der tages højde for, at der kan opstå 2 eller flere akutte situationer indenfor samme måned.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der skal træffes separat afgørelse for hver ansøgning om akut hjælp. Hver enkelt afgørelse kan ikke strække sig længere end en måned ad gangen.

Hvis der opstår behov for akut hjælp flere gange indenfor kort tid, skal det vurderes om der er behov for anden hjælp, eksempelvis takstbestemt hjælp.

”Ad § 32, stk. 2: Det bør tydeliggøres, hvilke typer restancer, der kan ydes hjælp til, f.eks. husleje, el, vand og varme, men ikke f.eks. internet.”

Svar: Indarbejdet.

Det præciseres, at der kun kan ydes hjælp til bolig restancer, så familien kan blive boende. Det uddybes i bemærkningerne.

”Ad § 33: ingen kommentarer.

Ad § 34: Der bør - evt. i samarbejde med Departementet for Sundhed - gives mulighed for hjemtransport af kiste i de tilfælde, hvor en person, der opfylder betingelserne i § 5, afgår ved døden under hospitalsindlæggelse i Danmark eller f.eks. Island, da der kendes eksempler på, at det ikke har været muligt for afdødes familie at få afdøde hjem, ligesom nogle personer ikke vil modtage behandling udenfor Grønland af frygt for ikke at kunne blive begravet i Grønland, hvis de afgår ved døden under behandling udenfor Grønland. Det er uklart, hvorvidt § 37, stk. 1, nr. 5, dækker denne situation.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Forslagets § 34 er præciseret til, at den kun er gældende for transport eller udgifter i Grønland.

Sundhedsvæsenet yder hjælp svarende til en enkeltbillet med fly til en eventuel hjemtransport af kiste eller urne i de tilfælde, hvor den afdøde er anvist til behandling af sundhedsvæsenet.

Forslagets § 37, stk. 1, nr. 5 giver ikke mulighed for trangsbestemt hjælp til hjemtransport af afdøde fra Danmark eller Island.

”Ad § 35: Der ses ikke at være grundlag for, at en nærtstående til en ansøger om offentlig hjælp skal opfylde betingelserne i § 5, for at ansøgeren kan bevilges offentlig hjælp. Eksempelvis bør en person kunne bevilges offentlig hjælp til at besøge en alvorligt syg mor, indlagt på Dronning Ingrid's Hospital, uanset om moderen er dansk eller udenlandsk statsborger.

Det bør klart fremgå, evt. af en kommende vejledning, at der ikke er tidsmæssige begrænsninger for, hvor ofte hjælp efter denne bestemmelse kan ydes.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Betingelse om at den nære pårørende skal opfylde betingelserne i forslagets § 5 udgår af forslaget. Det er ansøgeren, der skal opfylde betingelserne.

Det vil som udgangspunkt være muligt med hjælp til en rejse pr. sygdomsforløb og hjælp til en rejse i forbindelse med en eventuel efterfølgende begravelse.

Dog vil det komme an på en konkret vurdering. Hvis sygdomsforløbet strækker sig over længere tid, vil der kunne være mulighed for flere rejser i forbindelse med det samme sygdomsforløb.

En kommende vejledning vil indeholde en liste over hvilke sygdomme, der som udgangspunkt anses for alvorlige, jf. den i bemærkningerne henviste aftale.

”Ad § 36: ingen kommentarer.

Ad § 37, stk. 1: se kommentarerne til § 34.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Sundhedsvæsenet yder hjælp svarende til en enkeltbillet med fly til en eventuel hjemtransport af kiste eller urne i de tilfælde, hvor den afdøde er anvist til behandling af sundhedsvæsenet.

Forslagets § 37, stk. 1, nr. 5, giver ikke mulighed for trangbestemt hjælp til hjemtransport af afdøde fra Danmark eller Island.

”Ad § 37, stk. 2: Det foreslås, at ordet "fritages" ændres til "er i sygeperioden fritaget for", således at det bliver klart, at det ikke kræves, at der træffes afgørelse om det.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det afgørende er, hvilken retlig værdi der tillægges den anvendte formulering. Der træffes ingen afgørelse i bestemmelsen.

”Ad § 38, stk. 1: Se kommentarerne til § 9, stk. 1.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Reglerne om offentlig hjælp er subsidiære til anden forsørgelse og ydelser. Der kan derfor ikke søges takstbestemt hjælp, hvis man eksempelvis modtager barselsdagpenge eller løn under barsel, hvilket er beskrevet i bemærkningen til § 38. Der er ingen mulighed for brøkdels takstbestemt hjælp.

Alle kan søge om trangbestemt offentlig hjælp og få hjælpen bevilget, hvis betingelserne i øvrigt opfyldes.

”Ad § 38, stk. 2: Se kommentarerne til § 37, stk. 2.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det afgørende er hvilken retlig værdi der tillægges den anvendte formulering. Der træffes ingen afgørelse i bestemmelsen.

”Ad § 39, stk. 1: Det bør afgrænses, hvor mange personer, hvert enkelt barns sygdom kan berettige til offentlig hjælp efter denne bestemmelse. Uden afgrænsning vil der være mulighed for, at 4 personer på samme tid ydes hjælp. Dette virker ikke hensigtsmæssigt.”

Svar: Indarbejdet.

Meningen med bestemmelsen er, at de forældre, der har den daglige omsorg for barnet skal have mulighed for at koncentrere sig om barnets omsorg. De får derfor mulighed for at modtage takstbestemt hjælp, selvom de ikke opfylder betingelsen om ikke at kunne arbejde mindst 20 timer ugentligt, samt stå til rådighed for kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen og bemærkningerne tilpasses, så det ikke er alle 4, der kan benytte muligheden.

”Ad § 40: I bemærkningerne til § 40, stk. 1 er følgende anført: "Ved trangsbestemt hjælp kan der ikke ses bort fra likvide midler og let omsættelige aktiver." Det vil lette forståelse, hvis der tilføjes: "uanset størrelsen eller værdien af disse." Der bør være en henvisning til § 30.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der vil fremgå en nærmere uddybning i en kommende vejledning.

”Ad § 41: ingen bemærkninger.

Ad § 42, stk. 1: Med henblik på at undgå misforståelser foreslås det at anvende samme betegnelser som i Landstingsforordning nr. 2 af 12. juni 1995 om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser f.eks. opholdskommunen og hjemkommune.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Bestemmelsen omformuleres så den bliver mere overskuelig.

”Ad § 43, stk. 2: Det er anført, at "Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer." Det må anses for tvivlsomt, om dette er i overensstemmelse med Lov om behandling af personoplysninger. Det er i øvrigt svært at forestille sig en situation, hvor dette skulle være nødvendigt.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Øvrige husstandsmedlemmer kan være voksne medlemmer af familien foruden modtageren af offentlig hjælp og dennes partner.

Bestemmelsen giver hjemmel til at indhente oplysningerne, men øvrige betingelser i Lov om behandling af personoplysninger skal stadig overholdes, blandt andet pligten til at informere om at det foretaget udlevering af oplysninger til en offentlig myndighed.

”Ad § 44: Ingen kommentarer.

Ad § 45: Ingen kommentarer.

Ad § 46: Når udgangspunktet er, at takstbestemt ydelse betales bagud, kan der gå forholdsvis lang tid fra ansøgning til udbetaling. Da mange personer først henvender sig, når de ikke har nogen penge, kan der være behov for trangsbestemt hjælp. Det bør derfor overvejes, om der skal være mulighed for at yde et trangsbestemt beløb, som modregnes, når der skal udbetales takstbestemt hjælp.”

Svar: Taget til efterretning.

Takstbestemt hjælp ydes til forsørgelse, hvis borgeren ikke er vurderet jobparat. Denne ydelse er bagudbetalt, men anvendes kun, hvis der er behov for hjælp til forsørgelse, der ikke kan afhjælpes ad anden vis. Ellers er det et spørgsmål, om der skal ydes akut hjælp indtil borgerens situation afklares.

Udgangspunktet er, at der ikke er tilbagebetalingspligt på offentlig hjælp, medmindre den ydes som på baggrund af groft uansvarlig økonomiske dispositioner.

”Ad § 47: Ingen kommentarer.

Ad § 48: Da trangsbestemt hjælp som altovervejende hovedregel bevilges i forbindelse med 1 specifik situation og derfor ikke er en løbende ydelse, foreslås, at det i såvel lovteksten som bemærkningerne tydeliggøres, hvad dette angår.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Trangsbestemt hjælp er nævnt i forbindelse de situationer, hvor der udbetales hjælp i form af logi og kost, eksempelvis i forbindelse med katastrofer. Når det ikke længere er nødvendigt at yde hjælpen, skal den ophøre, eksempelvis ved at modtageren kan vende tilbage til egen bolig.

”Ad § 49: Ingen kommentarer.

Ad § 50, stk. 1: Det foreslås, at ordet "bidragsskyldige" ændres til "bidragspligtige", da denne betegnelse bruges i den øvrige lovgivning på området, f.eks. Landstingsforordning nr. 2 af 3. marts 1994 om udbetaling af underholdsbidrag, m.v. til børn, samt adoptionstilskud med senere ændringer.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Kravet opstår først i det øjeblik, den bidragspligtige misligholder pligten og dermed pådrager sig en skyld. Den bidragspligtige er derfor defineret som bidragsskyldig.

”Ad § 51: Det foreslås, at ordet "beslutning" ændres til "afgørelse", hvorved det tydeliggøres, at bestemmelserne i Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer finder anvendelse.

Erfaringsmæssigt er det meget svært for os som kommune at godtgøre, at noget er sket "mod bedre vidende". Derfor vil det også være meget svært at anvende denne bestemmelse.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Ordlyden i bestemmelsen ændres til afgørelse.

Det offentlig er forpligtet til at forvalte kommunens midler forsvarligt. Derfor har kommunalbestyrelsen pligt til at følge op på, om der skal foretages handling til krav om tilbagebetaling. Det vil ofte omhandle de situationer, hvor en borger modtager trangsbestemt ydelse flere gange for det samme forhold, eller modtager flere former af forsørgelsesydelse på samme tid.

”Ad § 52, stk. 2: En sagkyndig vurdering fra en ejendomsmægler om en ejendoms værdi kan være ret dyr, og det vil derfor kunne være umuligt for en ansøger at indhente den og dermed dokumentere, at der ikke er nogen realisabel friværdi i en ejendom.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Almindelig forståelse for boligsituationen i den konkrete sag skal som udgangspunkt anvendes. I de tilfælde, hvor det er uvist, eller der er tvivl om, at en ejendom har en realiserbar værdi, bør en ejendomsmæglers vurdering anvendes.

”Ad § 53: Ingen kommentarer.

Ad § 54: Ingen kommentarer.

Ad § 55: Det henvises til kommunens kommentarer til § 6, stk. 2.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Administration af offentlig hjælp og udgifterne forbundet hermed, er udlagt til kommunerne, og indgår som del af den økonomiske aftale mellem kommunerne og Selvstyret.

”Det bør i øvrigt fremgå af bestemmelsen, at udgifterne til de afgørelser, der træffes af Naalakkersuisut efter § 42, stk. 1, afholdes af Selvstyret.”

Svar: Indarbejdet.

”Ad § 56, stk. 1: Bestemmelsen pålægger kommunerne en arbejdsbyrde, der kan være ret stor. Det foreslås derfor, at den kvartalsvise indberetning fjernes.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Der udvikles et nyt fælles IT system til sagsbehandling af offentlig hjælp. Det forventes derfor, at det bliver mindre krævende at lave indberetninger på baggrund af de statistiske data.

”Ad § 57, stk. 3: Det foreslås, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 15. marts 2007 om udbetaling af offentlig hjælp ophæves ved lovens ikrafttræden og samtidig dermed erstattes af en bekendtgørelse tilpasset loven, da Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 15. marts 2007

om udbetaling af offentlig hjælp på flere punkter ikke harmonerer med nærværende lovforslag.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Hjemmel til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 15. marts 2007 om udbetaling af offentlig hjælp har hjemmel i Landtingsforordning nr. 15. af 20. november 2006 om offentlig hjælp. Bekendtgørelsen ophæves samtidigt med hjemmelsbestemmelsens ophævelse.

”Ad § 58: Ingen kommentarer.

Ad § 59: Ingen kommentarer.”

11. Kommuneqarfik Sermersooq

”Kommuneqarfik Sermersooq takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp. Kommuneqarfik Sermersooq finder det kritisabelt, at lovforslaget er fremsendt med en høringsfrist på knap 4 uger.

Svar: Ikke indarbejdet.

Forslaget har været i høring i perioden 27. august 2021 - 24. september 2021 i henhold til Selvstyrets retningslinjer om høringsperiode på 4 uger.

”Kommunen finder det positivt, at reformen af offentlig hjælp har et øget fokus på at få flyttet borgere fra passiv forsørgelse til aktiv deltagelse i samfunds- og erhvervslivet.

Kommuneqarfik Sermersooq har også en række bemærkninger og forslag, der særligt vedrører

- betydningen af handlingsplanen som en afgørelse
- mulighed for at yde støtte til betaling af restancer til borgere, der risikerer at blive sat ud af deres bolig
- mulighed for at administrere udbetalingen af transbestemte ydelser til borgere, som ikke formår at varetage egen økonomi.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 1. Denne Inatsisartutlov har til formål at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for personer, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at § 1 bør udspecificeres således, at betingelsen for at modtage offentlig hjælp eksplicit fremhæves i lovforslaget ved at skrive "... for personer der har ophold i Grønland ... ""

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen præciseres.

”§ 3. Som partner anses en person, som modtageren af offentlig hjælp

- 1) er gift med,*
- 2) har indgået registreret partnerskab med, eller*
- 3) lever i et ægteskabslignende forhold med.*

§ 4. Enhver er i forhold til det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv, ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Forsørgelsespligten over for en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over brugen af hhv. ægtefælle i § 4 og partner i § 3. Betegnelsen partner, som defineret i § 3, er gennemgående anvendt i lovforslagets andre paragraffer, også i forbindelse med økonomiske anliggender, f.eks. i § 22 og § 26. Som forslaget fremstår, modregnes borgeren i sin offentlig hjælp på baggrund af partnerens indkomst, mens partneren ikke har forsørgerpligt overfor borgeren medmindre de har status af ægtefæller.

Kommuneqarfik Sermersooq vil derfor foreslå, at ægtefælle ændres til partner både i § 4 og i bemærkningerne.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Forslagets § 3 definerer, hvem der betragtes som partner i henhold til forslaget, og forslagens § 4 definerer forsørgelsespligten, og dennes ophør, i henhold til forslaget.

”§ 5. Ret til at modtage offentlig hjælp er betinget af, at den pågældende har fast bopæl og er tilmeldt folkeregisteret i Grønland og er:

- 1) dansk statsborger,*
- 2) gift med eller senest har været gift med en dansk statsborger, eller*
- 3) omfattet af aftaler med andre lande eller internationale organisationer, der giver personer, der ikke er danske statsborgere, ret til fortløbende offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter under ophold i Grønland.*

Kommuneqarfik Semmersooq vil foreslå, at det tydeliggøres, hvad der menes i 3) med "aftaler med andre lande... ". Hvis det ikke direkte præciseres i lovtæksten, bør det inkluderes i bemærkningerne, hvilke aftaler, der for nærværende er gældende.”

Svar: Taget til efterretning.

De relevante aftaler vil fremgå af en kommende vejledning.

”§ 7. Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til betaling af hjemrejse til en fast bopæl uden for Grønland til personer omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring og Nordisk Konvention om Social Bistand og Tjenester, hvis hverken ansøgeren eller dennes partner har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Kommuneqarfik Sermersooq vil gøre opmærksom på, at der er en betydningsglidning mellem § 7, stk. 2. og *bemærkningerne* til bestemmelsen.

I § 7, stk. 2. står der *"hjemrejse"*, hvor der i bemærkningerne står *"flytning"*. Der er en væsentlig forskel mellem de to ord, især i forbindelse med rejseudgifterne, da en hjemrejse kun indebærer transport af personer, mens en flytning både er persontransport og bohaveflytning. Kommuneqarfik Sermersooq opfordrer derfor til at være mere konsekvent i ordvalget og kun benytte enten hjemrejse eller flytning.”

Svar: Indarbejdet.

Bestemmelsen giver hjemmel til, at udenlandske statsborger kan få hjælp til at komme hjem i de tilfælde, hvor de er strandet i Grønland uden mulighed for selv at forsørge sig, eller har økonomiske midler til selv at betale for en rejse hjem.

Som udgangspunkt er det kun billetten til rejsen der dækkes. Dog kan der i særlige tilfælde være behov for at dække en evt. overnatning samt forplejning under rejsen.

”Kapitel 5 Visitation, handlingsplaner, mentorer mv.

Visitation

Kommuneqarfik Sermersooq anser valg af ordet *visitation* i overskrifterne som misvisende, da § 14 ikke omhandler en visitation, men nærmere pligt til vejledning. Det foreslås derfor at ændre overskrifterne til *"vejledning"*.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Overskriften til kapitel 5 og de tilhørende overskrifter til de enkelte bestemmelser tilrettes så de fyldestgørende reflekterer bestemmelsernes indhold.

”§ 15. Kommunalbestyrelsen skal etablere tværfaglige teams til visitering af ansøgere om hjælp efter denne lovs art 15. Heraf skal et team være særligt bestemt til visitering af unge under 30 år.

Stk. 2. Indstillinger fra tværfaglige teams skal indgå i udarbejdelse af handlingsplaner.

Kommuneqarfik Sermersooq mener generelt, at Naalakkersuisut skal respektere det kommunale selvstyre og derfor undlade at lovgive omkring organiseringen af opgaveløsningen i kommunerne. Det foreslås derfor, at § 15 udgår. Subsidiært, at linjen *"Heraf skal et team være særligt bestemt til visitering af unge under 30 år"* udgår. Kommuneqarfik Sermersooq arbejder i øvrigt allerede med tværfaglige teams, herunder et særskilt team til visitering af unge under 30 år."

Svar: Ikke indarbejdet.

Bestemmelsen er en minimumsbestemmelse i henhold til Naalakkersuisuts intentioner og skal sikre, at der anvendes tværfaglig viden og kompetencer til at håndtering af de problemer som modtagere af takstbestemt hjælp eventuelt har. Det er samtidig hensigten, at især unge under 30 år motiveres og hjælpes til at komme videre.

"§ 16. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med den, der ansøger om takstbestemt hjælp, foretage en helhedsorienteret vurdering af i hvilket omfang, ansøgeren kan varetage sædvanlig beskæftigelse mindst 20 timer ugentligt eller starte en uddannelse og om det vil forudsætte en særlig forudgående indsats.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over, at det i § 16 afgrænses ved sædvanlig beskæftigelse i mindst 20 timer om ugen, mens der i lovforslag vedr. jobsøgningsydelse afgrænses ved sædvanlig beskæftigelse i mindst 20 timer om ugen."

Svar: Indarbejdet.

Definition af almindelig arbejdsevne er vurderet til 20 timer ugentlig og vil blive tilrettet i forslaget.

"§ 17. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med den, der ansøger om takstbestemt hjælp, udarbejde en individuelt tilrettelagt handlingsplan, jf. dog kapitel 8.

Stk. 2. I handlingsplanen skal der opstilles mål og aktiviteter, der har som formål at forbedre ansøgerens muligheder for at gennemføre en uddannelse eller et fagligt kompetencegivende forløb, forbedre ansøgerens muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke ansøgerens tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 3. I handlingsplanen skal ansøgerens samlede situation inddrages, herunder familiemæssige forhold, boligforhold, sygdom, misbrug, sociale kompetencer mv.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal ved udarbejdelse af handlingsplan for unge under 30 år lægge vægt på at opstille mål og aktiviteter, der i størst muligt omfang bidrager til ansøgerens uddannelse.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om indhold og udarbejdelse af handlingsplaner, herunder om modtagerens deltagelse i aktiviteter, uddannelse, jobtræningstilbud, omskoling eller anden opkvalificering og behandling af sygdom.

§ 18. Kommunalbestyrelsen kan som led i en handlingsplan træffe afgørelse om, at ansøgeren skal deltage i aktiviteter, herunder samtaler, indsatser, jobtræning, personlige udviklingskurser, faglige kurser og påtage sig anvist beskæftigelsestilbud.

Kommunalbestyrelsen kan desuden træffe afgørelse om at ansøgeren skal deltage i aktiviteter reguleret i anden lovgivning.

Kommuneqarfik Sermersooq bemærker, at handlingsplanen i § 17 indirekte betragtes som en afgørelse, mens det eksplicit fremtræder som en afgørelse i bemærkningerne til bestemmelserne. Dertil nævnes i § 18, at der kan træffes en afgørelse som led i handlingsplanen. Det er uklart beskrevet, og vil give en risiko for misforståelser og fejl når der skal administreres efter lovgivningen. Kommuneqarfik Sermersooq vil derfor anbefale, at det tydeliggøres, om der er tale om en afgørelse eller ej.

Endvidere finder Kommuneqarfik Sermersooq det uhensigtsmæssigt, at handlingsplanen betragtes som en afgørelse. En handlingsplan er en samarbejdsaftale mellem borgeren og kommunen, der afdækker ressourcer, indsatser og betingelser.

En handlingsplan udarbejdes i samarbejde med- og er underskrevet af ydelsesmodtageren, hvilket gør reglerne om klagevejledning som fremhævet i bemærkningerne unødvendige. Kommuneqarfik Sermersooq er yderligere bekymret for de medarbejderressourcer, kommunen vil skulle afsætte, såfremt en ydelsesmodtager kan påklage flere versioner af handlingsplanen om året til Det Sociale Ankenævn.”

Svar: Indarbejdet.

Handlingsplanen som helhed er defineret som faktisk forvaltningsvirksomhed. Der er dermed ikke tale om en afgørelse, der kan påklages.

Delelementer af handlingsplanen vil indeholde afgørelsesmomenter, der kan påklages.

Det er dog et krav, at hele handlingsplanen er velbegrundet og dokumenteret til brug for eventuelle klagesager, det fremtidige sagsforløb og eventuel overdragelse til andet sagsforløb som eksempelvis ansøgning om førtidspension eller jobsøgningsydelse.

Bemærkningerne vil blive tilrettet, så der ikke er tvivl om, at handlingsplanen er defineret som en faktisk forvaltningsvirksomhed.

”Kommuneqarfik Sermersooq vil derudover gøre opmærksom på, at der i de § 18 oplyste aktiviteter indgår beskæftigelsestilbud, hvilket er et tilbud, der kun henvender sig til matchgruppe 1. Kommuneqarfik Sermersooq vil foreslå, at beskæftigelsestilbud udgår fra listen, da lovgivningen om offentlig hjælp vedrører matchgruppe 2 og 3. Der kunne i stedet tilføjes eksempelvis afklaringsforløb.”

Svar: Indarbejdet.

Beskæftigelsestilbud udgår som en aktivitet og erstattes af afklaringsforløb, for ikke at skabe unødigt forvirring.

”§ 22. Grundtaksten udgør 4.500 kr. pr. måned, jf dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Grundtaksten udgør 4.300 kr. pr. måned, hvis modtageren af takstbestemt hjælp er registreret i folkeregisteret uden bolig, jf dog stk. 3

Stk. 3. Grundtaksten udgør 4.000 kr. pr. måned, hvis modtageren af takstbestemt hjælp og dennes partner begge modtager takstbestemt hjælp.

Kommuneqarfik Sennersooq finder det positivt, at der fastsættes ensartede takster på tværs af kommunerne.

§ 23. Hvis en modtager af takstbestemt hjælp uden lovligt forfald udebliver fra eller ikke aktivt deltager i og gennemfører indsatser som bestemt i handlingsplanen, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at reducere grundtaksten med et beløb svarende til 210 kr. pr. hverdag.

Kommuneqarfik Sermersooq finder det positivt, at der gives hjemmel til takstreduktioner, såfremt borgeren ikke aktivt deltager i handlingsplanens indsatser.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over, at der ikke er nævnt noget om ledighedsregistrering over nettet eller på Majoriaq, som der nævnes i forslaget om jobsøgningsydelse.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Ledighedsregistrering ifølge forslag om jobsøgningsydelse vedrører jobparate. Derfor kan der stilles krav om kontinuerlig registrering af rådighed. Modtager af offentlig hjælp er efter regler i dette forslag ikke jobparate, og mange må forventes at have problemer af en sådan grad, at de ikke for nuværende vil være i stand til at efterkomme krav om registrering som ved jobsøgningsydelsen.

Der kan i en handlingsplan blive indarbejdet pligt til en form for registrering, enten digitalt eller ved fremmøde.

”§ 31. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp ved akut trang, der er en følge af ekstraordinære og uforudsete omstændigheder. Hjælp ved akut trang kan ydes midlertidigt til dækning af nødvendige udgifter til livets ophold, herunder

indkvartering, mad, varme, el og tøj, hvis ansøgeren eller dennes partner ikke har økonomisk mulighed for selv at afholde udgifterne.

Stk. 2. Hjælp efter stk. 1 ydes efter en konkret vurdering for en måned ad gangen. Hjælp efter stk. 1, der ydes ud over 3 måneder, er betinget af, at de udarbejdes en handlingsplan.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over, at det er muligt at have akut trang i hele 3 måneder og udover 3 måneder. Det akut uforudsete behov, der har krævet den midlertidige løsning, må på et tidspunkt i løbet af de 3 måneder blive til et forudset behov, der kan løses på den mellemlange bane, så ansøgeren med fordel kan overgå til takstbestemt hjælp.”

Svar: Taget til efterretning.

Akut trang er som udgangspunkt et pludseligt og midlertidigt behov, og vil derfor sjældent strække sig længere tid end 1 måned, hvorefter der bør blive lavet tiltag til længerevarende støtte, hvis det er nødvendigt. Der kan dog opstå situationer, eksempelvis i forbindelse med naturkatastrofer, hvor det er mest hensigtsmæssigt at yde midlertidig støtte, efter reglerne om akut trang i stedet for at visitere borgere til takstbestemt hjælp.

Anvendelsesområdet vil blive nærmere beskrevet i en kommende vejledning.

”§ 32. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til dækning af enkeltudgifter, der er en følge af ekstraordinære og uforudsete omstændigheder og egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre ansøgerens og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden.
Stk. 2. Hjælp til betaling af restancer kan alene ydes til familier med mindreårige hjemmeboende børn.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over, at Naalakkersuisut finder det hensigtsmæssigt, at man ikke kan yde hjælp til restancer til borgere uden mindreårige hjemmeboende børn. Hvis muligheden for at yde hjælp til betaling af restancer er udelukket for borgere uden mindreårige hjemmeboende børn, så forventer Kommuneqarfik Sermersooq, at det vil medføre en betydelig stigning i udfordringer med hjemløshed i kommunerne. Hjemløshed er ikke alene en personlig og social tragedie, men medfører også, at borgeren påføres yderligere forhindringer i at opnå eller fastholde beskæftigelse. Dette modarbejder dermed hele hensigten med lovforslaget.

Kommuneqarfik Sermersooq finder dette stærkt kritisabelt.”

Svar: Taget til efterretning.

Muligheden for hjælp til restancer vedrører udelukkende restancer i forbindelse med boligen, altså husleje, el, varme mv. Dette vil blive præciseret i bemærkningen.

Bestemmelsen er indsat for at beskytte børn mod den sociale derout, der kan opstå som følge af muligvis at skulle anbringes uden for hjemmet. Samtidigt er bestemmelsen en forlængelse af mulighed om støtte til familier med børn efter § 21, stk. 4, nr. 4 i Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn.

”Kommuneqarfik Sermersooq finder i tilknytning hertil, desuden at det er uhensigtsmæssigt, at der ikke er hjemmel til at administrere, hvordan ydelsen udbetales, - selv ikke, når det konstateres, at der ydes hjælp til restance gentagne gange. Med henblik på at undgå misbrug af den kontante udbetaling, vil kommunen på det kraftigste anbefale, at der bliver indsat hjemmel til at administrere hjælpen, når det er påviseligt, at borgeren ikke selv formår at betaler kreditorer, herunder udlejer og forsyningselskab.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det er Naalakkersuisuts holdning, at borgerne så vidt muligt skal have ansvar for egen forsørgelse. Dermed får flere mulighed for at tage de første skridt mod selvforsørgelse. Derfor indføres der er en takstbestemt ydelse i stedet for den skønsbaseret ydelse, der praktiseres med de gældende regler om offentlig hjælp.

Der opfordres til at der, som en del af handlingsplanen, indgås aftaler om oprettelse af betalingsservice igennem banken, så modtagere af takstbestemt hjælp får mest mulig hjælp til selvhjælp.

Det er udgangspunktet at takstbestemt hjælp udbetales til modtageren, der så selv administrere ydelsen. I de tilfælde, hvor borgeren ikke kan administrere egen økonomi, er der i forslaget § 46 givet mulighed for en anden praksis ud fra en konkret vurdering.

”Det bør tydeliggøres, at der bør foretages underretning til relevante myndighed, hvis en familie med mindreårige hjemmeboende børn ydes hjælp til restancer.

Kommuneqarfik Sermersooq anbefaler desuden, at man overvejer sammenhængen mellem lovforslagets § 32 og § 21, stk. 4. af Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Kommunalbestyrelsen har altid pligt til, aktivt og opsøgende, at medvirke til, at ethvert barn får en sund, omsorgsfuld og tryk opvækst.

Underretningspligten gælder i de tilfælde, hvor der grund til at antage, at barnet har brug for støtte. En ansøgning om økonomisk hjælp er ikke nødvendigvis et udtryk for, at der er børn, som har brug for støtteforanstaltninger.

”§ 33. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til betaling af flytning, som forbedrer ansøgerens og familiens boligforhold, hvis hverken ansøgeren eller dennes partner har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Hjælp til flytningen er betinget af tilflytningskommunens samtykke.

Kommuneqarfik Sermersooq vil anbefale, at der i forbindelse med søgning om samtykke tilføjes en rimelig svarfrist for tilflytningskommunen til at respondere på henvendelse. Hvis svarfristen ikke overholdes, må samtykket anses som givet. Dette vil forebygge antallet af ubesvarede forespørgsler og vil samtidigt gøre det hurtigere at indbringe sager for Departementet i tilfælde af uenigheder. Kommunen vil foreslå en svarfrist på 14 dage.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det følger af god forvaltningskik, at offentlige myndigheder besvarer henvendelser inden for rimelig tid. Det er normalt antaget at henvendelser besvares inden for 10 arbejdsdage, eller 14 dage.

Det vil blive præciseret i en kommende vejledning.

”§ 34. Stk. 3. Hvis det ikke på forhånd kan afgøres, i hvilket omfang de økonomiske betingelser for tildeling af begravelseshjælp og hjælp til hjemtransport af kiste er til stede, kan kommunalbestyrelsen udbetale hjælpen som et acontobeløb. Modtageren skriver ved udbetalingen under på at være bekendt med, at hjælpen kan kræves tilbagebetalt. Efterregulering finder sted, når boet er endeligt opgjort.

Kommuneqarfik Sermersooq påpeger, at det fremstår uklart, hvem modtageren, som skriver under ved udbetalingen, er. Det foreslås derfor, at dette præciseres i enten bemærkningerne til bestemmelsen eller i en vejledning; eksempelvis, at det er en nær pårørende til afdøde eller bohavestyreren, som er modtageren.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Det vil fremgå af vejledningen, hvem der kan ansøge på vegne af boet. Det vil som udgangspunkt være den person, som skifteretten betragter som nærmeste efterladte, eller den der påtager sig at betale begravelsen.

”§ 35. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til betaling af rejseudgifter i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom eller død og begravelse, hvis egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre ansøgerens og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden, og den nære pårørende opfyldte betingelserne i § 5. Hvis kommunalbestyrelsen stiller krav om lægeerklæring, skal kommunalbestyrelsen betale rekvireringen heraf. Der kan alene ydes hjælp til rejse i Grønland.

Kommuneqarfik Sermersooq bemærker, at det i § 35 fremstår uklart i lovteksten, hvem der er modtager af ydelsen og som skal opfylde betingelserne i § 5. Er modtageren den nære pårørende, den syge eller den afdøde? Kommunen anbefaler, at det præciseres, hvem modtageren er, samt at personen, som modtager rejsehjælpen, er en borger, der aktuelt er berettiget til eller modtager offentlig hjælp.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Betingelse om at den nære pårørende skal opfylde betingelserne i forslagets § 5 udgår af forslaget. Det er ansøgeren, der skal opfylde betingelserne.

”§ 36. Kommunalbestyrelsen i ansøgerens opholdskommune kan yde hjælp til betaling af udgifter til hjemrejse for udenlandske statsborgere.

Stk. 2. Hjælpen er betinget af, at:

- 1) ansøgeren har lovligt ophold i Grønland, og*
- 2) ansøgeren eller dennes partner ikke har økonomisk mulighed for selv at betale rejseudgifterne.*

Kommuneqarfik Sermersooq ønsker tilføjet, at der skal være tale om uforudset forhold fx indlæggelse.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Der tilføjes en generel betingelse om, at behov for transbestemt hjælp skal være på baggrund af uforudset eller pludselig hændelse.

”§ 39. Nære pårørende til et barn under 15 år, som er indlagt på sygehus grundet længerevarende sygdom, har ret til offentlig hjælp efter bestemmelserne om:

- 1) takstbestemt hjælp jf. kapitel 6,*
- 2) akut engangshjælp, jf. § 31,*
- 3) enkeltudgifter jf. § 32,*
- 4) flyttehjælp jf. § 33,*
- 5) begravelsesudgifter, jf. § 34, og*
- 6) nære pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse, jf. § 35.*

Stk. 2. Sygdom skal meddeles kommunalbestyrelsen uden ugrundet ophold og kan forlanges dokumenteret ved lægeerklæring. Indtil barnet er udskrevet udarbejdes der ikke handlingsplan. Den nære pårørende fritages for fremmøde til og aktiv deltagelse i samt gennemførelse af indsatser som bestemt i handlingsplanen. Betingelse om at være ledig og ikke at kunne varetage sædvanlig arbejde i mindst 20 timer ugentligt jf. § 10, stk. 1, finder ikke anvendelse for denne bestemmelse.

Kommuneqarfik Sermersooq vil foreslå, at det i bestemmelsen specificeres, at § 39 kun er gældende for en nær pårørende, som er medindlagt sammen med barnet på sygehuset.”

Svar: Delvist Indarbejdet.

Meningen med bestemmelsen er, at de forældre, der har den daglige omsorg for barnet skal have mulighed for at koncentrere sig om barnets omsorg. De får derfor mulighed for at modtage takstbestemt hjælp, selvom de ikke opfylder betingelsen om ikke at kunne arbejde mindst 20 timer ugentligt, samt ikke behøver at stå til rådighed for kommunalbestyrelsen.

”Kommuneqarfik Sermersooq bemærker, at der i § 39 stk. 2 henvises til § 10, stk. 1, hvor der burde henvises til § 8, stk. 1.”

Svar: Indarbejdet.

”§ 43. Kommunalbestyrelsen kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sager om offentlig hjælp. Det samme er gældende for uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på dissens ansvar, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger fra andre offentlige myndigheder om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes partner. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for kontrol i sager om offentlig hjælp.

Stk. 4. Hvis ansøgeren ikke samtykker til, at kommunalbestyrelsen kan indhente oplysninger jf. stk. 1, skal sagen behandles på det foreliggende grundlag, medmindre oplysningerne kan indhentes uden samtykke jf. stk. 2.

Kommuneqarfik Sermersooq finder det positivt, at der i § 43, stk. 2. indsættes lovhjemmel til at indhente oplysninger uden samtykke i behandlingen af en enkelt sag. Dette vil lette sagsbehandlingsarbejdet og bidrage til, at den rette dokumentation indhentes.

Kommuneqarfik Sermersooq vil dog gøre opmærksom på, at § 43 består af unødvendige gentagelser, som gør lovteksten unødigt kompliceret. I § 43, stk. 2. beskrives eksempelvis, at der kun kan indhentes oplysninger uden samtykke til behandlingen af en enkelt sag, men da alle sagerne som behandles, er konkrete sager, så bliver det overflødigt i stk. 1 at nævne, at

der skal være forudgående samtykke til at indhente oplysninger fra pengeinstitutter og arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for offentligt.”

Svar: Ikke indarbejdet.

Alle bestemmelserne relaterer til specifikke forhold og er derfor anset som værende nødvendige.

Stk. 2 kan kun anvendes, såfremt det samme resultat ikke kan opnås ved samtykke efter stk.1.

”I § 43 kan sundhedsoplysninger ikke indhentes uden forudgående samtykke. Kommunen vil gøre opmærksom på, at det kræver indhentning af sundhedsoplysninger for at vurdere arbejdsevne.”

Svar: Taget til efterretning.

Sundhedsoplysninger kan kun indhentes gennem samtykke. Hvis oplysningerne ikke kan fremskaffes, må der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag.

Udgangspunktet er, at alle borgere kan arbejde mindst 20 timer ugentligt og dermed er jobparate. Er en borger jobparat, skal der anvises til hjælp efter forslaget om jobsøgningsydelse. Der kan dermed ikke søges hjælp efter forslag om offentlig hjælp.

Det skal stadig foretages en konkret vurdering om den aktuelle arbejdsevne, og øvrig dokumentation kan berettige at borgeren vurderes ikke jobparat.

”§ 46. Takstbestemt ydelse efter denne Inatsisartutlov udbetales bagud hver måned ved månedens udgang. Takstbestemt ydelse overføres til et pengeinstitut, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om mere end 1 udbetaling pr. måned i særlige tilfælde.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at takstbestemt ydelse udbetales som naturalier, direkte til regningsudskriver eller kontant, når særlige forhold taler for det.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om udbetaling af transbestemte ydelser.

Stk. 5. Offentlig hjælp til rejseudgifter til hjemrejse efter §§ 32 og 36, kan udbetales til en rejsearrangør i Grønland, der varetager bestilling af billet til hjemrejse.

Kommuneqarfik Sermersooq finder det positivt, at der sikres lovhjemmel til at kunne udbetale direkte til regningsudskriver, så kommunalbestyrelsen kan sikre, at hjælpen får til det tilsigtede formål. Dog finder Kommuneqarfik Sermersooq det nødvendigt, at der indsættes en tilsvarende hjemmel til at udbetale transbestemte ydelser som naturalier, direkte til regningsudskriver eller kontant, når særlige forhold taler for det. Det er Kommuneqarfik Sermersooqs vurdering, at det især er lovgivningens målgruppe for transbestemte ydelser,

der kan have behov for bistand til at administrere hjælpen, og at denne hjælp vil bidrage til at forebygge hjemløshed, misbrug og bømfattigdom.

Kommuneqarfik Serrnersooq vil foreslå, at § 46, stk. 3 og at § 46, stk. 4 byttes om, så stk. 3 bliver til stk. 4 og stk. 4 bliver til stk. 3.”

Svar: Delvist indarbejdet.

Bestemmelsens stk. 4 giver hjemmel til udbetaling af trangsbestemt hjælp direkte til regningsskriver. Det gøres mere præcist med en henvisning til udbetaling jf. stk. 2 og 3.

”Kommuneqarfik Serrmersooq bemærker, at der i § 46, stk. 5 henvises til § 32, hvor der burde henvises til § 7.

§ 50. Er der efter Lov om ægteskabets indgåelse og opløsning eller Lov om børns retsstilling pålagt en person bidragspligt over for en anden person, der modtager offentlig hjælp, indtræder det offentlige i kravet mod den bidragsskyldige op til et til hjælpen svarende beløb, uanset om forsørgelsespligten efter reglerne i § 4, stk. 3 er ophørt.

Kommuneqarfik Serrmersooq påpeger, at § 50 er uklart formuleret, hvilket øger risikoen for fejl i anvendelse af lovgivningen.”

Svar: Taget til efterretning.

Formulering er standard i forhold til indholdet. Anvendelsen af bestemmelsen vil blive nærmere beskrevet i en kommende vejledning.

”Afslutningsvist, vil kommunen generelt anbefale, at der læses nøjere korrektur, da der generelt bemærkedes flere sproglige fejl og uklare formuleringer, som medfører, at teksten indimellem er mindre læsbar. Derudover er der flere steder opremsninger i teksten, som med fordel kunne rubriceres med tal.”

Svar: Taget til efterretning.

Forslaget vil gennemgå nøje korrektur og layout tilpasninger inden fremsendelse til behandling af Naalakkersuisut og Inatsisartut.